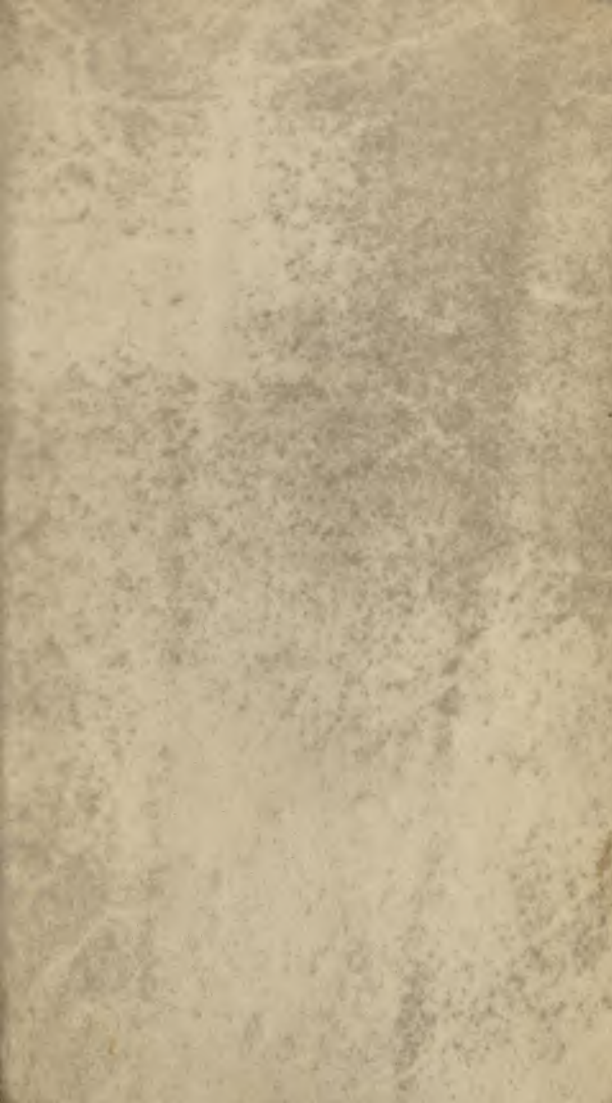

ABS. 1.76.60

X 164 / 14

1302

1

1

ARTVRI JONSTONI
Medici Regii
PSALMI DAVIDICI,

AMSTELÆDAMI,
Excudit FRANCISCUS HALMA.

THE TOWER OF
THE TOWER OF
THE TOWER OF
THE TOWER OF

THE TOWER OF
THE TOWER OF
THE TOWER OF
THE TOWER OF

ARTURI JONSTONI
SCOTI
PSALMORUM
DAVIDIS
PARAPHRASIS
POETICA,

nunc demum castigatius edita.

AMSTELÆDAMI,

Typis FRANCISCI HALMAE. Typogr.
c1010ccvi.

ARTURI JONSTON

1975

PSALMORUM

D A V I D

PARAPHRASIS

P O E T I C A

THE SCOTLANDS

LIBRARY OF
SCOTLAND
DECEMBER
1975
NEW

THE SCOTLANDS

THE SCOTLANDS

CLIOCEAL

Viro Nobilissimo

JANO BROUKHUSIO

amicorum & poëtarum optimo maximo

S. D.

DAVID HOOGST RATANUS.

Quum est, Vir Nobilissime, ut tibi inscribam hunc libellum, ad quem castigatius emitendum me ipse hortatus es, captus scilicet concinnitate, quam ibi residere videbas, & fatagens publicae utilitatis, quae exigit ut ingenua adolescentia non solum elegantiam Romani sermonis & eloquentiae affectet, lectionique bonorum scriptorum adfuescat, rejectis impuris & barbaris nugis, & in tempore abhorrere discat a tumida illa scribendi ratione,

qua hac tempestate homines delectari videntur: sed etiam pietatem fideliter imbibat, seque his extremis temporibus praeceptis salutaribus confirmet, quorum Psalmi largam certe exhibent copiam. Te quidem juvat saepe afflictam valetudinem, uti ingravescens aetas ferax est morborum, solari his divinis cantilenis; positum in solitudine vitae rusticae, quae longe remota est a lubrici orbis vanitate. Servet Deus, omnis boni fons, animum tibi ferenum, & aptum sanctitati studiorum tuorum, faciatque ut diu mihi liceat gaudere fructibus amicitiae, qua tot jam annos me dignatus animum meum tibi plane devinxisti, totumque tuum reddidisti.

D A.

DAVID HOOGST RATANUS

LECTORI

S. D.

Rturi Jonſtoni, Medici Rē-
gii in Scōtia, quo mea ſen-
tentia in illis oris nemo poſt
Buchananum, facundiſſi-
mum virum, melius, ter-

ſius, aut concinnius ſcripſit, Pſalmos
Davidicos reduco in lucem, Lector
φιλόμυσε. Cum enim mirum in modum
caperer felici poētandi ratione, qua bre-
viter & ſine ulla circuitione tantās res
complexus eſt, non imminuta ſententia-
rum gravitate, legentiumque animum
contra omnem ſatietatem & ſaſtidium
munivit, dolebam proſecto non inveniri
hujus libelli exempla, niſi prorſus de-
ſoedata & mendis ſcatentia. Quare au-
ctor fui Franciſco Halmae ut novam edi-

tionem adornaret. Nec defuit ille desiderio meo, suavissimum hoc opusculum ita procurans, ut caractere novo nitidaque charta expressum facile posset circumferri. Et circumferri certe, & in numero bonorum librorum collocari erat necesse, quod nihil sit utilius homini ingenuo & bonas literas edocto, quam crebro versari in divina hac philosophia, quae optima etiam humanae sapientiae praecepta longo post se relinquit intervallo. Quid enim utilius est quam hic velut in tabula contemplari infinitam Dei bonitatem cum summa prudentia conjunctam? Quid utilius est quam crebro meditari illum diem, quo ad tribunal supremi Judicis reddenda erit ratio totius vitae? Denique quid sanctius, quam in Deo solo collocare spem suam, ideoque omnia illa nihili ducere, quae vulgus bona existimat, neque animo cadere in rebus adversis, quando hic docemur adversa atque incommoda, quibus affluit vita humana, non esse ha-

habenda in numero malorum? Disce
ergo hinc cum fructu tibi viam mu-
nire ad veram virtutem, quae non ali-
bi rectius veris coloribus depingitur,
quam in his hymnis. Hos, si sapis,
numquam de inanibus depones.

ARTURI JONSTONI

ELEGIA

Ad Lectorem.

Forte quod hic stupeas (quid enim manifesta negemus?)

Et quod rependas candide Lector habes;
Iliadem magni nemo tentavit Homeri,
Nemo retractavit grande Maronis opus.
Finxit Alexandrum Lyfippus, pinxit Apelles;
Artificum reliquas respuit ille manus.

Cur ego Grampigenae relego vestigia vatis?

Cur Buchananeae fila resumō lyrae?

Hanc neque quam pulsāt numerosa Pindarus
arte,

Teia nec superet, nec Venusina chelys.

Hinc mihi nec laudem quaero, nec praemia
capto;

Est Musae potius poena timenda meae.

Dum Jove prognatam solers imitatur Arachne,
De trabe sublimi triste pependit onus.

Dumque puer Clymenes currus agitare pater-
nos

Non dubitat, coeli pronus ab arce ruit.

Stultus & Aëolides, dum non imitabile fulmen
Arte refert, missō desuper igne perit.

Et Satyrus Phoebum, Musas dum provocat
amens

Evip-

ARTURI JONSTONI

Evippae soboles, crimen uterque luit:
Non ego cum Superis contendo: sed aëra,
vates

Quam terit hic, nostris est minus apta rotis.
Ne pete quae fuerit tam vani causa laboris:
Se Clario quisquis proluit amne, furit.
Ah liquor hic populos, qui Phoebi castra se-
quuntur

Fascinat, & memores non finit esse sui.
Si tamen haud meruit veniam furor, accipe
causam,

Invida quae Momo forsitan ora premet.
Cinxit Jessiaden Buchananus veste, pyropis
Quae simul & cocco nobiliore nitet.
Haec, ego quam dono, nec gemmis picta nec
ostro est,

Tota sed, ut cernis, stamine texta rudi.
Rex erat & vates hic cui servimus: amictus
Et regi & vati non satis unus erat.
Apta paludato Buchanani purpura regi est,
Regibus aut si quid grandius orbis habet.
Nil mihi cum sceptris; ego do velamina vati;
Hunc decuit cultu simpliciore tegi.
Induit Abiades Tyrio pro murice setas;
Seque gregis nivei vellere textit Amos.
Adde quod hac nostra vivet Buchananus
opella,

Clarius & solito sparget in orbe jubar.
Splendidius stellas nitet inter Luna minores;
Et violae lappis, & rosa juncta rubis.
Non ego dedignor, victus si dicar ab illo,

Qui

INVENTIO GIGANTIA

Qui radiis implet Solis utramque domum.
Cui gens Ausoniae prius, & cum Teutone
Gallus

Cessit, ab hoc vinci cur ergo turpe putem?
Quem pudet Æacidæ fatali cuspide, magni
Quem piget Æneæ succubuisse manu?
Hoc ego me solor, me quod post terga re-
linquat

Musa Caledoniæ nata sub axe poli.
Quo fulget mihi terra, parens, patriæque Ca-
moenæ,

Non mea dedecorat plectra, sed ornat
honos.

PSALMUS I. & II.

PSALMUS I.

Beatus vir, qui non abiit, &c.

- F**elix, consilio qui nec seductus iniquo
 Per scelus impuro cum grege carpit iter.
 Nec, quibus impietas insistit, passibus hæret,
 Nec postica tuum sanna sedile premit;
 2. Mente sed ætherei meditatur iussa Parentis,
 Seu nox est, roseo seu micat axe dies.
 3. Arboris in morem surget, felicibus auris
 Quæ viret ad ripam lenè fluentis aquæ,
 Cui tempestivis curvantur brachia pomis,
 Nullaque vernantes decutit aura comas.
 Illius adspirans voris clementia cœli
 Omnia propitio fidere coepta reget.
 4. Non ita gens exlex, paleæ sed solibus ustæ
 Instar erit; volucris quam rotat orbe Notus.
 5. Iudicis hæc solum fugiet, coetumque piorum,
 Ultima cum dirimet fasque nefasque dies.
 6. Nam probat astrorum rector vestigia iusti,
 Diraque cum domino fraus peritura suo est.

PSALMUS II.

Quare fremuerunt gentes? &c.

- C**ur populus sine lege frenit? Cur mente volutat
 Non profecturas turba nefanda minas?
 2. In Dominum, regemque, caput cui tinxit olivo
 Dextra patris, bellum gens trabeata parat.
 3. Eia alacres, ajunt, nodos rumpamus ahenos,
 Nos quibus hi stringunt, impedinntque pedes.
 4. Hæc pater æthereus superâ ridebit ab aulâ,
 Accedant fannis ira furorque comes.
 5. Frenaque dans iræ trepidos Deus obruet hostes,
 His & corripiet pectora cæca modis:
 6. Sacra meo regi succo viridantis olivæ

2 P S A L M U S II. & III.

- Tempora perfundens sceptrā ferenda dedi.
 Sceptrā dēdi regnīque decus, sanctæque Sioni
 Imposui, sacris præposuique jugis.
- 7 Eloquar edictum, Tu filius es mihi, luce
 Hac ego te genui, munera posce patrem.
- 8 Hæredi tibi regna dabo, gentesque subibunt
 Imperium, tellus ultima quotquot habet.
- 9 Has tua vis olim sceptro ferroque potenti
 Franget, ut e vili vascula ficta iuto.
- 10 Eia agetum, quæ regna tenes, quæ jura ministras
 Natio, quam fas est carpere, disce viam.
- 11 Iussa facesse Dei, mens hoc lætetur honore,
 Temperet obsequium, lætitiamque timor.
- 12 Oscula da Nato, subitam ne colligat iram,
 Quæ tibi perniciem quantulacunque feret.
- Felicem nimium quisquis securus in illo
 Spem locat, & solam Numinis ambit opem.

P S A L M U S III.

Domine quam multiplic. &c.

- A H, Deus, hostiles quantum crevere phalanges !
 Agmina me contra quam numerosa ruunt,
 2 Quem colis infelix, aiunt, tibi conditor orbis
 Non feret optatam, cū premet hostis, opem.
- 3 Tu tamen umbo mihi es, Deus, & largiris honorem
 Tu caput erectum ferre sub astra jubes.
- 4 Te petii supplex, auditæ rebus in arctis
 Supplicis è sacrâ rupe fuere preces.
- 5 Sunt mihi securo sub noctem membra quieti
 Tradita, securo mane soluta quies.
- 6 Tu Deus adstabas: non te custode timebo,
 Me licet invadant tela quot orbis habet.
- 7 Surge parens, dextraque iuva, quæ cade madentū
 Innocua malas fregit & ora ducum.
- 9 Tu gregis es tutela sacri, semperque benignus
 Indulges populo tempora lata tuo.

P S A L M U S. I V.

Cum invocarem exaudivit, &c.

- Luce tuâ qui pura facis, qui candida cernis
 Pectora, quæ fundo suscipe vota Deus.
 Quamque mihi duris in rebus sæpe tulisti,
 Nunc prece susceptâ mitte benignus opem.
- 2 Gens hominum quid te pascis mendacibus umbris
 Opprobrio nostrum quo decus usque petes?
- 3 Elegit fulcitque pios pater ætheris alti,
 Ne dubita, quæstus audiet ille meos.
- 4 Hunc metuens desiste malis, & nocte silenti
 In mentem tacitus facta diurna refer.
- 5 Victima sit pectus sine furo, teque malorum
 Ductibus in mediis & tua crede Deo.
- 6 Quas sitit, optet opes vulgus, tu lumine coeli,
 Ore tuo nobis da, pater alme, frui.
- 7 His ego plus lator, quam gens addicta saginæ,
 Cui penus est locuples, dolia plena mero.
- 8 Ergo toro recubans placido dabo lumina somno,
 Et secura tuo numine testa colam.

P S A L M U S V.

Verba mea auribus percipe, &c.

- M Agne parens, tellus Dominum quem suspicit, audi
 Quæque premo tacitus, quæque sub astra fero.
- 2 Annue quæsis, Deus & Rex, perpete voto
 Tu mihi præ cunctis sollicitandus eris.
- 3 Mane novo supplex oculos ad sidera tollam,
 Mane novo facili quæ loquar aure trahes.
- 4 Tu noxam refugis, qua delectantur iniqui,
 Gentis & impuræ crimina ferre nequis.
- 5 Grande supercilium te coram fastus inanis
 Exuet: odisti tu Deus omne nefas.
- 6 Ibit in exitium mendax, invisaque turpis
 Fraus erit, & socii tincta cruore manus.
- 7 Sed patre te fretus sacras ego volvar ad aras

- Cernuus, illustres sternar & ante pedes.
 8 Hostibus expositum, fons omnis & arbiter aequi,
 Dirige, suspectae duxque comesque viae.
 9 His parium mellita dolos labra, putre sepulcrum
 Guttur olet, pectus carnificina mali est.
 10 Perde reos, pereatque suis gens impia technis,
 Quae furit & praeceps in scelus omne ruit.
 11 Gestiat interea te qui securus in uno
 Spem locat, & numeris mulceat astra novis.
 Gaudia concipiat coelesti Numine tutus
 Vir pius, & quisquis flagrat amore tui.
 12 Tu Deus, objecto clypeo tutabere justos,
 Hostis & a furiis insidiisque teges.

P S A L M U S VI.

Domine, ne in furore tuo, &c.

- N**E, rerum Deus alme sator, me corripe, freno.
 Dum furor excusso saevit & ira fremit.
 2 Parce laboranti; dextramque salutifer aegro
 Porrige, dum mentem lassat & ossa dolor.
 3.4 Quo trahis usque moram? Lethum pulsurus, amoris
 Si memor es patrii, te mihi redde pater.
 5 Sensus abest tumultis, necte cantare silentes,
 Dicere nec laudes flebilis umbra potest.
 6 Flens ego defeci toties, noctemque fatigans,
 Implevi lacrimis triste cubile meis.
 7 Ex oculis fugitivam aciem, cava lumina, risus,
 Prô dolor, hostiles inter & arma vides.
 8.9 I procul impietas; me, qui regit aetheris axes,
 Audiit, & porro ipse jubet esse ratas.
 10 Hostica gens perculsa metu, suffusa rubore,
 Versa dabit subitae terga pudenda fugae.

P S A L M U S VII.

Domine, Deus meus, in te, &c.

- S**pes mihi tu vitæ, vitam Deus eripeletho,
 Impia de jugulo tela repelle meo.
2 Affer opem, ne me lanient impune tyranni,
 Sanguineus miseram ceu leo frangit ovem.
3 Si clandestini deprendar criminis auctor,
 Vel mihi, te vitæ iudice, dextra rea est;
4 Si male mulcavi socios mihi fœdere junctos,
 Et nisi sensit opem gens inimica meam,
5 Me premat hæc, captoque ferox stratoque triumphet,
 Et calcet pedibus, turpet & ora luto.
6 Ultor ades, tandemque suos furor exerat ignes,
 Hostica frange vigil spicula, frange dolos.
7 Tum tua majestas populis cingetur, & alto
 Aureus è solio jura tremenda dabis.
8 Me tibi jam sisto, famulum, Deus, adspice, causa
 Si bona, si nullo fulta querela dolo est.
9 Pectora qui penetras & lynceus abdita cernis,
 Juste Deus justos erige, perde malos.
10 Es mihi tu clypeus, vacuas tu crimine mentes
 Protegis, odisti tu sine fine nefas:
11 **12.** Inque reluctantes acuis, quo cingeris, enssem,
 Lævaque fert arcum, missile dextra tenet.
13 Tela necem stragemque dabunt; his turba peribit
 Impia, quæ fastu me petulante premit.
14 Parturit hæc noxam, sterili sed credidit arvo
 Semina, nec præter somnia vana metet.
15 **16.** In foveam molita dolum se condidit audax,
 Ultra sed est subito facta ruina nefas.
17 Ergò canam justumque Deum, dominumque potentem:
 Carminis hæc semper summa futura mei est.

8 P S A L M U S VIII. & IX.

P S A L M U S VIII.

Domine Dominus noster, &c.

- Quàm tuâ, coelicolum rex, implet gloria terras!
 Sidereas quantum transvolat illa domos!
- 2 Ipsa tuum passim lactens infantia robur,
 Hostis ut obstupeat, quo licet ore canit.
- 3 Dum digitis coelata tuis laquearia coeli
 Conspicor, & lunam, fidereasque faces,
- 4 Quantula gens hominum res est, quam mente recondas?
 Quantula quam visas gens oriunda luto?
- 5 Hunc tua coeligenis aquavit pene ministris
 Dexterâ, & illustri cinxit honore comas.
- 6 Illius, omnipotens quidquid manus intulit orbi,
 Jusisti nutus imperiumque sequi.
- 7 Accepere jugum pecudes, armentaue passim
 Bincera, quæque colunt invia iustra feræ,
- 8 Quæque viam supra carpit per inane volucris,
 Quique sub hac gaudet findere piscis aquas.
- 9 Quam tua, coelicolum rex, implet gloria terras!
 Sidereas quantum transvolat illa domos!

P S A L M U S IX.

Confitebor tibi Domine, &c.

- Pectorete toto recolam, te voce canorâ,
 Factaque per populos suspicienda feram.
- 2 Gaudia, te spectans, carpam sine fine, modoque,
 Exultans cytharâ te, pater alme, canam.
- 3 Territa, te coram, verso gens hostica tergo
 Corruit, & gelidam casa momordit humum.
- 4 Te coram lis acta mihi est, te iudice vici;
 Sunt comites solii jusque fidesque tui.
- 5 Increpuit gentesque furor tuus obruit, ipsa
 Jussit & æterna nomina nocte premi.
- 6 Nunc eat & populi clades gens hostica, versa
 Mœnia,

Mœnia, de fastis oppida rafa canat.

7. 8. At solium sine fine Deo est, qui legibus æquis
Semper & augusto numine cuncta regit.
- 9 Rebus in afflictis hic murus æheneus, arcus
Hic inopi, noxam cum, timet, instar erit.
- 10 Ergò, Deus, te qui noscet, te fidet amico,
Qui renuis nulli, quam prece poscit, opem.
- 11 Pangite quos meruit Solymam qui protegit hymnos,
Gestaque per populos fama loquatur anus.
- 12 Ille memor fuso repetit pro sanguine poenas,
Nec miseri surdâ respuit aure preces.
- 13 Tu, Deus, affer opem, quibus implicor, adspice fluctus.
Mors prius est, memini, te duce, victa mihi.
- 14 Sic ego te, laudesque tuas, partamque salutem
Sublimi Solymæ lætus ab arce canam.
- 15 Scilicet ipsa suis gens subdola cassibus hæsit,
Et scrobe, quam fodit contumulata jacet.
- 16 Hæc recolenda Deus raræ monumenta reliquit
Iustitiæ, prendi dum jubet arte dolum.
- 17 Numinis immemores populos, scelerumque ministros
Præcipites tellus sub pede iupta trahet.
- 18 Nulla sed afflictos mergent oblivia, numquam
Successu miserum spes caritura suo est.
- 19 Surge Deus, victor ne tollat homuncio cristas,
Imperii populos sub iuga coge tui.
- 20 Incute terrorem vindex, coeloque rebellis
Progenies fictam se f.iat esse luto.

PSALMUS X.

Ut quid Domine recessisti? &c.

- Q Uò, Deus, abscedis? Rerum tutela mearum,
Cur pater, in mediis subrrahis ora malis?
- 2 Impius, ah, tenuem fastu premit usque nefando,
Consiliis pereat qui, precor, ipse suis.
- 3 Quod cupit, hoc jactat scelus, & dum palpat avarum,
Hunc in deliciis, quem Deus odit, habet.
- 4 Dumque supercilio coelestia despicit alto.

- Nec quærit tumidus, nec putat esse Deum.
 5 Ex voto dum cuncta fluunt, & criminis ultor
 Stat procul, hostiles non timet ille manus.
 6 Quas, ait, incurrunt alii ridebo ruinas
 Incolumis, rerum despiciamque vices.
 7 Os dolus & fraudes armant, convicia linguam.
 Mille sub hac pestes, mille venena latent.
 8 Sueta latrocinio passim per opaca viarum
 Sæviri, & innocuo sanguine dextra rubet.
 9 Quemque voret fixis oculis designat egenum,
 Inque suos casses, insidiasque trahit.
 Sic leo, quam torvo conspexit lumine, prædam
 Involat, & laceram sævus in antra rapit.
 10 Sæpe necem, clademque parans blanditur, & atram
 Ingluvem, miseros dum vorat, arte regit.
 11 Te Deus, immemorem gens hæc & lumine cassum,
 Et vacuum curâ pectus habere putat.
 12 Exorere & valida miseros, pater, asserere dextra,
 Eluat os animo nulla senecta tuo.
 13 Impietas impunè tuas cur provocet iras?
 Numinis ultrices cur neget esse manus?
 14 Quæ patimur tu damna vides & mente recondis,
 Aptaque vindictæ dextera tela gerit.
 Præsidio tenuem, tutelâ proregis orbem,
 Sentit urerque ruam, dum furit hostis, opem.
 15 Perde truces, scelerum caesis auctoribus, ipsum
 Perde nefas, sceleri ne sit in orbe locus.
 16 Tu sceptrum sine fine geris, gens impia pessum
 Ibit, & ex imâ stirpe recisa ruet.
 17 Supplicis exaudis gemitus & pectora firmas,
 Et pronus miseri suscipis aure preces.
 18 Tu Deus afflictos, patribus tu protegis orbos,
 Hostica nec quisquam, te duce, tela timet.

P S A L M U S XI.

In Domino confido, &c.

- Numine cur fretus jubeor juga linquere nota,
 Ut volucris trepido cum fugit icta metu?
 2 Impius en arcum sinuat, sociataque nervo

Per scelus, infontem cæca sagitta petit.

3 Legibus extinctis, quo se mens candida vertet?

Heu pietas quid se quo tueatur habet?

4 At pater omnipotens folio sublimis ab alto

Adamidum vigili lumine facta notat.

5 Dum probat infontes, odio sectatur iniquos,

Quosque juvant fraudes bella, rapina, neces.

6 Sulphur in hos & turbo ruent, vibratus & ignis

Desuper; hæc merces impietatis erit.

7 Nam pater æthereus fons jugis & arbiter æqui

Jus amat, & placido respicit ore pios.

P S A L M U S XII.

Salvum me fac Domine, &c.

FEr, Deus, auxilium; pietas, en adspice, terras
Sanctaque simplicitas liquit & alma fides.

2 Quisque per insidias socium fallacibus umbris

Lactat, & indignis mancipat ora dolis.

Candor abest omnis, nec menti consona vox est;

Hæc ubi blanditur, concipit illa nefas.

3 At Deus excindet dulci lita labra veneno,

Quæ fera jucundo toxica melle tegunt.

Eruet & linguam vano quæ grandia typho

Efflat, & ampullis ambitiosa tumet.

4 Obruet artificem sceleris, qui frenapudoris

Ex utiens, Linguas nunc acuamus, ait.

Nos penes imperium est linguæ, vocisque potestas.

Libera quis duros mittat in ora lupos?

5 At Deus excitus miserum clamoribus, Vltor

His ego suppetias, inquit, openque feram.

Quamque dolis armata premit violenta tyrannis,

Auxilio pietas tuta futura meo est.

6 Pura Dei vox est, argenti fusilis instar,

Ignem quod admoto septima testa probat.

7 Hostis ab insultu, rerum pater, asserere justos,

Excubiasque sacro pro grege semper age.

8 Impia progenies nos obsidet undique, viles

Dum finis & faciem plebis honore frui.

10 P S A L M U S XIII. & XIV.

P S A L M U S XIII.

Usque quo Domine oblivisceris, &c.

- Q**UO Deus, usque mei capient te oblivia? Vultum
Durns & averſus quo, pater, usque reges?
2 Quo miſer usque ferar dubius? Luceſque fatigans,
Quo dolor, hoſtilis quo premet usque furor?
3 Adſpice res lapſas, facilem da planctibus aurem,
Luce retroſpectans da propiore frui.
Optatum mox redde jubar, mihi lumina ſomno
Perpetuo ne mors invidioſa premat.
4 Ne ſine fine meis inſulter cladibus hoſtis,
Et me proſtrato gens fera canter iö.
5 Es mihi tu vitæ ſpes & tutela ſalutis,
Et tuus afflicti pectora lenit amor.
6 Ergò tuas laudes referam coeleſtibus hymnis.
Et mihi te facilem propitiumque canam.

P S A L M U S XIV.

Dixit inſipiens in corde, &c.

- N**Uminis extincto ſenſu gens ſtulta virorum
In coelo nullum ſomniat eſſe Deum.
In ſcelus omne ruens confundit faſque, neſaſque
Perdita, nec juſtum quem vocet orbis habet.
2 Deſuper æthereo proſpexit lumine terras
Rcrum opifex, famulam qui pede calcit humum.
Luſtravitque genus mortale, ut dilceret ecquis
ſenſus in orbe foret Numinis, ecquis amor.
3 Sed ſimul in præceps omnes lymphaticus error
Egerat; & ſclerum pernicioſa ſitis.
Fugerat hinc pietas, nec qui ſine crimine vitam
Tranſigeret, de tot millibus unus erat.
4 Plebis an ignorant proceres ſe ſanguine paſci,
Ceui dape, nec ſuperûm ſolvere vota patri?
5 At Deus inſontes clypeo qui protegit, olim

P S A L M U S X V. & X V I. 11

His quatiet subito corda profana metu.

- 6 Hei mihi, consilium ridet gens impia iusti,
Nempe quod in Domino spem locat ille suo.
7 O precor, auxilium sacrâ de rupe Sionis
Fulgeat, & prisco foedere pacta salus.
Vincla Deus reduci populo cum dempserit, hymnos
Tollit in astra Sion, Abramidumque domus.

P S A L M U S X V.

Domine quis habitabit in tab. &c.

- T**elluris, coelique satot, tentoria tecum
Quis tua, quis montis culmina sacra colet?
2 Cui mens labe vacans, legi cui consona vita est,
Pectora perfidiæ nescia, lingua doli.
3 Felle caret, nec obest socio, nec dulcis amici
Nomen in opprobrium ludibriumque trahit.
4 Deprimit osorem, cultorem Numinis effert,
Nec sua sollicitant fallere damna fidem.
5 Nec premit usurâ tenuem nec prodere cogit
Innocuos auri perniciosâ fames.
Hæc quicumque potest, stat nullo mobilis ævo,
Et colet æternum templa sacrata Deo.

P S A L M U S X V I.

Conserua me Domine, &c.

- P**ræsidio dextrâque tuâ me protege, rerum
Conditor, in te spes certa reposita mihi est.
2 Te, Deus, agnosco dominum, nullius egenum,
Quem nequeo cultu demeruisse meo.
3 Si qua tamen studiosâ tui gens luminis aurâ
Vescitur, hanc studio prosequor usque pio.
Altiùs humanis si quis caput extulit, illum
Dulce mihi est famulâ sustinuisse manu.
4 At spretæ quicumque Deo simulacra deorum
Muta colunt, poenas, quas meruere, luent.

Ab sit

12 · P S A L M U S XVII.

- Abfit ut his fociem coeptis immanibus aras,
 Noſtra vel infando dextra cruore litet.
 Abfit ut hæc memorans os ſe contaminet, aures;
 Abfit ut offendant nomina læva meas.
 5 Summa meæ fortis Deus eſt, cuſtoſque fidelis,
 Sufficit hic largâ præmia læta manu.
 6 Hæredi mihi ſignat agrum, qui mille renidens
 Lautitiis, domino gaudia mille parit.
 7 Tolleretur me vate Deus ſuper ætheris orbes,
 Hujus ego nutu conſilioque regor.
 Hujus & afflatu ſacras præcordia flammas
 Concipiunt, pulſâ nox ubi luce redit.
 8 Hunc oculis, hunc mente fero ſine fine, ruina,
 Hic modò ſit dexter, nulla timenda mihi eſt.
 9 Geſtiet ergò mihi mens & cum pectore lingua,
 Nec deerit tumulo ſpes animoſa meo.
 10 Nam neque permittes animam, pater alme, tenebras
 Inter in internâ ducere valle moras.
 Nec tibi dilectum tumuli ſub fornice putres
 Pulveris in ſordes durus abire ſines.
 11 Ad tua ſecurum me ducēs atria, paſſus
 Tu face cœleſti per loca ſanta reges.
 Mille nros vultus comitantur gaudia, vitæ
 Delicias omnes dextra perennis habet.

P S A L M U S XVII.

Exaudi Domine juſtitiam, &c.

- S Anctæ parens aurem juſtis adverte querelis,
 Votaque ſuſpecti ſuſcipe pura doli.
 2 Quod juſ faſque jubent tandem decerne, ſereno
 Æquus & è ſolio deſuper æqua vide.
 3 Tu, Deus, egiſti cenſuram, noctis in umbrâ,
 Pectoris & judex interioris eras.
 Nil tamen hic acies tua noxæ repperit, ori
 Scilicet injeci ſtriſta lupata meo.
 4 Legis ad obſequium ſatago dum ſiſtere mores,
 Quas teneant didici viſque doluſque vias.

- 5 Ne mihi quam monstras linquatut semita vitæ,
Ne pede vacillem, tu Deus usque præi.
- 6 Te, Deus, oravi, te tangunt vota precantis;
Auscultans famuli fac rata vota tui.
- 7 Da mihi te facilem, famulos qui vindice dextrâ
Protegis, hostiles cum cecinere tubæ.
- 8 Me rege pupillam veluti, me conde sub alis,
Præsidii tutum præster ut umbra tui.
- 9 Undique me cingit crudelis & ingruit hostis,
Hic gazas, jugulum per scelus ille petit.
- 10 Omnibus ora nitent, turgent abdomine ventres,
Ipsaque, dum spirant funera, verba tument.
- 11 Quà feror, observant gressus, instantque premuntque,
Utque vorent, sævo lumine facta notant.
- 12 Sic cervum vestigat hians immane leæna,
Sic oculo passus insidiante legit.
- Non aliter capream de rupe leunculus altâ
Signat & observat, quà fugit illa, viam.
- 13 Surge, Deus, pravertere netas, quod parturit hostis
Impius, hunc missio fulmine dede neci.
- 14 Eripe me dextris, quas castigare nocentes,
Aptaque vindictæ spicula ferre jubes.
- Da, precor, imbellem ne me premat improba mundi
Colluvies, nimias quæ natat inter opes.
- Das illi tellure frui, dapibusque saginas,
Quas tibi de cornu divite fundit humus.
- Succedit loculis proles numerosa paternis,
Arvaque discinctus fulcat avita nepos.
- 15 Ast ego cum surgam redivivus, sæce sepulcri
Depositâ, vultu perfruar usque tuo.
- Hac lucem de luce traham, radiosque perennes,
Hic fructus, merces hæc pietatis erit.

P S A L M U S XVIII.

Diligam te, Domine, &c.

TU mihi delictum es, Rex ô cœlique, solique,
Me tua cœlesti dextera fulcit ope.

2 Tu Deus & vindex & plusquam adamantina rupes,

B

Tu

14 P S A L M U S X V I I I.

- Tu columen vitæ præsidiumque meæ es.
 Spes mea te clypeo, te solo fidit asylo,
 Durabitque tuo robore fulta salus.
- 3 Te precibus, votisque colam, cui debita laus est.
 Hostis ab insidiis sic ego tutus ero.
- 4 Me dolor obsedit lethi, me terruit ingens
 Gurges, & infandis Lerna referta malis.
- 5 Undique terrificus tumuli circumstetit horror,
 Et laqueis hæsi, mors truculenta, tuis.
- 6 Fluctibus è mediis, & lethi faucibus atris
 Ad Dominum supplex vota Deumque tuli.
 Ille preces humiles superâ suscepit ab aulâ,
 Et facili planctum supplicis aure bibit.
- 7 Mota fuit tellus, nutarunt vertice montes,
 Inaque cum summis plena tremoris erant.
- 8 Naribus efflavit nebulas Deus excirus irâ,
 Cunctaque flammautes volvit ab ore faces.
- 9 Æthere diducto, solio descendit ab alto.
 Nubila sidereos implicuere pedes.
- 10 Ventorum volucres humeris circumdedit alas,
 Scandit & ætherei flammea terga chori.
- 11 Quaque volat nubes glomerans se condidit umbris,
 Et circumfusis undique textit aquis.
- 12 Ut jubar admovit, coeperunt hîscere nubes,
 Igne micare polus, grandine terra quati.
- 13 Ore Deus sacro tonuit, mox grandine mixta
 Fulmina coelesti desiliere domo.
- 14 His jaculis pavidos disjecit & obruit hostes,
 Ultrici geminans ignea tela manu.
- 15 Ut Deus increpuit, pelagi se pandit abyssus,
 Aruit & refugas alveus inter aquas.
- Ut rutilos patulis efflavit naribus ignes,
 Icta metu latebras ima reclusit humus.
- 16 Desuper auxilium tulit, & me mille sepultum
 Fluctibus exertâ sustulit ille manu.
- 17 Cumque calcens irâ premeret me fortior hostis,
 Hic mihi de coeli vertice misit opem.
- 18 Stravcrat incautum gens impia rebus in arctis,
 Hic baculo nixum surgere jussit humo.

- 19 Carcetis obseptum tenebris eduxit in auras
Ætheris ; hoc patrii pignus amoris erat.
20 Præmia concessit recti moderator & æqui,
Quæ meruit pietas & sine labe manus.
21 Præbuit obsequium legi sincera voluntas,
Conscia nec sceleris mensve manusve fuit.
22 Ante oculos lex semper erat, nec in æquoris undas
Sculpta Dei digitis iussu tulere Noti.
23 Mens mihi pura fuit, nec cum suadetet iniquum,
Indulsi genio libera frena meo.
24 Grata Deo pietas mercedem rettulit, insons
Dextera munificâ mox cumulata manu est.
25. 26 Te, Deus, agnoscit sanctum pius, integet æquum,
Purus es & puris, tetricus usque malis.
27 Tu, pater omnipotens, humilem de pulvere tolles,
Ardua coelesti tu pede colla premes.
28 Tu mihi depelles tenebras, & luce serenâ,
Sedibus è superis te radiante, fruar.
29 Te duce perrumpam validos, quibus implicor, hostes.
Moenia transfiliens, te duce, victor ero.
30 Recta via est, quamcunque teris, vox fusilis auri
Æmula! tu clypei protegis ære pios.
31 Alme parens, quid te semoto Numinis usquam est?
Te nisi quid magni maximus orbis habet?
32 Tu mihi das vires & cingis robore lumbos,
Tu sternis faciles per loca cæca vias.
33 Tu cursu superare levis vestigia cervæ,
Et juga securum scandere summa jubes.
34 Tu dextram bellare doces. mihi ferreus arcus
Rumpitur; est impar viribus ille meis.
35 Texisti clypeo, fulcisti robore dextrâ,
Meque tuus pavit semper & auxilium amor.
36 Pandit iter tutum bonitas tua, neve labaret,
Neve vacillaret pes mihi, cura fuit.
37 Hostibus indixi bellum, cepique fugaces,
Nec nisi prostratis patria visa mihi est.
38 Vulnera vulneribus cumulans tota agmina ferro
Mactavi, pedibus mox subigenda meis.
39 Robore me valido tua cinxit dextra, rebelles.

- Hæc eadem domitos in mea vincla dedit.
 40 Te duce cervices mihi submisere tyranni,
 Impia jussisti dedere colla neci.
 41 Vota Deo strictas inter fudere secures,
 Ille sed aversâ respuit aure preces.
 42 In cineres versos Notus abstulit, inque plateis
 Hostica calcavi corpora, more luti.
 43 Tu, Deus, ampla mihi pacato regna dedisti,
 Serviet & sceptris gens peregrina meis.
 44 Offeret obsequium nostris excita triumphis
 Turba frequens, tellus ultima dona dabit.
 45 Fama mei ignotas quatiet formidine gentes,
 Quasque colunt latebras, sepositosque lares.
 46 Vivat honos, nomenque Dei, qui robore mentem
 Firmat, & æternum vivere posse dedit.
 47 Ille mihi vires reparans pessumdedit hostes,
 Subdidit & sceptris colla superba meis.
 48 Tu Deus es vindex, humilem tu tollis in altum,
 Impia tu populos ponere tela jubes.
 49 Ergò tuos titulos nunc audiet ultima tellus,
 Et mihi perpetuum laus tua carmen erit.
 50 Quem tibi sacraſti, tua servat dextera regem,
 Hæc eadem sobolem cum patre porrò teget.

P S A L M U S XIX.

Cæli enarrant gloriam Dei, &c.

- N** Uminis inscriptæ titulis sunt ætheris arces,
 Et rerum dominâ regia picta manu.
 2 Lux lucem, noctemque premens nox altera laudes
 Artificis memorant nocte dieque sui.
 3 Non tam seposita est, nec gens tam barbara, voces
 Illarum quæ non jugiter aure trahat.
 4 Omnibus astriferâ radii mittuntur ab auiâ,
 Et bibit æthereos ultima terra sonos.
 Adspicis ut solidis surgant palatia gemmis,
 Sol ubi purpureum fundit ab axe jubar.
 5 Sponsi more novi thalamo se tollit Eoo,

Carpit & exultans more gigantis iter.

6 Littus in Hesperium roseo dum fertur ab ortu,
Omnia vivifico, quâ volat, igne fover.

7 Sed magè flexanima est Domini lex: nescia labis
Expolit hæc mentes fida magistra rudes.

8 Æquius hæc nihil est, nihil est hæc purius unâ.
Hæc cor lætitiâ, lumina luce beat.

9 Huic pietas est pura comes, lucisque perennes.
Nil habet erroris, nil tegit illa doli.

10 Vilius hæc aurum est, quod septimus eliquat ignis,
Dulcia nec tam sunt condita mella favis.

11 Lex monet & mentem famuli præmunit, & ampla
Præmia fert quisquis, quod jubet illa, facit.

12 Hei mihi caligat mens ad sua crimina: dele
Tu, pater, arcano quæ fover illa sinu.

13 Ne tumeat, scelerei fac ne se mancipet; hydri
Mille repurgatis, sic ego purus ero.

14 Suscipe quæ promo, tacitâ vel mente voluto.
Quod vivo & vigeo, munus id omne tuum est.

P S A L M U S XX.

Exaudiet te Dominus in diebus &c.

Rebus in angustis pateant tibi Numinis aures,
Magnus & Ifacidum sit tua parma Deus.

2 Advolet ex adytis cinctus victricibus armis,
Et ferat è sacrâ rupè Sionis opem.

3 Sitque memor, donis quoties cumulaveris aras,
Donaque promisso desuper igne prober.

4 Mollibus adipiret Zephyris & vota secundet,
Sitque ratum quidquid mens sine labe petir.

5. 6 Sic ubi tu voti compos servabere, passim
Vindicis extabunt læta tropæa tui.

Annuet optatis Deus, & , me vate, ministri
Quem sibi sacravit proteget ille caput.

Illius è superæ sacris penetralibus aula

Auris erit votis pervia, prompta manus.

7 Ille rotis, hic fidat equis & fortibus armis,

Supplice nos domino fundimus ore preces;

3 Illa jacet gens strata solo, nos robore firmo
Numinis erexit, sustinuitque manus.

9 Magne parens rerum, patriæ tu protege patrem,
Et populi votis annuat ille sui.

P S A L M U S · XXI.

Domine in virtute tuâ, &c.

Q Uam, pater alme, tuo Rex plauder Numine fultus.
Clamabit quoties, te duce, victor io!

2 Tu rata fecisti tacitâ quæ menre poposcit,
Vana nec alipedes verba tulere Noti.

3 Prævertere preces opulentæ munera dextræ,
Gemmis cinxit cum diadema comas.

4. 5 Ut vitam petiit, vitam sine fine dedisti,
Et re perpetuus vindice crevit honos.

6 Hoc tu felices fecisti rege tribules,
Luce tui vultûs gestiit ille frui.

7 Quaque prius fidit tua semper gratia præsto est,
Dirigit & gressus, nec titubare finit.

8 Præda cadent odiis armati tristibus hostes,
Induet & manicas gens scelerata tuas.

9 Te, Deus, acceuso, scintillans sulphure fornax
Hauriet hanc, fervens & teget ora cinis.

10 Arva suas messes, foetus quoque subtrahet arbor,
Et genus ex isto semine nemo trahet.

11 Scilicet occultâ gens hæc te fraude petivit,
Versa sed in sumum fraus truculenta fuit.

12 Ergo sequestratam meritâ tu cuspide figes,
Strictaque jam vindex spicula nervus habet.

13 Exere tu vires, æquata potentia coelo
Carmen erit nobis, laudis & ampla seges.

P S A L M U S XXII.

Deus, Deus respice in me, &c.

- A H, Deus ah me cur liquisti! ululatus aures
 Cur, procul abscedens, subtrahis usque meis?
 2 Te noctu, te luce voco, sed nocte dieque
 Tu famuli durâ negligis aure preces.
 3 Ad pia vota, Deus, pelagi tu surdior undâ es,
 Sanctus es ipse tamen, templaque sancta colis.
 4 Numine sulta tuo Solyme sterit, inter & hostes.
 Te domus Isacidûm vindice tuta fuit.
 5 Admovere preces, tua juvit dextra precantes,
 Nec spes erubuit Numine nixa tuo.
 6 Nulla mihi jam forma viri est; ah reptilis instar
 Calcor, & opprobriis undique mille petor.
 7 Qui spectator adest, ridet, ringitque, caputque
 Quassat, & hæc in me sanctio probra jactat:
 8 Ille Deo fidit nunc, cui se credidit; illi
 Sit deus auxilio, si quid amoris habet.
 9 Me tamen, alme parens, traxisti matris ab alvo,
 Tu quoque lactenti spes mihi dulcis eras.
 10 Me tua suscepit nascentem dextera, cunas
 Texit ab insidiis mox tua cura meas
 11 Ne procul abscedas; cervicibus imminet hostis;
 Ah, nisi tu dederis, nil mihi restat opis.
 12 Mille truces cingunt & limant cornua tauri,
 Quos dape Bafanis laura saginat humus.
 13 Rictibus horrendi pandunt immanibus ora.
 Trux leo balantes sic rugit inter oves.
 14 Instar aquæ fluitant artus; compage solutum
 Liquitur & ceræ cor mihi more novæ.
 15 Arescit ceu testa vigor, vox faucibus hæret,
 Et mihi jam tumultum jussa recludit humus.
 16 Infesti cinxere canes & sanguine gaudens
 Turba, manus fossas ære pedesque vides.
 17 Ossa miser numerem, tamen his fera lumina pascit
 Cladibus insultans gens scelerata meis.

- 18 His spoliū cecidit, me qui velabat, amictus.
Et lis de tunicā sorte dirempta fuit.
- 19 Spes vitæ, cūmenque meæ, ne longiùs absta,
Quam potes affer opem, nectere parce moras.
- 20 Enlibus infandis, quibus impetor, eripe vitam,
Circumlarrantes undique pelle canes.
- 21 Dexterā fulmineo tuā comprimat ora leoni,
Exuar & cornu monocerota truci.
- 22 Fratribus ergo meis, populi spectante coronā,
Ut decet, invicti Numinis acta canam.
- 23 Facta Dei laudent quibus est reverentia coeli,
Isacidumque tribus, Abramidumque genus.
- 24 Ille nec afflicto est dedignatus, egenis
Ora nec avertit, clausa nec auris erat.
- 25 Illius attollam laudes, & dulce putabo
In medio populi solvere vota choro.
- 26 Se saturabit inops, factum mens Numine freta
Efferet, aternis mox fruitura bonis.
- 27 Accurrent populi memores a finibus orbis.
Seque simul sternent illius ante pedes.
- 28 Ille manu forti rerum moderatur habenas,
Sceptraque quot Vesper, quotquor & Orrus habet.
- 29 Hunc colet auctorem rebus qui floret opimis,
Expletus dapibus, lautitiisque meris.
- Proximus & tumulo supplex dabit oscula plantis,
Hoc sine nam frustra languida membra leves.
- 30 Servier & soboles coelo devota, Deoque
Sub duce, militiæ pars erit una sacrae.
- 31 Discet & ex illâ proles ventura favorem
Numinis & dextræ cuncta regentis opus.

P S A L M U S XXIII.

Dominus reget me, &c.

Blandus ut upilio me pascit conditor orbis.
Ne mihi quid desit, providus ille caver.

- 2 Da: satur ut recubem pratorum in gramine molli,
Ducit & ad rivos lene sonantis aquæ.

Cor recreat, restitue viam mihi monstrat & aequi,
 Illius ut laudes laetus in astra feram.
 Non ego degeneti quaterer formidine, lethi
 Ante oculos quamvis vallis opaca foret.
 Tu, Deus, es praesto, baculo vestigia firmans
 Ne titubem, vires restituisque meas.
 Hoste palam tu das plenis accumbere mensis,
 Et mihi regales porrigis ipse dapes.
 Tu caput irroras succo felicitis olivæ,
 Sufficis & largâ pocula plena manu.
 Me tua defendet bonitas, dum lumine vescar;
 Per salebras gressus dirigit illa meos.
 Inque tuis adytis, rerum parer alme, morabor,
 Hic ubi perpetuò gaudia lætus agam.

P S A L M U S XXIV.

Domini est terra & plenitudo, &c.

Terra Dei est, terramque sinu qui suscipit, orbis,
 Quidquid & indigenum terra vel æquor habet.
 Illius æquoreis terram stabilivit in undis
 Dextera, flumineas fixit & inter aquas.
 Quem colit hic ecquis nitatur in ardua montis?
 Ecquis sacratâ sistet in æde pedem?
 Cui manus est insons, cor purum, nescia fastus
 Mens, nec perjura est lingua, nec usa dolo,
 Hunc Deus auctor opis donis cumulabit opimis,
 Et dabit electo cum grege recta sequi.
 Numinis ore frui quisquis sic ambit & ardet,
 Solus hic Abramidum se putet esse genus.
 Pandite jam valvas, princeps & gloria Regum
 En subit, æternas pandite templa fores.
 Ecquis hic est regum decus ingens? Robore pollens
 Ille triumphali ventilat arma manu.
 Majestas sublimis adest, se sponte perennes
 Recludant aditus, excutiantque seras.
 Ecquis adest tantâ rex maiestate coruscus?
 Hoc rex, qui bello fulminat, ore nitet.

P S A L M U S XXV.

Ad te Domine levavi animam, &c.

- TE, Deus, observo, mens te mea suspicit unum,
 Praesidioque tuo res ego credo meas.
- 2 Numine te fido, nec sit te fidere turpe,
 Nec recreet mentes nostra ruina truces.
- 3 Spes te nixa probro sit nulli: dedecus orbis
 Sit gens, quæ nullo crimine læsa fremit.
- 4 Alme parcens, da nosse viam, vestigia fulci,
 Et face praelata pande salutis iter.
- 5 Dux mihi sis & recta doce, spes unica vitæ
 Quâ fruor, eripiet spem mihi nulla dies.
- 6 Ante oculos sit prisca tibi clementia, priscus
 Hæreat æternum pectore fixus amor.
- 7 Exoret tua te bonitas, delicta juventæ
 Haec tegat, & caecâ crimina nube premat.
- 8 Est justus, comisque Deus; gens discit ab illo
 Devia, quod fugiat, quodque sequatur iter.
- 9 Mens quibus est humilis, mansuetaque pectora, tutas
 Hoc duce, corripient, expedientque vias.
- 10 Illius obsequio vitam qui mancipat, illi
 Vallat iter fas hinc, Numinis inde favor.
- 11 Da mihi, da foedae veniam, pater optime, culpæ;
 Te rogo per patrii quidquid amoris habes.
- 12 Quantus hic est qui mente Deum timet? Auspice coeli
 Praeside, securam seliget ille viam.
- 13 Gens ignara mali gaudebit pace serenâ,
 Inolet & patrios stirps numerosa lares.
- 14 Foedera sancta piis Deus & mysteria coeli
 Pandet, & his mentes erudit ipse rudes.
- 15 Jugiter hunc oculis tueor, mihi porriget ille
 Promptus opem, laqueis expedietque pedes.
- 16 Me, Deus, adspecta placidus, miserere jacentis,
 Et desolato mox mihi tende manum.
- 17 Ah, mala creverunt & curis mille fagitor,
 Tu mala, tu mentis nubila pelle meae.

- 18 Hos quibus infestor, quibus obruor, adspice fluctus.
 Er veniam famulo da, pater alme, tuo.
- 19 Mille pharetratas oculis circumspice turmas,
 Turgentes odiis, terrificisque minis.
- 20 Eripe me turbis; te solo vindice nitor,
 Ne sit dedecori spes mea nixa Deo.
- 21 Me mea defendat pietas & candida virtus,
 Et, tua quæ solum respicit ora, fides.
- 22 Tu pater Isaacidis, tu murus aheneus esto,
 Et sacri clypeus præsidiumque gregis.

P S A L M U S XXVI.

Judica me Domine, &c.

- TE, Deus, appello, vitam qui puriter egi,
 Te fidi, stabilis pes mihi semper erit.
- 2 Nunc age censuram, cum moribus excute pectus;
 Quidquid & arcanæ pectora labis habent.
- 3 Fixus amor menti tuus est, benefacta putanti
 Omne fuit studium, te duce, recta sequi.
- 4 Nec balatro nec vappa levis nec dedita technis
 Turba sodalitii pars fuit ulla mei.
- 5 Hunc ego flagitiis vitam qui polluit, odi,
 Nec mihi vir nequam fœdere junctus erat.
- 6 Ergo ubi me purâ lustravi fluminis undâ,
 Ante tuas aras cum prece thura dabo.
- 7 Hic ego persolvam gtares miracula pandens,
 Hic tua te dominum præco sub astra feram.
- 8 Traxit amore sui tua me domus, æmula coelo;
 Quæque tuâ semper regia luce nitet.
- 9 Ne me, quâ pereunt fontes, involve ruinâ,
 Nec tumidis, sævo cum grege, merge vadis.
- 10 Est illi scelerata manus, corruptaque donis
 Dexterâ venalis per scelus auget opes.
- 11 Hunc ego declinans incedam ramite recto.
 Tu modo fer, quam te posco, misertus opem.
- 12 Legis ad obsequium flectam vestigia, laudes
 Et coram populo vox canet alta tuas.

24 P S A L M U S XXVII. & XXVIII.

P S A L M U S XXVII.

Dominus illuminatio mea, &c.

- C**Ur ego formidem? Lux & spes certa salutis
Est Deus, & vitæ firma columna meæ.
2 Barbara gens in me dum rictibus irruit atris,
Poplite succiduo lapsa momordit humum.
3 Non ego ferratas acies, nec stricta timebo
Spicula: coelestis spem mihi fulcit amor.
4 Ore Dei, temploque frui, dum vita manebit,
Summa fuit voti, summa futura mei est.
5 Ille sacris adytis bonus & penetralibus altis
Me teget, & rupis, cum premar, instar erit.
6 Ille, quibus cingor, ducibus me præferet ipsis:
Hunc celebrans aris debita thura feram.
7 Te, Deus, inclamo. facilis, Deus, annue votis,
Meque salutiferâ protege fortis ope.
8 Respice me solum dixisti. iussa peregi,
Nostra tuo solum mens aver ore frui.
9 Lumina deflectens famulum ne respue, tristem
Ne fuge, qui vitæ spes mihi semper eras.
10 Me licet horreret pater & patris æmula mater,
Dextra tamen, spero, me tua tollet humo.
11 Tu, quod iter subeam, monstra, facilemque clienti,
Hostis ut evitem spicula, pande viam.
12 Subtrahe me populi furiis, qui crimine ficto
Me premit, inhumani spirat & ore minas.
13 Spem mihi tu reparas, venturæ gaudia vitæ
Dum recolo, & coeli quæ bona civis habet.
14 Fide Deo, firmaque fidem, sunt præmia præsto,
Erigit & mentes sustinet ille pias.

P S A L M U S XXVIII.

Ad te Domine clamabo, &c.

- T**E, Deus, imploro mea vita, silentia rumpe
Ne peream, ceu qui se prope busta videt.
2 Annue quæsitis, ferio dum sidera planctu,

Ad

Ad tua dum supplex porrigo templa manus.

- 3 Sint procul artifices fraudum, qui blanda loquuntur,
Dum sociis laqueos mens scelerata parat.
- 4 Redde parem meritis mercedem, crimine dignas
Fac Deus ut poenas mentisque manusque luant.
- 5 Corruet, aetherae quisquis miracula dextrae
Non stupet, & nullâ restituetur ope.
- 6 Gloria sit superum regi qui saepe vocantem
Audiit, & memori condidit aure preces.
- 7 Hic rupes clypeusque mihi est, hoc freta revixit
Languida mens, numeris hunc canet illa novis.
- 8 Attulit hic quoties regi quotiesque salutem?
Hic sociis quoties turris athena fuit?
- 9 Custodi populumque bea, pater, instrue mentes,
Et soboli lauru perpete cinge comas.

P S A L M U S XXIX.

Adferre Domino filii Dei, &c.

- N** Uminis, Heroes, sacras agnoscite vires,
Et quod sidereâ fundit ab arce jubar.
- 2 Quas sacra promeruit majestas pandite laudes,
Quaeque decet templi figite dona tholis.
 - 3 Eminus auditur Deus inter nubila, latè
Dum tonat, effusis dum sata mergit aquis.
 - 4 Alta Dei quantâ vox majestate coruscat!
Fulminis in morem quam violenta ruit!
 - 5 Frondeus hac Libani vertex nudatur, & ingens
Disfilit horrifono verbere fracta cedrus.
 - 6 Hac juga subsultant, veluti stimulante juvena
Bucula per sylvas, munocerosque levis:
 - 7 Hujus & imperio rutilat polus igne minaci.
Crebraque disruptâ fulmine nube volant.
 - 8 Ista metu deserta tremunt, nemorumque recessus,
Tesquaque montanis vix habitanda seris.
 - 9 Mollibus hæc damis sobolem, silvisque decorem
Excutit, his templum laudibus omne sonat.
 - 10 Fraenat aquas pelagi Deus & dominatur in undis,

Nec decus imperii terminat ulla dies.
 11 Ille suo populo vires, pacisque beatæ,
 Hostibus elisis, otia læta dabit.

P S A L M U S XXX.

Exaltabo te Domine, &c.

Qui mea victrici velasti tempora lauru,
 Te pater omnipotens & tua facta canam
 More triumphantis: nostris ne cladibus hostis
 Nequiter insultet, muneris omne tui est.
 2 Te, Deus, implorans implevi questibus auras,
 Nec mora, coelesti sum relevatus ope.
 3 Me tuus e. tumulo favor & pallentibus umbris
 Ernit, optatum restituitque diem.
 4 Dic laudes, gens sancta, Deo; dic supplice grates
 Pectore sidereos ante voluta pedes.
 5 Illius hibernâ fugit ira citatius horâ,
 Unus & est vitæ perpetis ille parens.
 Me quibus involvunt nocturna crepuscula, tristes
 Curarum nebulas discutit orta dies.
 6 Cum freta sulcarem ventis felicibus, Alnum
 Concutiet, dixi, nulla procella meam.
 7 Spem mihi firmasti, muri, Deus, instar aheni:
 Spes abiit, vultus te retrahente jubar.
 8 Rebus in accisis tensis ad sidera palmis,
 Hæc mihi, nam memini, fusa querela fuit:
 9 Quid juvat exitio caput hoc deponere nostro?
 Quis necis & fusi sanguinis usus erit?
 Tene, fidemve tuam cineres cantare repositi,
 Solvere vel grates muta sepulcra queunt?
 10 Me pater exaudi, famuli bonus annue votis,
 Et pactam propera ferre benignus opem.
 11 Tu facis ut lacrimis succdat risus, amictu
 Tu pro lugubri, coccina ferre jubes.
 12 Ergo, poli dum luce fruor, tibi carmina pangam,
 Factorumque recens gratia semper erit.

P S A L M U S XXXI.

In te Domine speravi, &c.

- A** Rx mea (te fidi, facto pudor absit) & aequi
Arbiter, alme parens, dum premor, adfer opem.
- 2 Eia age rumpe moras, inclina leniter aurem,
Unica tu rupes, turris & una mihi es.
- 3 Spes vitae columenque meae, tu dirige gressus,
Et majestatis da documenta tuae.
- 4 Exue me pedicis, mea vis, quibus implicor insonis,
Et clandestinis eripe, quaeso, dolis.
- 5 Tutelae me credo tuae, dextraeque fideli
Hanc animam, vitae fons & origo meae.
- 6 Hunc ego qui fraudes concinnat abominor, unum
Te sequor: in te spes certa reposta mihi est.
- 7 Me tua solatur bonitas, tu lumine justo
Adspicis aerumnas, quas sine fine tuli.
- 8 Solvit & hostiles tua rupit dextra catenas,
Ensis obsessas explicuitque vias.
- 9 Mitis ades fractumque malis bonus erige: mentem
Torpor habet, macies viscera, ruga genas.
- 10 Vita mihi gemitu, lacrimis consumitur aetas,
Disipat & vires rodit & ossa dolor.
- 11 Hostibus opprobrium, vicinis fabula vixi,
Et quibus occurri civibus horror eram.
- 12 Non magis extinctos mergunt oblivia, vilis
Nec magis est testae lamina sista luto.
- 13 Ossa tremunt, procures dum cerno dira minantes,
Et conjuratas in mea fata manus.
- 14 Te tamen adspecto, Deus, & mens arma minasque
Despicit hostiles numine nixa tuo.
- 15 Lubrica tu fragilis dispensas tempora vitae:
Hostica nunc jugulo spicula pelle meo
- 16 Prome jubar, vultusque tui me luce serena,
Et fer opem, per te, te, pater alme, rogo.
- 17 Ne mihi sit probro pietas aut vota vocanti,
Bustaque perversis ora pudenda premant.

28 P S A L M U S XXXII.

- 18 Mutescat gens fraudis amans, quae turgida fastu
Saevit, & infantes dente proterva petit.
19 Quanta sequestravit bonitas tua praemia justis!
Quam fuit & famulis dextra benigna tuis!
20 Dum fastu, dum felle tumens furit impius hostis,
Hos arcana tuae protegit umbra domus.
21 Haec tua lauderetur bonitas mirabilis orbi,
Quae mihi praesidium, turris & instar erat.
22 Mentis inops vultum te subtraxisse querebar;
Sed famuli votis auris aperta fuit.
23 Ergo Dei vos urat amor, pia pectora: merces
Ampla pios, fastum debita poena manet.
24 Perdurate Deo spem qui fixistis in uno,
Viribus & mentes instruet ille novis.

P S A L M U S XXXII.

Beati quorum remissa sunt, &c.

- F**elix cui scelerum naevos Deus eluit, umbra
Cui super inductâ facta nefanda tegit.
2 Felix cui noxas non imputat arbiter aequi,
Cujus & est nullo mens maculata dolo.
3 Vulnere dum celans fremerem sine fine modoque;
Offibus obrepfit sicca fenestra meis.
4 Me manus adflixit tua, seu sol promeret orbi,
Seu premeret roseum nox revoluta diem.
Squallebant residues venis marcentibus artus,
Ut Canis arenti sidere tosta seges.
5 At simulac morbumque tibi culpamque retexi,
Et scelerum tortas multiplicesque vias,
Desuper affulgens omnem clementia labem
Sustulit & veteris semina prima mali.
6 Gens igitur te sancta colet, statuta tempora servans,
Tu quibus, alme parens, inveniendus eris.
Hacc quoque, ne dubites, stabit secunda ruinae,
Tota licet tellus obrueretur aquis.
7 Tu mihi praesidium es, mala tu, quibus impetor, arces,
Laetus & auxilio fulcior usque tuo.

PSALMUS XXXIII. 29

- 8 Quin, ais, & caecae depellens nubila mentis
Luce tnos gressus praeradiante regam.
9 Absit equi, vel te muli stupor occupet, una
Quos, cum iudicium desit, habena domat.
10 Mille neces scelerum, superi clementia Regis
Iustitiae merces & pietatis erit.
11 Exulta, cui pura manus, cui candida mens est,
Et dominum spectans gaudia laetus age.

PSALMUS XXXIII

Exultate iusti in Domino, &c.

- S Ancta cohors, fer laeta Deum super aethera grato
Carminē: grata decet pectora ferre pios.
2 Illius & citharae celebrent & nablia laudes,
Et quod bis quino flamine tinnit ebur.
3 Ede novos cantus & Io ter voce sonora
Ingeminans, Domino pange perenne melos.
4 Facta Dei fas labe vacans comitatur & aequum.
Verbaque sunt ipsa candidiora nive.
5 Jus amat hic, pectusque legit sibi criminis expers,
Illius & donis tota redundat humus,
6 Ille poli volucres verbo contextuit orbis;
Quotquot & igne micans agmina campus habet.
7 Illius ad nutum pelagus confluit, & alto
Gurgite collectas clausit abyssus aquas.
8 Hunc metuant quos sol oriens, quos lumina condens
Adspicit, & gemino terra sub axe tremat.
9 Os Deus ut pandit, se mundi sustulit ingens
Machina, quam dextra sustinet usque suâ.
10 Impia sacrilegae diffilat molimina turbae,
Quosque piis nectit mens scelerata dolos.
11 Quod statuit, sanxitque semel, vis nulla revellat,
Nullaque mutabit disjicietve dies.
12 Est felix populus, coeli scribetur & haeres,
Sincera Dominum qui pietate colit,
13 Qui regit imperiô terras, & sidera nutu,
Humanum superâ spectat ab arce genus.

30 P S A L M U S XXXIV.

- 14 Spectat ab astringeræ sacris penetralibus aulae,
Qui terras habitent Oceanique sinus.
- 15 Ille opifex rerum mortalia pectora finxit,
Excurit & quidquid mens latebrofa regit.
- 16 Densa nec armatos defendunt agmina reges,
Nec stat turba potens viribus ipsa suis.
- 17 Futilis est sonipes expirans naribus ignes:
Illius incassum robore fidit eques.
- 18 Fert Deus unus opem, placido dum lumine justos
Adspicit, & sanctis undique vallat iter.
- 19 Ille pias animas medio de gurgite lethi
Eripit, infestam pellit & ille famem.
- 20 Quidquid inest animi nobis, huic serviat uni,
Hic clypeus vitam quo tueamur erit.
- 21 Gaudia concipiet mens quae jactata periculis
Semper ab illius laeta pependit ope.
- 22 Nunc precor, alme parens, adspira mitibus auris,
Nostra tuo siquidem pendet ab ore salus.

P S A L M U S XXXIV.

Benedicam Domino, &c.

- N Uminis attollam laudes, gratesque rependam,
Hac ego dum coeli, quam traho, luce fruor.
- 2 Freta Deo mens laeta Deum jactabit amicum.
Gestiet exemplo gens pia docta meo.
- 3 Coelestes animae, devotaque pectora mecum
Illius unanimi tollite voce decus.
- 4 Supplicis ille preces suscepit promptus, & omnem,
Cor ubi dirigit, depulit ille metum.
- 5 Vir pius hunc spectans accurret & obvius ulnis
Excipiet, pudor huic & procul omnis erit.
- 6 Sedibus e superis miseri, quem conspicias, ille
Audivit gemitus, auxiliumque tulit.
- 7 Agminis aligeri cingit custodia justos:
Et sacra coelesti castra tuetur ope.
- 8 Cerne oculis devota cohors; & sensibus imis
Percipe quam vestri flagret amore Deus.

O ter

- O ter felicem, Dominum qui suspicit unum,
 Praeter & hunc nullum quem veneretur habet!
- 9 Flecte genu gens sancta Deo: nil deficit illi,
 Hunc dominum quisquis supplice mente colit.
- 10 Saepe fames ipsos domat importuna leones:
 Plena tamen justis copia semper adest.
- 11 Huc ades, ausculta soboles mihi cara: vereri
 Ut discas domini, me duce, jussa tui.
- 12 Dulcibus illecebris longi qui duceris aevi:
 Qui cupis auratos & sine nube dies:
- 13 Os fieno cohibe: validis preme labra lupatis:
 Lubricus ingenuo sit procul ore dolus.
- 14 Pone modum sceleri: tantum sectare quod aequum est:
 Et nivea studium sit tibi pace frui.
- 15 Retum opifex placido dignatur lumine justos:
 Et castas facili suscipit aure preces.
- 16 At scelerum socios sic fulmine dissipat irae,
 Nullus ut his toto restet in orbe locus.
- 17 Prona Deo est semper justorum questibus auris,
 Inque repentinis dextera prompta malis.
- 18 At Deus huic praesto est, vitae quem turpiter actae
 Poenitet, occulto torret & igne dolor.
- Hunc teget & mediis vindex servabit in undis,
 Cui mens est humilis, vitaque fracta malis.
- 19 Mille pium clades circumstant, mille pericla,
 Sed regit hunc superi provida cura patris.
- 20 Est Deus huic custos & tutelaribus armis
 Vim prohibens omnem non finit ossa teri.
- 21 Artifici damnosa suo fraus fraude peribit,
 Quaeque pios odit turba repente ruet.
- 22 Devotas animas rerum satot asseret olim,
 Deque sacra nullum gente perire sinet.

P S A L M U S XXXV.

Judica Domine nocentes, &c.

○ Cuius affulgens pro me, pater optime, litem
 Suscipe, cum saevo confer & hoste manum.

32 P S A L M U S XXXV.

- 2 Indue te clypeo , cinctusque potentibus armis ,
Sta prope , meque tua protege victor ope.
- 3 Hostis & ut furiis obsistas , fume bipennem.
Dic mihi , dic animae , Me duce sospes eris.
- 4 Fabula sit nostri sitiens gens dira cruoris ,
Tergaque det turpi turba dolosa fugae.
- 5 Dissipet hanc summi missus de vertice coeli
Angelus , ut paleas ventilat ira Noti.
- 6 Lubrica cingantur tenebris vestigia caecis ,
Quaque fugit , vindex Spiritus ense premat.
- 7 Haec foveam , cassesque mihi nil tale merenti
Struxit , & occulto vita petita dolo est.
- 8 O precor incautum mors cassibus implicet hostem ,
Inque suas foveas cernuus ipse ruat.
- 9 Tunc ego gaudebo coelesti vindice tutus.
Ille voluptatis fons mihi iugis erit.
- 10 Mens secum , Deus , Ecquis ait par est tibi , fortem
Pusio , praedonem , te duce , vincit inops.
- 11 In me strinxit atrox acuitque calumnia dentes ,
Fiuxit & ignoti criminis esse reum.
- 12 Pensavit benefacta malis gens hostica , vitae
Struxit & insidias , perniciemque meae.
- 13 Hac tamen aegrota junxi jejunia votis ,
Et caput obstipum , vestis & atra fuit.
- 14 Non magis lugubris mors expirantis amici ,
Funera nec fratris , nec genetricis erant.
- 15 Sed damnis gavisa meis gens saeva minaxque
Clam coit , & vulgi rictibus usque petor.
- 16 Subdola mordaces inter convivia risus
Ah movet , & dentem fannio dente terit.
- 17 Quo Deus usque premi famulum patiére ? Leoni
Ecqua dies animam subtrahet , ecqua malis ?
- 18 Mille tibi grates , populo spectante , rependam ,
Audiet & laudes foemina virque tuas.
- 19 Absit ut insultet nostris injuria damnis ,
Impia gens oculo vel petulante notet.
- 20 Illius alloquiis amor & pax exulat omnis ,
Et struit in placidos mens mala mille dolos.
- 21 Oraque me contra pandens scurriliter , Euge ,

Euge, ait, optata nunc ego luce fruor.

22 Haec, pater, adspectans taciturna silentia tandem

Rumpe, patrocinio meque tuere tuo.

23 Eripe te stratis, oculos, Deus, exue somno,

Meque tuo vindex & mea siste foro.

24 Subjice censurae mores: hoc deprecor unum,

Me victo ne gens hostica cantet Io.

25 Ne secum sic jactet ovans; Mens laeta triumphat,

En jacet everfus viribus ille meis.

26 Quem mea delectat clades, qui praelia mecum

Conferit, huic turpet conscius ora pudor.

27 Gestiat infonti quisquis favet, oraque solvens

Praedicet hunc famuli cui pia cura sui est.

28 Te, pater alme, canam, qui servantissimaequies;

Nullaque non laudes efferet hora tuas.

P S A L M U S XXXVI.

Dixit injustus ut delinquat, &c.

A Uctibus immensis scelerum dum crescere fibras

Conspicor, & miris luxuriare modis,

Mens ait, Excusso legum gens impia freno

Se prodit vacuam Numinis esse metu.

2 Ipsa sibi plaudit, dum tandem nequiter actae

Poeniteat vitae, displiceatque sibi.

3 Impia vox illi est, fucataque, nescia veri

Mens stupet, & rectum devia linoquit iter.

4 Nocte nefas animo versat, nec crimina terrent,

Dumque meat laevo tramite, recta fugit.

5 Magne opifex rerum, tua te clementia coelo

Inferit, & nubes transvolat alma fides.

6 Vastius Oceano solium est, & montibus altis

Firmius, hoc homines, quadrupedetque regis.

7 Quam tuus eximius favor est! Tu mollibus alis

Protegis Adamidas, incubituque foves.

8 Te pendente manum dapibus saturantur opimis,

Restinguuntque sitim flumina dulcis aquae.

9 Sunt tibi vitales latices, tu lumine cinctus

Si-

34 P S A L M U S XXXVII.

Sidereo rosca pectora luce replet.

- 10 Qui te nosse cupit, lenem te sentiat opto,
Iustitiaeque tuae protegat umbra pios
11 Absit ut ambitio pedibus me proterat: absit
Sedibus excutiat me fera turba meis.
12 Auctores scelerum subitam traxere ruinam,
Nec proclinos eriget ulla dies.

P S A L M U S XXXVII.

Noli aemulari, &c.

- N**E fremere, fulgorem gentis dum cernis iniquae,
Candida nec cruciet pectora livor edax.
2 Concidet illa brevi, succisi graminis instar,
Defluet & tenerae flaccida more rosae.
3 Tu modo fide Deo, recti sectator & aequi.
Ille larem, lautas conferet ille dapes.
4 Arbitr aethereus tibi sit mellita voluptas,
Et desiderii annuet ille tuis.
5 Hoc duce carpe viam: mediis in fluctibus unum
Hunc specta: portum, quem petris, ille dabit.
6 Illius auspiciis probitas tua lumina solis.
Aequabit, medio cum secut axe diem.
7 Mente Deum specta placida, speraque, nec urat
Cor tibi, perversis cum nimis aura favet.
8 Irae pone modum, ruptis ne forsan habenis
In vitium praeceptis hac stimulantur ruas.
9 Ibit in exitium gens impia: Numine fretus
Vivet, & huic sedes terra perennis erit.
10 Parva mora est: gens prava ruet frustra ne fandi
Vestiges ubi sint rudera prisca laris.
11 Incolet interea terras, qui pectore miti est:
Hic ubi gaudebit divite pace frui.
12 Dum fruit occultas justo gens impia technas
Infremit, & dentem perfida dente terit.
13 Ridet at aetherea recti Deus auctor ab aula,
Exitii cernens non procul esse diem.

- 4 Impius eduxit gladium, lunavit & arcum,
Quo pius occumbat, quo juguletur inops.
- 5 Sed Deus hoc illi transfiget viscera ferro,
Franger & ultrici cornua tensa manu.
- 6 Sors iusti tenuis pompam supereminet aulae
Divitis & famulas ambitionis opes.
- 7 Hostibus elider coelestis dextera vires:
Sincerae vindex haec pietatis erit.
- 8 Adspicit aerumnas sancti gregis arbiter orbis:
Illius & dempto sine tueretur opes.
- 9 Ora pio nullus tinger pudor: affluet idem
Deliciis, reliquos dum premit atra fames.
- 10 Improba vanescet gens & difflabitur: agnae
Sic abit in fumos igne perustus adeps.
- 11 Mutua dum sumit, persolvit debita nulli
Impius, est iusto semper aperta manus.
- 12 Quem beat & placidum Deus adspicit, incolet orbem:
Sed premer exolos foeda ruina lares.
- 13 Sternit iter iusto rerum qui sceptrata gubernat:
Et probat hanc unam quam terit ille viam.
- 14 Labitur ille quidem, sed sic ut surgere possit:
Nam Deus infirmis porrigit ipse manum.
- 15 Ante puer carae pendebam matris in ulnis:
Nunc arat exangues plurima ruga genas.
- Non tamen affligi vidi sine vindice iustos,
Poscere vel natos ore tremante dapes.
- 16 Larga piis semper manus est, & dapifilis, olim
Sors quoque ter felix posteritatis erit.
- 17 Ergo animum vitiis mox exue, recta secutus,
Stare diu in terris qui tua recta cupis.
- 18 Juris amarus Deus est, nec iustum deserit, illi
Semper adest; praecipis caetera turba ruet.
- 19 Sors erit his tellus, quibus est reverentia legum,
Obruere & patrias nulla ruina domos.
- 20 Jugiter os illis rectum spirabit & aequum,
Et pia iustitiam lingua sub astra vehet.
- 21 Sancta Dei lex est imis infixata medullis,
Haec vacillantes sustinet una pedes.
- 22 Saevus in excubiis latitans hiis imminet hostis,

36 P S A L M U S XXXVIII.

Et stricto jugulum cominus ense petit.

33 Sed Deus affulgens famulos tutabitur : umbris
Devotos miserae subtrahet ille neci.

34 Tu spera , pareque Deo : sic stabis in alrum
Eversus , coram dum ruet hostis atrox.

35 Vidi ego , nam memini , scelerum florere ministros
Ut viret in pingui laurus amocna solo.

36 In fumos abiere tamen , vestigia nulla ,
Umbraque quaerenti nulla reperta mihi est

37 Sedulus observa justos & respice finem ;
Pax illis niveos claudet amica dies.

38 Impia colluvies hominum simul occidet omnis :
Et simul ex ipsa stirpe recisa ruet.

39 Una salus justo Deus est , hoc pendet ab uno
Vir pius , hoc clypeo seque suosque tegit.

40 Muniet hoc pectus , scelerataque rela retundet ,
Hanc sibi mercedem vendicar alma fides.

P S A L M U S XXXVIII.

Domine ne in furore , &c.

NE famulum reprehende , Deus , dum fervidus iram
Colligis , & justus ventilat arma furor.

2 Tu mea lethiferis fixisti pectora telis ,
Et gravis afflictum jam tua dextra premit.

3 Fax irae violenta tuae depascitur artus ,
Nec locus est plagis vulneribusque novis.

Ossa quatis luxasque mihi , compage soluta ,
Scilicet haec fonti debita poena fuit.

4 Obruor illuvie scelerum , ceu vortice sorptus ,
Quoque premor nimium , pro dolor , urget onus.

5 Vulnere tabe fluunt & spargitur undique virus ,
Stultitiae merces , iustaque poena meae.

6 Curvus in invisam desigo lumina terram ,
Lumina perpetuo quae mihi rore madent.

7 Ulcere corrosos urunt incendia renes ,
Nullaque pars morbo , nulla dolore vacat.

8 His fractus ,mersusque malis , ululatibus , unum

Quod

- Quod superest, terras lasso polumque meis.
 Telluris coelique fator, tibi nuncupo vota:
 Tu mala, quae patior vix roleranda, vides.
 Cor rrepidar, languent tremuli sine viribus artus,
 Nox oculis, acie deficiente, natar.
 Me fugiunt, quos junxit amor vel sanguis, amici,
 Er spectatores non levis horror habet.
 Imminet & jugulo strictis manus impia telis,
 Et peior opprobriis compositisque dolis.
 14 Ast ego surdus ad haec, ceu qui stupet auribus orbus,
 Et ceu nulla foret vox mihi, mutus eram.
 Nempe, parens rerum, spes in re nostra recumbit:
 Sulcipes famuli tu pia vota tui.
 Annue, dicebam, votis, ne forte vacillem,
 Hostibus & fiam fabula laeta meis.
 Annue, ne nostra quisquam de clade triumphet,
 Er proclinatus prociduusque premar.
 Succiduo jam pene miser sum poplite, praesens
 Semper & aerumnae tristis imago meae est.
 8 Judice te coram virae delicta fatebor,
 Er tepido cernens imbre madere genas.
 Hostica sed numero superans & robore pollens
 Turba meis vivit laeta vigetque malis.
 Infonstem premit haec odiis: benefactaque poenis
 Compensat, studiis semper iniuqua piis.
 22 Ne me linque Deus, ne te mihi subtrahe, vitae
 Sed columen famulo porridge promptus opem.

P S A L M U S XXXIX.

Dixi, custodiam vias, &c.

- C Autius incedam, dixi, ne forte vacillans
 Audeat effari lingua proterva nefas.
 Os mihi compescam freno praesentibus illis,
 Quos juvat obliquo ramite prava sequi.
 2 Lingua diu siluit, justas nec protulit iras:
 Quod mihi majoris causa doloris erat.
 3 Ignis ut inclusus tacitum cor arsit, in auras

D

Mox

38 P S A L M U S XL.

Mox dolor erumpens talia dicta dedit:

- 4 Da, Deus, annorum numerum: momentaque vitae
Futilis, extremum da mihi nosse diem.
- 5 Vita brevis, tecum si confers, aemula palmi est,
Et nihil, & nihilo si quid in orbe minus.
- 6 Horret iter tenebris; curarum mole gravatur
Pectus, & haeredem nescit avarus opum.
- 7 Quid mihi restat opis? Te fido, maxime rerum.
Anchora tu nostrae, cum furit unda, rati es.
- 8 Eripe me noxae: naevos, pater, elue: laedi
Ludibrio stolidi ne patiare gregis.
- 9 Cura fuit rigidis linguam frenare lupatis,
Tu quia fortunae, qua premor, auctor eras.
- 10 Tolle quod infestat, moderatius exige poenas.
Ah perii plagis, vulneribusque tuis.
- 11 Crimina dum plectis, formam, ceu tinea, rodis.
Ah quam mortales lubrica turba fumus!
- 12 Suscipe vota, meis aures adverte querelis,
Nec tetricus, lacrimas dum tibi fundo, sile.
Scilicet extorrem patriis me cernis ab oris,
Et proavis tellus haec peregrina fuit.
- 13 Pone tuas iras, & fractum robore pectus
Instrue supremum funeris anre diem.

P S A L M U S XL.

Exspectans expectavi Dominum, &c.

- S**pe mihi non vana mentem fulcivit, & aures
Indulsit precibus qui regit astra meis.
- 2 Illius ex ima bonitas me traxit abyſſo,
Jussit & in solida figere rupe pedem.
 - 3 Ille novos numeros famulo dictabit & hymnos,
Facta quibus superi sunt celebranda patris.
Audier hos mundi gemino sub cardine tellus,
Fidet ut auctori tacta timore suo.
 - 4 O felix Domino quisquis spe firmiter haerens
Despicit elatos, artificesque doli.
 - 5 Quis miracula, Deus, tua quis benefacta retexat?

- Mens hebet haec versans, promere lingua nequit.
 6 Nec tibi caesa placent, nec tosta piamina flammis,
 Hoc tacite vulsa me, pater, aure mones.
 7 En, Deus, en adsum, dixi, quo jusseris ibo.
 In tabulis prostant nomina nostra tuis.
 8 Mens jubet obsequium rerum praebere parenti,
 Aeternumque animo lex tua fixa manet.
 9 Justitiae monumenta tuae cantata per orbem
 Sunt mihi, nec, memini, vox taciturna fuit.
 10 Tu mihi testis ades, non haec ego pectore clausi:
 Sed fidei & partae praeco salutis eram.
 Non ego celavi populum benefacta, nec illa
 Foedera, quae nullo sunt violanda die.
 11 Ne mihi te subduc, sed dum nitet ignibus aether,
 Hinc tua me bonitas protegat, inde fides.
 12 Obrior aerumnis, scelerum dum perfero poenas,
 Lumina nec fas est tollere victa malis.
 Verticis ista pilos superant tormenta crucesque,
 Liquitur & nimis mens superata vadis.
 13 Sit vitae tibi cura meae, dulcissime rerum,
 Et pede, ne peream, mox properante veni.
 14 Omnibus opprobrio sit, qui mihi dira minatur,
 Hostis & obscaenae det cito terga fugae.
 15 Opprimat hunc clades, qui dentem dente fatigans
 Nequiter, ah, risu me perulante petit.
 16 Gestiat exultans te qui sibi quaerit amicum,
 Signaque laetitiae det manifestae,
 Quisquis & auxilium te poscit voce canora
 Dicat, Io Domino sit sua laus & honos.
 17 Sum miser, ah fateor: tamen est tibi cura clientis.
 Lenis ades, segnes ducere parce moras.

P S A L M U S X L I.

Beatus vir qui intelligit, &c.

- felix inopem trutina qui pensitat aequa!
 Huic feret afflicto conditor orbis opem.
 2 Hunc Deus incolumem rebus servabit in aetis,

- Et dabit innubes & sine nocte dies.
 3 Hostibus eripiet, viresque refarciet aegro:
 Ponet & in molli languida membra toro.
 4 Adfer opem, dixi, Deus ablue vulnera mentis:
 Heu tua majestas crimine laesa meo est.
 5 Me petit opprobriis fera gens, & Terminus illi
 Ecquis, ait, vitae: nominis ecquis erit?
 6 Mellea vox illi est; aegrum dum visit: at intus
 Quae coquit, abscedens dira venena vomit.
 7 Turba calens odiis intus se murmure caeco
 Mussat; & insontem tollere fraude parat.
 8 En, ait, ille jacet, morbo confectus acerbo.
 Occidet, & nulla restituetur ope.
 9 Qui socius vitaeque fuit mensaeque jacenti
 Imminet & stratum calce subinde ferit.
 10 Fer, Deus, auxilium, da posse resurgere, digna
 Hostibus ut referam praemia parque pari.
 11 Hoc, ubi sacrilegis spes intercepta triumpho est:
 Quem mihi vovisti, pignus amoris erit.
 12 Me mihi tu reddens coelesti numine fulcis:
 Aeternumque tuo das pater ore frui.
 13 Tu, Deus, ilacidum, tibi quas decet affere laudes,
 Sitque dies titulis nulla suprema tuis.

P S A L M U S XLII.

Quemadmodum desiderat cervus, &c.

- C**ervus ut in medio celsis de montibus aestu
 Actus in argentes fertur anhelus aquas:
 2 Sic mea vitali satiari Numinis unda
 Mens avert, & domini languet amore sui.
 Gaudet & optat amans vitae se jungere fonti.
 His mihi deliciis quae dabit hora frui?
 3 Dum sine fine petunt ubi sis cui servio Numen,
 Sunt misero lacrimae nocte dieque dapes.
 4 Scandere me quoties memini penetralia sacra,
 Et longo populos ordine pone sequi:
 Aurea dum recoilo missas ad sidera voces,

- Et plausum, festis quem decet esse choris:
 In lacrimas totus miset & suspiria solvor:
 Inter & acrumnas est mihi dulce queri.
 5 Cur ita turbaris? Cur te mens dejicis exspes?
 Cur ita me torques anxia? fide Deo.
 Scilicet hic placido recreat mihi lumine pectus:
 Et mihi materies unica laudis erit.
 6 Dum queror, in mentem liquidis Jordanis ab undis
 Sepositisque jugis tu mihi saepe red's.
 7 Gurgitis est gurgēs, rauci comes aequoris aequor...
 Fluctibus infelix obruor usque novis.
 8 Luce sed in media bonitas tua fulget abyssō.
 Nocte patens vitae tu mihi carmen eris.
 9 Tunc ego cur, dicam, capiunt te oblivia nostri,
 Rerum opifex, animae portus & ara meae?
 Cur prope confectum curis lacrimisque sepultum
 Me sinis immani durus ab hoste premi?
 10 Hic petit insultans ubi sis: ego vulneror inde,
 Ensis & in morem permeat ossa dolor.
 11 Cur ita turbaris? Cur te mens dejicis exspes?
 Cur ita me torques anxia? fide Deo.
 Scilicet hic placido recreat mihi lumine pectus,
 Et mihi materies unica laudis erit.

P S A L M U S XLIII.

Judica me Deus, &c.

- 1 **S**is mihi tu judex, Deus, & crudelibus obsta,
 Subdola ne me gens, ne scelerata premat.
 2 Es mihi tu rupes. Ah me cur rebus in arctis
 Ablegas? Ah cur victus ab hoste gemo?
 3 Prome jubar, quo cuncta foves: hoc dirige gressus:
 Scandere da templi limina sancta tui.
 4 Tūm mea te referet chelys & prosteruat ad aras,
 Laetitias animae deliciasque meae.
 5 Cur ita dejecta es? Cur te mens anxia torques?
 Cur gemis? Ætherci posce parentis opem.

Huic ego festivo persolvam carmine grates.

Nec Deus hunc praeter, quem sequar, alter erit.

P S A L M U S XLIV.

Deus auribus nostris audivimus, &c.

- A** Recta, Deus, aure tuae miracula dextrae
 Hauserimus, antiqui quae cecinere patres.
 2 Gentibus expulsis simul & te vindice caesis
 Indigenis, tellus hostica cessit avis.
 3 Non tuus hos ensis felicibus intulit arvis:
 Nec fuit humano robore parta salus.
 Hos pater armorum peperit tua dextra triumphos:
 Dillectique gregis lux tua rexit iter.
 4 Te rerum dominum, te regem agnoscimus unum.
 Fer Deus Isaacidis, quam potes, unus opem.
 5 Te duce cogemus subito dare terga rebelles,
 Et pedibus populos subdere colla truces.
 6 Non ego vel gladio, levibus vel fido sagittis:
 Nil gladius, nil me missa sagitta juvet.
 7 Tu, Deus, hostiles foedasti pulvere vultus,
 Imperioque tuo libera turba sumus.
 8 Ergo tuas laudes omni celebrabimus aevo,
 Et fons tu nostri carminis unus eris.
 9 At, procul abscedens, tu nos hostilibus offcers
 Opprobriis, solito more nec arma regis.
 10 Terga fugae trepidos nos cogis vertere, nostris
 Auctus & exuviis impius hostis ovat.
 11 Praeda sumus velut agna lupis, patriisque relictis
 Sedibus, in toto quaerimus orbe fugam.
 12 Et minimo venire jubes, & subicis hastae
 Captivos: lucri nil tamen inde legis.
 13 Objicis opprobriis, & nos vicina risu
 Excipit, indignis persequiturque jocis.
 14 Fabula sic vulgi sumus, & dum nubila fors est,
 Vertice nos moto turba profana notat.
 15 Nec modus est vel meta malis, semperque fatiscit
 Obruta mens curis, turpat & ora pudor.

- 16 Stringit in infontem truculenta calumnia dentes,
Armat & ultrices gens scelerata manus.
- 17 Haec licet infestent, animo tu firmiter haeres,
Et tibi quam dedimus stat sine labe fides.
- 18 Nec te deseruit mens tot vexata procellis,
Nec quod signasti devia liquit iter.
- 19 Hauserunt miseros habitata draconibus antra,
Mortis & ante oculos vallis opaca fuit.
- 20 Si tamen inde tui mens est oblita favoris,
Si cui te praeter sunt data vota Deo,
- 21 Hocne tuos oculos fugiet scelus, intima cordis
In tenebris acie qui penetrante vides?
- 22 Te propter luimus, te propter jugiter, eheu,
Caedimur, imbelles sic laniantur oves.
- 23 Surge; quid ignavo conduntur lumina somno?
Evigila, miseris ne procul esse velis.
- 24 Cur fugis oppressos immuni pondere? Nostrae
Immemor aerumnae cur, Deus, ora tegis?
- 25 Viribus exinctis animas in pulvere mersas,
Membraque jam cernis rabida fixa solo.
- 26 Eripe te stratis, pacti memor asserere servos,
Et bonus hostili subtrahe colla iugo.

P S A L M U S XLV.

Eruclavit cor meum verbum, &c.

- D**icere fert animus Regem, nova carmina Regi
Lingua parat, calamo par erit illa levi.
- 2 Forma viros superans, affusaque gratia labris,
Te beat & Domini non periturus amor.
- 3 Eia age, Rex, humeris apta stellantibus enssem,
Quem decus & bello partus adornat honos.
- 4 Maeste novis titulis: niveos clementia currus
Cingat, & auratas fasque fidesque rotas.
- Sic tua percussae discent miracula gentes,
Intremet & gemini terra sub axe poli.
- 5 Hostica lethiferis rransfiges corda sagittis:
Corruet & telis gens numerosa tuis:

- 6 Quoque fedes folium stans nullo mobile seclo,
Cuncta reget, populis & pia jura dabit.
- 7 Sunt tibi jus & fas & candida pectora cordi:
Impietas odio, mensque referra dolis.
- Ergo tibi superum rector perfudit olivo
Tcmpora; prae fociis hic tibi cessit honos.
- 8 E thalamis quoties procedis laetus eburnis,
Myrrham, aloen, casiam regia vestis olet.
- 9 Regia progenies te cingit nulle ministras
Inter honoratas, & tua jussa subit.
- A dextris Regina sedet, spectabilis auro,
Quod legit in patriis gens Ophyraca jugis.
- 10 Tu mihi, purpureae decus Heroïna cohortis,
Ausculta, monitis obsequiosa meis.
- Dele animo populosque tuos, carosque propinquos,
Nec patris aut patrii sit tibi cura soli.
- 11 Blanda tuae Regem succendat gratia formae:
Hunc quoque tu dominum religiosa cole.
- 12 Se tibi turba frequens populi prostermet, & ipsae
Sponte ferent Tyriae regia dona nurus.
- 13 Tota nites intus, vestis tibi textitur auro,
Pallaque Sidoniis ter saturata cadis.
- 14 Ibis in amplexum Regis sine compare virgo,
Cui niveus Phrygia pingitur arte sinus.
- 15 Se jungent comites Regum de stirpe puellae,
Laetaque virgineis perstrepet aula choris.
- 16 Implebitque vicem soboles generosa parentum.
Omnibus haec populis, te duce, jura dabit.
- 17 Ergo mihi nullo Regina tacceberis aevo,
Concinet & laudes ultima terra tuas.

P S A L M U S XLVI.

Deus noster refugium, &c.

- U Na Deus miseris spes est & aeneae turris,
Nec procul est, populi cum fremit ira trucis.
- 2 Non ego formidem, tellus licet ima dehiscat,
Vasta licet montes obruat unda maris.

- 3 Nec trepidem pelagum spectans, dum murmure rauco
 Insultat scopulis, & juga summa quatit.
 4 Urbs habitata Deo, jucundo flumine vitae,
 Sanctaque felici templa rigantur aqua.
 5 In medio Deus est, & ne ruat, undique vallat,
 Fertque citam, quoties ingruit hostis, opem.
 6 Infremuere truces populi, coelumque tremiscens
 Intondit, tellus & liquefacta fuit.
 7 Sed Deus Ifacidum, bello qui praesidet, arcis
 Instar erat nobis, auxiliumque tulit.
 8 Huc ades & mecum specta miracula Tonantis,
 Regnaque coelesti depopulata manu.
 9 Bella Deus passim premit, & vi conterit arcus,
 Telaque falcatas perdit & igne rotas.
 10 Pone minas, inquit: dominum me suspice, fasces
 Agnoscent olim terra frerumque meos.
 11 Sed Deus Ifacidum bello qui praesidet, arcis
 Instar erit nobis, auxiliumque feret.

P S A L M U S XLVII.

Omnes gentes plaudite, &c.

- P Laudite mortales, rerum celebrate parentem,
 Voxque triumphantis ter geminetur Io.
 2 Sedibus è superis nuu sceptroque tremendo
 Ille regit vesper quidquid & ortus haber.
 3 Ille feros populos gemino sub vertice coeli,
 Ante triumphatos sub juga nostra trahet.
 4 Et sibi dilectae donabit praedia genti:
 Hoc domus Ifacidum gestit honore frui.
 5 Ille triumphali superum palatia curru
 Scandit, & adventus signa dedere tubae.
 6 Psallite mortales & Io ter dicite Regi,
 Plaudite victori terque quaterque Deo.
 7 Illius occasus solium veneratur & ortus,
 Hunc celebret mentis quidquid & oris habet.
 8 Illius imperio tellus obtemperat omnis,
 Et solii pietas cingit utrumque latus.

- 9 Abramidum populis junguntur foedere reges,
Quos regit hic, quibus & praeipit omne decus.

P S A L M U S XLVIII.

Magnus Dominus & laud. &c.

- M**aiestas immensa Dei est, venerabilis urbi,
Quam colit, & sacris ter celebranda jugis.
- 2 Alma Sion Boream spectans pulcherrima rerum est,
Et domus angusti regis & orbis amor.
- 3 Omnibus haec aperit portam, portumque salutis,
Nullus & in toto est tutior orbe locus.
4. 5. Hac conjurati visa stupueri tyranni,
Protinus & turpi terga dedere fugae.
- 6 Hos metus invasit trepidus, luctusque virorum
Æmulus angori parturientis erat.
- 7 Haud aliter puppes violentia dissipat Euri,
Ægaeum tumidis cum mare fervet aquis.
- 8 Haec quae fama refert in sacra vidimus urbe,
Numinis invicti quae stabilita manu est:
- 9 Alme parens, festis quoties advolvimur aris,
Una tuae cunctos spes bonitatis alit.
- 10 Par majestati laus est tua: nescia metae,
Sanctaque justitiae dextera lance nitet.
- 11 Gestiat alta Sion: celebrent & judicis aequi
Facta Palaestinae quas habet ora nurus.
- 12 Moenia circumiens Solymae, quam suspicis, hospes
Dinumera tures, quas habet ille locus:
- 13 Adspice supremis insertas nubibus arces:
Quaeque vides soboli regia testa refer.
- Qui colit hanc, dum luce fruatur, dum stabit & orbis
Machina, dux nobis & Deus unus erit.

P S A L M U S XLIX.

Audite haec omnes, &c.

D Ande meis autem monitis, quicunque virorum
 Incolis Eoas, Hesperiasve plagas.
 Auscultent clari proceres, & futile vulgus,
 Et qui divitiis pollet, & aeris inops.
 Quae loquar, arcanos referans sapientia fontes
 Suggestet: haec animo volvere dulce mihi est.
 Seria res agitur, vates oracula plectro
 Persequar: intentus cantibus ipse meis:
 Cur ego formidem, cum fluctibus undique vastis
 Cingor, & a tergo vindicis ense premor?
 Spem locat in loculis animus mortalia curans,
 Jactat & ingentes ambitiosus opes.
 Non tamen his frater praevertit funera fratris,
 Nec pretio flecti Numinis ira potest.
 Vita nequit gazis redimi: pernicipibus alis
 Illa fugit nullo restituenda die,
 Ere nec oblato seros mercaberis annos,
 Dona nec admittit mortis avara manus.
 Cum fatuo prudens moritur, cum paupere dives,
 Nec mora: quos linquunt occupat alter agros.
 Nemo sibi non spondet opes titulosque perennes:
 Sed titulos & opes mors inopina rapit.
 Est fugitivus honos, & quotquot nascimur Adae
 Semine, quadrupedum more perire vides.
 Vana sequi gens stulta solet, patrumque nefanda
 Dicta probat soboles imptoba, pejor avis.
 St Et ta jacent ritu pecudum sub mole sepulcti
 Agmina lethali depopulata manu.
 Vir pius haec rectique tenax, cum desuper Eos
 Fulserit, imperio vim prohibente premet.
 Ora venusta prius cernet manantia tabo,
 Junctaque matmorco foeda sepulcra lari.
 At mihi vim lethi depellet rector Olympi,
 Et dabit ut secum gaudia laetus agam.

48 P S A L M U S L.

- 16 Ne trepida, gazas subito si congerit alter,
Et domus auratas explicat alta trabes.
17 Nudus opum busto tegitur, nec gaza, nec auro
Dives ad infernas pompa sequetur aquas.
18 Ille cutem curat, fugitivaque gaudia vivus
Captat; & hunc laudat, quem juvat illa sequi.
19 Mors tamen hunc addet proavis. quae mersit illos,
Non sinet hunc vitae perpetue flore frui.
20 Hei mihi, gens hominum dum tangit vertice coelum,
Se pecudum nescit claudere more diem.

P S A L M U S L.

Deus Deorum Dominus locutus, &c.

- A Rbiter aethereus, cui servit purpura regum,
Perculit, os pandens, orbis utrumque latus.
Ætheris excelsi folio se sistere jussit
Regna, rubens quotquot vesper & ortus habet,
2 Ille Sionaeae roseo de vertice rupis
Fulsit, & auratum protulit inde jubar.
3 Hinc aderit, nec verba premet: praecurret euntem
Flamma vorax, circum vasta procella ruet.
4 Æthera testatus, terramque sub aetheris axe,
Discutiet populi facta sinistra sui.
5 Confluat huc, dicet, mihi gens dilecta, juvenis
Foedera quam mecum pacta litare jubent.
6 Sidera justitiam narrabunt Numinis, ipse
Nam Deus officium judicis aequus obit.
7 Eloquar: Isacidae trepidas advertite mentes,
Vos ego coelesti postulo voce reos.
Vos Deus appello, Dominum me praedicat orbis.
Et sacra gens prisco foedere juncta mihi es.
8 Non ego quod nostras raro pecus imbuat aras,
Parcius offerri non holocausta queror.
9 Nec caper è caulis, nec me, spectante popello,
Vilibus è stabulis tracta juvenca juvat.
10 Quidquid habent campi pecudum, saltusque profundi;
Quidquid alunt rupes & juga mille, meum est.

11 Sunt-

- 1 Suntque mihi notae volucres in montibus altis,
 Meque colit dominum quidquid inerrat agris.
- 2 Si premar esurie, non vos solatia poscam.
 Me penes est tellus quidquid & aether habet.
- 3 An mihi tosta famem depellant viscera tauri?
 An levet hircini sanguinis unda sitim?
- 4 Solve tuo grates potius dominoque Deoque,
 Votaque, me quisquis simplice mente colis.
- 5 Tempestas cum saevir, opem me polce parentem.
 Hanc ego depellam, tu mea facta refer.
- 6 Crimina sed spectans, his te, gens impia, iudex
 Arguet aethereus corripietque modis:
 Quid tibi nobiscum est, cur tu mea foedera pandis?
 Cur memorat leges improba lingua meas?
- 7 Tu mihi reclamas, legum tu spernis habenas,
 Et te cum moneo, litora bubus aro.
- 8 Tu praedatori comitem te jungere gaudes.
 Te quoque consortem turpis adulter habet.
9. 20 Ore paras fraudes, utero conceptus eodem
 Te timet & linguae spicula saeva tuae.
- 21 Ad tua quod tacitis connivi crimina, rides,
 Meque tui similem, gens scelerata, putas.
 At mihi tu meritis scelerum dabis improba poenas,
 Nam tua sunt digitis facta notata meis.
- 22 Numinis immemores monitis advertite sacris:
 Ne mea vos, nullo vindice, dextra terat.
- 23 Me colit hic, qui laude litat, sectator & aequi,
 Pars erit electi, me tribuente, gregis.

P S A L M U S LI.

Miserere mei Deus, &c.

- M**E, Deus, exaudi facilis, patriique favoris
 Adspiret famulo mollior aura tuo.
 Quique reis toties veniam totiesque benignus
 Indulges, scelerum me quoque falce leva.
- 2 Turpe nefas dele, foedam, pater, elue noxam,
 Obversantem oculis nocte dieque meis.

- 3.4 In te deliqui , te solum crimine laesi ,
Et scelus ulcisci jus tibi fasque foret.
- 5 Polluit auspiciū vitae mihi foeda libido ,
Primaque lux miserae conscia labis erat.
Luce carens ipsa contraxi matris in alvo
Triste rudimentum , feminiumque mali.
- 6 Sed te pura juvat mens , quam tu , nube remota ,
Erudies , leges discat ut illa tuas.
- 7 Hyssopi me fronde , sacro me flumine lustra.
Sic ego mundus ero , candidiorque nive.
- 8 Mitte salutiferae qui gaudia nuntiet horae ,
Ut redeat fracto priscus in ossa vigor.
- 9 Parce meo puros in crimine figere vultus :
De medio potius flebile tolle nefas.
- 10 Redde , quod amisi , pectus sine crimine , mentem
In restaurato pectore finge novam.
- 11 Nec me adytis disclūde sacris , & Spiritus olim
Quas tuus accendit , ne mihi deme faces.
- 12 Redde mihi vitae spirantes gaudia vultus :
Meque regat prompta Spiritus ille inanū.
- 13 Indicio tum versa meo gens devia gressus
Diriget , & Solymae figet in aede pedem.
- 14 Auctor opis vitaeque parens , ne caede madentem
Lethifer in poenas posce , sed abde nefas.
- 15 Tunc ego te laetus tollam super astra : reclūde
Vocis iter , laudes ut canat alta tuas.
- 16 Nec te turis odor , nec victima caesa , nec , ultro
Quam tibi sacrarem , bucula tosta juvat.
- 17 Mens scelerum sub mole gemens , fraudesque perosa
Una placet , Numen placat & una tuum.
- 18 Adspice , sed facilis , turres , pater alme , Sionis ,
Et Solymae memori moenia conde manu.
- 19 Tum tibi placato pecudum cruor imbuet aras ,
Et cadet in sacros hostia grata focos.

PSALMUS LII.

Quid gloriaris in malitia ? &c.

- T**urba potens , ecquid stolide tua crimina jactas?
 Numinis est constans, nec periturus amor.
 2 Impia lingua tibi est, quam nulla novacula, laevi
 Cote nitens acies vincere nulla potest.
 3. 4 Prava piis studiis praefers, mendacia vero ,
 Osque meras fraudes, perniciemque parat.
 5 Te Deus excindet vindex, vitaeque, bonisque
 Exuet, & patriis sedibus exul ages.
 6 Vir pius haec spectans dominum venerabitur orbis,
 Illudensque reis talia dicta dabit :
 7 Divinam qui risit opem, cui copia rerum
 Et mala mens olim dux fuit, ecce jacet.
 8 Ast ego qui Domino fidi constanter, olivae
 Instar in illius luxuriabor agro.
 9 Te Deus observans dominum, tua dulce putabo
 Jugiter in sacro pandere facta choro.

PSALMUS LIII.

Dixit insipidus in corde, &c.

- S**tultus ait secum, Non est Deus: inquinat omne
 Cor scelus, & recto tramite nemo meat.
 2 Despiciens terras Deus inquisivir, an orbem
 Incoleret prudens & pietatis amans.
 3 Omnia pestis erant, omnes involverat error,
 Virque pius toto nullus in orbe fuit.
 4 Caecane perversis mens est, ait, impete facto
 Glubere qui populum non metuere meum?
 Ceu dape dilectae pascuntur sanguine gentis.
 Nemo mihi toto de grege vora facir.
 5 His ubi nulla fuit justae formidinis umbra,
 Vidimus imbelli corda timore quati.
 Et sacra cum telis cinxerunt castia, per agros

52 P S A L M U S LIV. & LV.

Vindicis his spargi vidimus ossa manu.

Texit & ora pudor populo, quem conditor orbis
Spreverat, & trepidae sunt data terga fugae.

6 Illa dies, lux illa veni, de rupe Sionis
Isacidis coeli qua feret auctor opem.

Tum domus Abramidum celebrabit gaudia, duro
Cum sacra gens cernet colla soluta iugo.

P S A L M U S LIV.

Deus in nomine tuo saluum. &c.

ME fidei, pactique memor, Deus affere, iudex
Tu mihi, qua polles, ne premar, adfer opem.

2 Alme parens, inoestis aures adverte querelis,
Et memori gemitus pectore conde meos.

3 Me fera barbaries premit & violenta tyrannis,
Et majestati gens inimica tuae.

4 Sed mihi tu praesens, Deus, es, tutaris & illos,
Quorum ego consilio, subsidioque juvor,

5 Impia gens poenas te pendet vindice, tandem.
Ah tua subverso luceat hoste fides.

6 Tunc ego tura ferens ultro prosternar ad aras,
Teque colam quo nil mirius orbis habet.

7 Namque tuo ductu veni securus & undae,
Sacrilegi vidi naufraga vela gregis.

P S A L M U S LV.

Exaudi Deus orationem meam, &c.

DUM precor, exaudi, rerum pater optime, questus
Dum gemino, vultus ne jubar abde tui.

2 Supplicis ausculta precibus, votisque benignus
Annue, dum querulis astra fatigo modis.

3 Ah fremit, ah odiis fera gens me vexat & iris,
Pro dolor, & famam dente proterva petit.

4.5 Cor micat, & piceis mors dum circumvolat alis,
Horrifico nimium concuti tolla metu.

6 Obru-

- 6 Obrutus his dixi, Misero trepidoque columbae
O mihi quis pennas remigiumque dabit?
7 His ego libratis fugerem procul, otia quaerens
Salribus in mediis, sepositisque jugis.
8 Ocius hinc celerans, tumidis, quibus obruor insons,
Fluctibus eriperer nimbiferisque Notis.
9 Perde, Deus, lita labra dolis, & divide linguas,
Ne possint fociis consona verba loqui.
Litibus, heu, sacram lacerari vidimus urbem,
Junctaque litigiis vis truculenta fuit.
10 Pallida seu nox est, seu lux micat aurea, muros
Occupat, & media regnat in urbe nefas.
11 Incolit hanc rabies & vis & dira libido,
Cernis & infandis compita plena dolis.
12 Non mihi vel linguis hostes nocuere vel armis,
Probra pati poteram, tela cavere fuga.
13 Tu mihi causa mali es, nimium dilecte sodalis,
Duxque viae, virae delictumque meae.
14 Ufas eram, memini, te consultore, mihique
Templa Dei tecum visere dulce fuit.
15 Mors domet hunc, vivumque voret telluris hiatus,
Impia cui mens est & scelerata manus.
16 Ast ego ture Deo supplex votisque litabo;
Meque salutifera proteget ille manu.
17 Audiet ille preces, quas fundam, lucida coeli
Limina, vel medias sole tenente vias.
18 Mille triumphantes acies mihi misit ab alto,
Inter & ipsa dedit spicula pace frui.
19 Me Deus aeternis orbem qui freuat habenis
Audiet, & poenas hostica turba luet.
Dum luces sine nube fluunt & mollia veris
Tempora, deponit Numinis illa merum.
20 Aurea tranquillae violavit vincula pacis,
Foederis & rupti mensque manusque rea est.
21 Balsama vox spirans superabat acumine ferrum,
Verbaque fundebat lactea pectus atrox.
22 Tu Domino te crede, pios sufflammat ille,
Et ne vacillent dirigit ille pedes.
23 Ante diem sed fraudis amans caedisque peribit,

54 P S A L M U S LVI. & LVII.

Et petet Infernas moestus uterque domos.
 Ast ego te fidam, Deus, auctor & arbiter aequi.
 Anchora tu vitae, spesque salutis eris.

P S A L M U S LVI.

Miserere mei Deus quoniam, &c.

- M**E, Deus, adspecta facilis, quem viribus hostis
 Obruit & miserum nocte dieque premit.
 2 Nocte dieque premit miserum, nec terminus irae est,
 Nec claudi numero gens inimica potest.
 3 Corda metu quoties trepidabunt, porta salutis
 Tu, Deus, & vitae spes mihi solus eris.
 4 Vox tua laudanda est, te nitor vindice: temnam
 Te duce mortali spicula missa manu.
 5 Quae loquor infelix, interpret adulterat effrons,
 Dum coquit hostiles mens foederata dolos.
 6 Clam coit, infidias meditans, & noctis in umbra
 Observat gressus impia turba meos.
 7 Fraude sua fidens tutam se somniat: irae
 Hanc, Deus, incusso fulmine dede neci.
 8 Tu tabulis gemitus, lacrimas tu colligis urna,
 Et numeras nostrae caedia longa fugae.
 9 Terga dabunt hostes, quoties te posco salutem.
 Nota loquor, famulo tu quia dexter ades.
 10. 11 Vox tua laudanda est, te nitor vindice: temnam
 Te duce, mortali spicula missa manu.
 12 Sum tibi, dum spiro, devinctus perpetue voto,
 Teque piis hymnis & tua facta canam.
 13 Vindice te vivo, mihi tu vestigia firmas,
 Quaque feror vitae lux tua monstrat iter.

P S A L M U S LVII.

Miserere mei, Deus, &c.

- D**A mihi te facilem, famuli miserere precantis:
 Tu, Deus, es vitae spes sine fine meae.

Au-

Auspiciis me credo tuis, & fortibus alis:

His tegar, undosi dum cadat ira maris.

2 Vota tibi fundam supplex, qui foedera servas,
Cujus & inceptum dextra coronat opus.

3 Ocius accurrens, tu, ne vorer, obvius hosti.
Ibis; erunt comites candor & alma salus.

4 Cædibus assueti cingunt mihi testa leones,
Turbaque ferales quæ vomit ore faces.

Lingua refert gladium, telum penetrabile dentes;
Nec magis his jaculum, nec magis hasta ferit.

5 Qua, Deus, effulges effer super aethera lucem;
Terraque sit radiis tota corusca tuis.

6 Hostis iter stravit laqueis, me perculit horror:
Objecit foveas, captus at ipse dolo est.

7 Obsequiosa mihi mens est, tibi firmiter haeret:
Te mea vox dominum, te mea plectra canent.

8 Excute segnitiam, numeris cane, lingua, decoris;
Plallite vocali nabilia juncta lyrae.

9 Mane novo super astra, Deus, te carmine tollam;
Et tua per populos grandia facta feram.

10 Magne parens, aequat tua te clementia calo;
Transvolat & nubes intemerrata fides.

11 Qua, Deus, effulges effer super aethera lucem;
Terraque sit radiis tota corusca tuis.

P S A L M U S L V I I I.

Si vere utique justitiam, &c.

Purpurei procures, jus qui libratis & æquum,
Vosne putem fari iusta, vel æqua sequi?

2 Quisque neces animo versat, bellumque minatur
Sævus, & innocuo terra cruore rubet.

3 Quisque dolos secum materna traxit ab alvo,
A teneris omnes devius error agit.

4. 5 Virus inest colubri, magicis qui cantibus aures.
Subtrahit, & vinci callidus arte nequit.

6 His malas, dentesque Deus confringe, leonum
Contere sanguineis ora cruenta lupis.

- 7 More fluent fugientis aquæ, sit inutilis illis
Arcus, & ultrici spicula frange manu.
8 Limacum vel more liqua, foetusque tenelli,
Lumina cui solis mors rapit ante diem.
9 Dissipet hos turbo, flammæ dum concipis, ante
Fervere subjectis quam queat olla rubis.
10 Gestiet hæc spectans vir justus, & hoste perempto,
Sanguineo niveos abluet amne pedes.
11 Utilis est pietas. tum dicet conscia tellus,
Est quoque, qui toto regnat in orbe, Deus.

P S A L M U S LIX.

Eripe me de inimicis meis, &c.

- E**Ripe me telis, populum pater alme rebellem
Protere, cui mens est prava, cruenta manus.
2 En petor insidiis insons, en agmine facto
Turba potens in me nocte dieque ruit.
3 Undique conspirans in me nil tale merentem
Vim parat: hæc spectans, fer, pater orbis, opem.
4 Ocius evigila, belli pacisque sequester,
Quo domus Isacidum vindice sospes erat.
Quos regis adspecta populos, nec parce profanis,
Per scelus audaci qui pede jura premunt.
5 Discurrunt, cinguntque feris ululatibus urbem,
More canum, solis lux ubi mersa latet.
6 Ensis inest labiis, comes est jactantia linguae,
Seque putant nullo teste nefanda loqui.
7 His, Deus, illudes, & qui mihi sava minatur:
Materies risus devius orbis erit.
8 Viribus hostis ovat, sed te sequar, optime rerum,
Ne peream, vindex tu mihi semper ades.
9 Me tua prævertet levibus clementia pennis,
Dulcibus & votis, hoste cadente, fruar.
10 Ne tamen hostiles acies simul obrue, nati
Otia dediscant ne tua facta pii.
Sparge sed obstantes, & sparsas demete sensim,
Sospite me, clypei quem regit umbo tui.

- 11 Has meruit fastus simul, & perjuræ poenas,
Linguaque felle tumens & lita labra dolis.
- 12 Hos furor extinguat tuus, ut tibi subdita discant:
Sceptra Palestinae, quotquot & orbis habet.
- 13 Discurrant, cingantque feris ululatibus urbem,
More canum, solis lux ubi.mersa latet.
- 14 Discurrant, quærantque dapes, cogantur at atram;
Dum redeat terris lux nova, ferre famem.
- 15 Tu mihi mane novo, Deus, & cantabere fortis,
Et bonus, afflicto tu quia lenis ades.
- 16 Tu mihi carmen eris. mea vis & ahenea turris
Es mea. tu rupes, unus & auctor opis.

P S A L M U S LX.

Deus repulisti me, &c.

- EN, Deus, extorres peregrinae gentis in oris
Spargimur: hæc iræ sunt documenta tuæ.
Redde jubar solitum: Tellus tremit ima dehiscens
Tu quassam repara, stringe quod intus hiat.
- 3 Turbarunt miseras ate data pocula mentes:
Sensimus & nimio pondere colla premi.
- 4 Nunc fidei, pastique minor vexilla piorum.
Erigis, & populi signifer ipse tui es.
- 5 Tu tibi dilectum superis de sedibus audi,
Dumque vibrant hostes spicula, tende manum.
- 6 Vox hilarat me sacra Dei, quo vate Sincothi
Metiar, & Sichemæ partiar urbis agros.
- 7 Cum Giliadæis subdam mihi rura Manassæ,
Juda dabit leges, gens Ephraïma viros.
- 8 Juncta Moabæis populis juga dives Idume
Induet, imperiis obsequiosa meis.
- Quæque Palestinæ pingues gens incolit oras,
Victa gravi bello nostra tropæa canet.
- 9 Quo duce munitæ succedam mœnibus urbis?
Gentis Idumææ quo duce regna petam?
- 10 Qui prius exosas acies educere bello
Jure recusasti, tu, Deus, arma reges.

58 P S A L M U S LXI, & LXII.

- 11 Fer bonus auxilium, nos dum ferus obsidet hostis.
Te, Deus, excluso, nemo ministret opem.
12 Numinis auspiciis pugnabitur: hostica pubes
Concider, & pedibus colla premenda dabit.

P S A L M U S LXI.

Exaudi Deus deprecationem meam, &c.

- Æ** Theris aurati rector, mea suspice vota,
Et placidus pronâ, quae loquar, aure trahe.
2 Orbis ab extremo te poscam limite, pectus
Dum miser, ah, curis sentio mille premi.
Tende manum fessò, securam scandere rupem
Da mihi, semotam quam nimis esse queror.
3 Tu mihi portus eras, fureret cum fluctibus aequor;
Inter & hostiles turris athena minas.
4 Æternum loca sancta colam, te fretus, & alis
Rebus in angustis protegar usque tuis.
5 Audisti miseri gemitus & vota, piisque
Debitus, hæredis jam mihi cessit honos.
6 Aurea tu regi produces tempora vitae,
Multaque pro paucis vivere secula dabis.
7 Hic tua templa colet, dum vescitur aethere: custos
Hinc tua sit bonitas, cingat & inde fides.
8 Ergo tuas referam laudes, & debita solvam
Vota, mihi donec spiritus ossa reget.

P S A L M U S LXII.

Nonne Deo subiecta erunt, &c.

- M**ente Deum tacitâ veneror, spes omnis in illo est.
Ille salutiferam fert mihi promptus opem.
2 Arx Deus est, clypeusque mihi, portusque salutis
Unicus: incutient nulla pericla metum
3 Equis erit tandem scelerum modus? Ecqua malorum
Meta, quibus nimium nocte dieque premor?
Mox

- Mox ruet in præceps meus hostis; ut atiete pulsa
Moenia, vel putri saxa soluta situ.
- 4 Deturbare gradu me dum parat aemulus, astu
Rem gerit, & fraudes nectere dulce putat.
Callidus incauto blanditur, & ore precatur
Prospera, dum diras pectore mille regit.
- 5 Tu tamen has inter Dominum mens suspice turbas.
Spes ope coelesti sustinet ille meas.
- 6 Arx Deus est, clypeusque mihi, portusque salutis
Unicus. Incutient nulla pericla metum.
- 7 Ille meae rupes & fons & gloria vitæ est,
Illius atbitrio res ego credo meas.
- 8 Fidite mortales Domino, mentisque recessus
Pandite: spe mentes erigit ille pias.
- 9 Futile deprendes, nimiumque volatile vulgus,
Estque paludati purpura vana clori.
- Lancibus impositos trurina ventosque virosque,
Gens hominum certe plus levitatis habet.
- 10 Nec populi spoliis, rebus nec fide caducis,
Nec jacta nimias ambitiosus opes.
- 11 Non semel est rerum dominus, me teste, professus
Cuncta suo nutu consilioque regi.
- 12 Hunc penes est bonitas, hoc jus dicente viritim,
Digna suis meritis præmia quisque refert.

P S A L M U S LXIII.

Deus, Deus meus ad te, &c.

- T**U mihi, rerum opifex, Deus es, te in vota vocabo,
Sol ubi purpureo reddit ab axe diem.
Te sitio, te membra fame tabentia poscunt,
Hic ubi nec seges est, unda nec apta siti.
- 2 Inter resquæ tuas mens optat cernere vires,
Liminis & sancti luce priore frui.
- 3 Dulcior hic vitâ favor est tuus: ergo rotundo
Montibus in mediis te, Deus, ore canam.
- 4 Ad tua devotas atrollens atria palmas,
Te recolam, terræ dum vagus hospes ero.

5 Hic

65 P S A L M U S LXIV.

- 5 Hic ego te spectans, epulis saturabor opimis,
Gestiet hic laudes tollere lingua tuas.
- 6 Tu mihi carmen eris, furvâ seu noctis in umbra
Excubo, tranquillâ sive quiete fruor.
- 7 Me quia juvisti pridem, pater alme, sub alis
Blanda tuis posthac otia lætus agam.
- 8 Te quoque pone sequar, mens te mea deperit unum,
Me tua nam validâ dextera fulcit ope.
- 9 At mihi quae fraudem struit & metuenda minatur
Hostica gens imâ sorpta dehiscet humo.
- 10 Agminis infesti vindex latus hauriet ensis,
Membraque discerpent sanguinolenta ferae.
- 11 Gestiet interea Domino rex fretus, & illum
Pectore sincero quisquis & ore colit.
- Sed Deus his linguam compescet perpetue freno,
Quos certare dolis & dare verba juvat.

P S A L M U S LXIV.

Exaudi Deus orationem, &c.

- M**E Deus exaudi, precibus dum sidera pulso,
Tu mihi de trepido pectore pelle metum.
- 2 Dexter ades, seu clam conspirat callidus hostis,
Tu quia de sacro colle vocatus ades.
- 3 Me male transactae presterunt crimina vitae,
Sed tuus haec vitae crimina tollet amor.
- 4 Felices nimium, rerum quos seligis auctor,
Quosque sequestratos ad tua sacra vocas.
- Sancta Sionaei gens haec colet atria templi,
Mille voluptates adferet illa domus.
- 5 Auctor opis, vitaeque parens, dum concipis iras,
Justitiae promissis tristitia signa tuæ.
- Numine te fidit, te suspicit ultima tellus,
Quisquis & extremum trans mare tecta colit.
- 6.7 Tu valido munis & firmas robore montes,
Tu maris & populi murmura vasta premis.
- 8 Cum tua de coelo funduntur spicula, passim
Ultima terratum quassa pavore tremunt.

Tu

- Tu simul Hesperium recreas & litus Eoum,
 Solis ubi supero fundis ab axe jubar.
 9 Tu bonus aiva rigas & diras flumine pleno,
 Surgit & imperio messis ubique tuo.
 10 Tu, Deus, humectas valles, saturataque vernis
 Imbribus assiduo germine ridet humus.
 11 Aureus annus erit, te foecundante novales.
 Farraque sub pedibus fundet opimus ager.
 12 It comes ubertas & pleno copia cornu,
 Arida quae laeto pascua rore beat.
 13 Tu gregibus colles operis, in vallibus imis
 Tu segetum culmos luxuriare jubes.
 Te fara, te domino latantur mollia prata.
 Laudibus hic cernas omnia plena tuis.

P S A L M U S LXVI.

Jubilare Deo omnis terra, &c.

- E Ia age, læta Deum celebra gens incola terrae,
 Factaque supremi fer super astra patris.
 3 Dic, Deus ô quantis crebem terroribus imples!
 Robore quam valido colla proterva domas!
 4 Te canat, & domino supplex tibi serviat Eos,
 Solis & occiduis subdita terra rotis.
 5 Discite mortales superi miracula regis,
 Tota quibus rerum machina testis erit.
 6 Illius imperio refugi inaris aruit unda,
 Pressaque sunt hilari flumina sicca pede.
 7 Despicit hic terras, & mundi sceptrum gubernat,
 Altaque sidereo sub pede colla premit.
 8. 9 Voce Deo clara mortales solvite grates,
 Sospitat ille animas, dirigit ille pedes.
 10 Sorte, pater, variâ rui nos exercuit olim
 Dextera. sic aurum septima flamma probat.
 11. 12 Pes haesit laqueo, cinxerunt vincula lumbos,
 Hostis & immixtis tempora pressit equis.
 Nec vada, nec flammae deerant; post mille pericla,
 Tu tamen optatâ das statione frui.

62 P S A L M U S XLVII.

- 13 Ergò tuis, magni rex & pater aetheris, aris
Vota soluturus debita dona feram.
- 14 Dona feram promissà prius, fors aspera vitam
Dum quateret, miseris obrueretque modis.
- 15 Agna tibi vitulusque cadent, & corniger hircus,
Nec deerunt sacris mascula tura focis.
- 16 Huc ades, aetherei quisquis colis atria regis,
Accipe quam rebus consulat ille meis.
- 17.18. Hunc ego compellans laudavi voce canorâ,
Impia qui mandat vota ferenda Notis.
- 19 Audiit ille preces & verba carentia fuco,
Et captus vori simplicitate fuit.
- 20 Laudibus hunc omnes celebrent; favet ille precanti,
Nec tetricus famulo ferre reculat opem.

P S A L M U S L X V I I.

Deus misereatur nostri, &c.

- M**itis ades, ceptisque fave, mentisque tenebras,
Alme parens, vultus discute luce tui.
- 2 Nos tua securos duc per vestigia, tutum
Omnibus & populis pande salutis iter.
- 3 Te plebs, te procures, sexus te prædicet omnis,
Et puer impubes, invalidusque senex.
- 4 Dicat Io populus, justus tu jura gubernas,
Paret & imperio terra fretumque tuo.
- 5 Te plebs, te procures, sexus te prædicet omnis,
Et puer impubes, invalidusque senex.
- 6 Auspice te, felix omnis dabit omnia tellus,
Audiet & domini vota benignus ager.
- 7 Nos, Deus, adspicies placidus: tremet ultimus orbis,
Omnibus & populis tu venerandus eris.

P S A L M U S LXVIII.

Exsurgat Deus & dissipentur, &c.

- A** Etheris exsurgat Dominus, turbentur & hostes,
 Et cito dent trepidae turpia terga fugae.
- 2 Impius hoc coram vaneſcet. fumus in auras
 : Sic abit, & minimo cera calore fluit.
- 3 Gaudia ſed verſans animo, vaga ſidera cantu,
 Et pede feſtivo gens pia pulſet humum.
- 4 Efferet exultans tellus venerabile numen
 Judicis, auratis qui premit aſtra rotis.
- 5 Patribus hic orbam ſobolem, viduasque maritis
 Providus è coeli protegit arce nurus.
- 6 Prole beat ſteriles, captivis vincula demit,
 Et premit hiſſutis hoſtica reſta rubis.
- 7 Tu, Deus, Iſacidis olim per inhospita reſqua,
 Invia tu, memini, per loca ductor eras.
- 8 Intremuit tellus, fudarunt ſidera, Sinae
 Ardua nutarunt culmina, tacta metu.
- 9 Gentis at electae diſtaſti rura quotannis,
 Dulcis & in ſiccos depluit imber agros.
- 10 Haſ tibi dilectus populus nunc incolit oras,
 Hic bonus afflictiſ hoſpita reſta paras.
- 11 Hic tua matronae cecinerunt bella pudicae,
 Armaque virgineus vexit in aſtra chorus.
- 12 Foeda paludati verterunt terga tyranni,
 Dives & imbelli praeda fuere gregi.
- 13 Membra tuo piceâ quamvis fuligine tinſta
 Sint populo, veniet priſcus in ora nitor.
- Sic micat argenti radians candore columba,
 Aurea quam jaculis ocuſ ala rapit.
- 14 Sic, ubi coeleſtis diſperſit dextera reges,
 Par nivibus rupes ſacra Sionis erat.
- 15 Non ita Salmonis candent juga tempore brumae,
 Non ita Bazanis ſidera lambit apex.
- 16 Quid juga turgetis? Deus unâ rupe Sionis
 Gaudet, & hic figet tempus in omne laſrem.

- 17 Mille Deo parent coeli stellantis alumni.
Cum lubet, innumeris imperat ille totis.
Cingitur his Dominus, qua fert vestigia. Sinac
Non secus in sacris constitit ante jugis.
- 18 Ille triumphali scandit factaria pompâ,
Ponè catenatos iussit & ire duces.
Munera nec pompae dcerant: ex hoste receptas
Exuvias adytis intulit ille sacris.
- 19 Rerum opifex, opifetque Deus tollatur in astra:
Nos cumulat donis jugiter ille suis.
- 20 Protegit ille pias coelesti numine mentes,
Ille tuas claudit, mors, aperitque fores.
- 21 Hostica sed certo transfiget tempota ferro,
Gentis & imputae sanguine tela linet.
- 22 Rursus, ait, populum spatiosa per acquota ducam,
Arvaque, quae parent legibus, Oge, tuis.
- 23 Crura triumphantes sua tingent sanguine regum,
Et lambent avidi vulneta cruda canes.
- 24 Vidit & obstupuit populus, comitante catervâ
Cum peteret niveis aurea templa rotis.
- 25 Cantotes praeceunt, sequitur lyta tinnula, pulsant
In medio tenetae tympana rauca iurus.
- 26 Quisquis ab Ifacidis generis primordia ducis,
Numinis in sacro pande tropaea choro.
- 27 Haec quoque Benjamini referent, Judaeque nepotes,
Et Sabolonaeci Nephthalidaeque duces.
- 28 Haec tua, rex superum, stabilivit dextera. forti
Maeste animo & dextrae facta tuere tuae.
- 29 Ex adytis vim prome sacris, opulenta tyranni
Ut tibi curvato poplite dona ferant.
- 30 Perde truces acies, quas passim robore vasto,
Tristibus & jaculis sternere cuncta vides.
- Hos dele, qui bella crepant, argentea coge
Hos tibi submisso munera ferre genu.
- 31 Aethiopum tunc ora tuas venerabimur aras,
Et vestigalis barbara Memphis erit.
- 32 Tollite rectorem coeli super aetheta reges,
Quaeque decet, domiro solvite vota Deo.
- 33 Ille triumphali transcendit sidera curru,

Et ptior est saeculis, & sola voce quatir.

- 34 Cuncta Dei vires celebrent: his nubila coeli
Frenat & Ifacidum protegit ille domum.
35 Rupe sedens sacrâ quam formidabilis orbi
Est Deus Ifacidum, Coelicolumque parens!
Ille suo populo fons est & roboris auctor;
Illius excluso fine perennet honos.

P S A L M U S L X I X.

Saluum me fac Domine, &c.

FEr, Deus, auxilium, dum fluctibus obruor altis,
Deficit & medias spiritus inter aquas.

- 2 Verticis extremum gurges supereminet, haerent
Intricata putri crura pedesque luto.
3 Dum clamo, speroque miser meliora, fatiscit
Mens mihi, vox aet, lumina torpor habet.
4 Impia gens odiis me quae nil tale merentem
Opprimit, est numero verticis aequa pilis.
Viribus & superans mihi nullo crimine partas
Per scelus extorquet barbarus hostis opes.
5 Simplicitas tibi nota mea est, delictaque vitae;
Quidquid & in caeco pectore labis inest.
6 Ne nostri pudeat castae pietatis amantes
Da, Deus, Ifacidum qui bonus arma regis.
7 Tu mihi causa mali es, te propter perfero clades
Prô dolor, indignus turpat & ora pudor.
8 Me fratres odere mei, peregrinus & illi,
Heu, videor cui lac praebuit una parens.
9 Me populi, templique tui dispendia torquent,
Quaeque vibrant in te, me quoque tela percuti.
10 Fletibus indulsi, lacrimis jejunia junxi,
Opprobrii pictas sed mihi causa fuit.
11 Lugubri quoties velavi corpus amictu,
Crudeli petiit me sera turba joco.
12 Me quoque qui leges dat in urbis limine iudez
Sibilat, & nimio rauca taberna mero.
13 Tempestiva, Deus, tibi fundo vota: precanti

Annuē: te bonitas cingit & alma fides.

14 Pelle truces hostes, me, ne vorer, eripe coeno,

Et fer opem, vasti dum furir ira maris.

15 Absit ut infandae renebris involvar abyssi,

Et peream tumidas naufragus inter aquas.

16 Me bonus exaudi propius, totiesque probatus

Pristinus in tenero pectore persilet amor.

17 Rebus in afflictis famulo ne tetricus ora

Subtrahe, sed positis suscipe vota moris.

18 Dexter ades, propiusque veni, vitamque tuere

Ocius, hostiles dum timet illa manus.

19 Turpia te coram miscens opprobria sannis,

Cladibus insultat gens inimica meis.

20 Haec mihi sexcentis lacerarunt pectora curis,

Haec mihi tabifici causa doloris erant.

Quaesiui frustra qui solarentur amicos,

Nec socii nostris ingemuere malis.

21 Inter & aerumnas quibus intricabar, aceto

Mixta propinarunt pocula, felle dapes.

22 Haec, precor, implicitos epulis gens devoret annos,

Et pereat gazis illaqueata sinus.

23 Lumina, ne videant, picea caligine fusca;

Occupet & gelidus crura soluta riemor.

24 Quem premis indomiti fluctus effunde furoris,

Et semel ardescens nesciat ira modum.

25 In dominos everte lares & praedia vasta,

Nullus & haec haeres tecta vel arva colat.

26 Scilicet hi famulo, quem tu premis, acrius instant,

Irritantque tuâ vulnera facta manu.

27 Crimina criminibus cumula, nec iudice quisquam

Te speret placido propirioque frui.

28 Hos tabulis erade tuis, vitaeque perennis

Absit in archivis nomina laeva notes.

29 At pater, oppressum curis & sorte maligna

Me tua coelesti dextera servet ope.

30 Tunc ego de lacto depromam pectore grates,

Et mihi ru, rerum conditor, hymnus eris.

31 Gratus hoc certe est, vitulus quam corniger aras

Ante cadens bifido cuni pede pulsat humum.

PSALMUS LXX. & LXXI. 67

- 32 Gestiet haec spectans humilis, coetusque piorum,
Omnibus & veniet priscus in ora vigor.
- 33 Est inopum tutela Deus, nec despicit illos,
Compede quos victos carcer opacus habet.
- 34 Illius attollant laudes polus, aequora, tellus,
Quidquid & arx coeli, caerulea, terra foveat.
- 35 Ille manu forti reparabit moenia Judae,
Tecta Sionae proteget ille domus.
- 36 Hic figet gens sancta larem ferique nepotes,
Qui pede devoto pone sequuntur avos.

PSALMUS LXX.

Deus in adiutorium meum, &c.

- H**Uc, Deus, adpropetans me tutelatibus armis
Assere, nec patriam, quam peto, differ opem.
- 2 Terga precor, vertat, qui vim, qui tela minatur,
Inquinet & turpis, dum fugit, ora pudor.
- 3 Huic fuga sit merces, me qui petulante cachinno
Excipit, & damnis pascitur usque meis.
- 4 Sed quisquis te poscit opem, te Numine fretus
Gestiat, in laudes solvat & ora tuas.
- Quique tuae fidit dextrae, speratque salutem,
Optet ut in terris sit tibi perpes honos.
- 5 Ali premor adversis: te solo vindice nitot.
Nunc ades, invisas & mihi pelle moras.

PSALMUS LXXI.

In te Domine speravi, &c.

- A**lme patens rerum, spes te mea respicit unum.
Ne mihi sit Dominum te coluisse pudor.
- 2 Eripe me telis, qui jus tutaris & aequum,
Nec mea da rapidis vota ferenda Notis.
- 3 Sis mihi tu rupes, dum saevit & ingruit hostis,
Sis, Deus, in mediis turris aliena malis.
- Tu quibus incolumis server mandata dedisti,

Annuē: te bonitas cingit & alma fides.

- 14 Pelle truces hostes, me, ne vorer, eripe coeno,
Et fer opem, vasti dum furit ira maris.
- 15 Absit ut infandae tenebris involvar abyssi,
Et peream tumidas naufragus inter aquas.
- 16 Me bonus exandi propius, totiesque probatus
Pristinus in tenero pectore persistet amor.
- 17 Rebus in afflictis famulo ne tetricus ora
Subtrahe, sed positis suscipe vota moris.
- 18 Dexter ades, propiusque veni, vitamque tuere
Ocius, hostiles dum timet illa manus.
- 19 Turpia te coram miscens opprobria fannis,
Cladibus insultat gens inimica meis.
- 20 Haec mihi sexcentis lacerarunt pectora curis,
Haec mihi tabifici causa doloris erant.
- Quaesiui frustra qui solarentur amicos,
Nec focii nostris ingemuere malis.
- 21 Inter & aerumnas quibus intricabar, aceto
Mixta propinarunt pocula, felle dapes.
- 22 Haec, precor, implicitos epulis gens devoret annos,
Et pereat gazis illaqueata suis.
- 23 Lumina, ne videant, picea caligine fusca,
Occupet & gelidus crura solura tremor.
- 24 Quem premis indomiti fluctus effunde furoris,
Et semel ardescens nesciat ira modum.
- 25 In dominos everte lares & praedia vasta,
Nullus & haec haeres testa vel arva colat.
- 26 Scilicet hi famulo, quem tu premis, acrius instant,
Irritantque tuâ vulnera facta manu.
- 27 Crimina criminibus cumula, nec iudice quisquam
Te speret placido propitioque frui.
- 28 Hos tabulis erade ruis, vitaeque perennis
Absit in archivis nomina laeva notes.
- 29 At pater, oppressum curis & sorte maligna
Me tua coelesti dextera servet ope.
- 30 Tunc ego de lacto depromam pectore grates,
Et mihi tu, rerum conditor, hymnus eris.
- 31 Gratus hoc certe est, vitulus quam corniger aras
Ante cadens bifido cum pede pulsat humum.

P S A L M U S LXX. & LXXI. 67

- 32 Gestiet haec spectans humilis, coetusque piorum,
Omnibus & veniet priscus in ora vigor.
33 Est inopum tutela Deus, nec despicit illos,
Compede quos vinctos carcer opacus haber.
34 Illius attollant laudes polus, aequora, tellus,
Quidquid & arx coeli, caerula, terra foveat.
35 Ille manu forti reparabit moenia Judae,
Tecta Sionae proteget ille domus.
36 Hic figet gens sancta larem serique nepotes,
Qui pede devoto pone sequuntur avos.

P S A L M U S LXX.

Deus in adjutorium meum, &c.

- H**Ue, Deus, adproperans me tutelaribus armis
Assere, nec patriam, quam peto, differ opem.
2 Terga precor, vertat, qui vim, qui tela minatur,
Inquinet & turpis, dum fugit, ora pudor.
3 Huic fuga sit merces, me qui petulante eachinno,
Excipit, & damnis paseitur usque meis.
4 Sed quisquis te poseit opem, te Numine fretus
Gestiat, in laudes solvat & ora tuas.
Quique tuae fidit dextrae, speratque salutem,
Opret ut in terris sit tibi perpes honos.
5 Ah premor adversis: te solo vindice nitor.
Nunc ades, invisas & mihi pelle moras.

P S A L M U S LXXI.

In te Domine speravi, &c.

- A**Lme parens rerum, spes te mea respicit unum.
Ne mihi sit Dominum te coluisse pudor.
2 Eripe me telis, qui jus tutaris & aequum,
Nec mea da rapidis vota ferenda Notis.
3 Sis mihi tu rupes, dum saevit & ingruit hostis,
Sis, Deus, in mediis turris aliena malis.
Tu quibus incolumis server mandata dedisti,

Arx quia tu vitae praesidiūque meae es.

4 Ah, Deus, ah famulum populi trucidis eripe dextris,
Et scelerum socios me procul esse jube.

5 Vindice te nitor, teneris qui semper ab annis,
Unus eras vitae portus & una salus.

6 Matris ab uberibus servasti: matris ab alvo
Me quia traxisti, tu mihi carmen eris.

7 Me fugiunt socii ceu formidabile monstrum:
Spe tamen auxilii tu mea vota foves.

8 Da, Deus, ut coelo meritis te laudibus aequem,
Sintque meo tituli semper in ore tui.

9 Ne mihi te subduc, capulo vicina senectus
Dum subit, & perit, qui fuit, oris honos.

10 Adspicis ut, dentes acuens, conspiret in unum,
Meque petat tacito gens inimica dolo.

11 Hunc, ait, invisum Domino quin impete facto
Obruimus? Quis enim criminis ultor erit?

12 Sis mihi tu praesto, fer opem placatus, opemque
Dum, pater, optatam fers mihi, rumpe moras.

13 O precor, ut pereat me qui petit impius hostis,
Et pudor obscaenis inquiner ora notis.

14 Ast ego te nitar, vox re mea jugiter unum
Efficeret, è coelo viribus aucta novis.

15 Teque tuamque fidem, benefactaque limite nullo
Clausa canam, terras dum rora solis obit.

16 Clara tuae vates referam miracula dextrae,
Unius & solium fons mihi laudis erit.

17 Haec docui populos, sessusque senecta
Jam cano, quae didici, te praecunte, puer.

18 Ne mihi te, vultu solium ne subtrahe vultum,
Dum regar ingestâ lumine caesus humo.

Ante tuas populis fas sit mihi pandere laudes,
Ultima quas tellus posteritasque legat.

19 Justitiae qui laude nites & robore polles,
Mague parens, ecquid par tibi mundus habet?

20 Me manus oppressit tua, sed clementia vitae
Restituit, mediis eripuitque malis.

21 Auspice te feriant sublimi vertice coelum,
Er spes in dubiis tu mihi rebus eris.

- 22 Ergo tuam, Rex magne, fidem mea concinet usque
Barbitos, & tenerae nabilia juncta lyrae.
23 Gaudia concipiet pectus, parraque salute
Gestiet in laudes lingua soluta tuas.
24 Justitiam lux nulla tuam non evehet, hostes
Namque mei totis erubucere genis.

PSALMUS LXXII.

Deus judicium tuum Regi, &c.

- D**A regi tua jura, Deus, da natus ut olim
Regius haec possit, te praeunte, sequi.
2 Ille tuo populo leges feret arbiter aequus,
Imperio tenues proteget ille suo.
3 Montibus ex ipsis, palma redimita capillos,
Pax aderit, populis & pia jura dabit.
4 Ille patrocinio legum defendet egenos,
Hostis & infensi colla proterva premet.
5 Omnia te metuent illo sub principe saccla,
Orbita dum Lunae, Solis & axis erit.
6 Ver dabit hic terris, sic misso desuper imbre
Prata simul rident & modo tonsus ager.
7 Candida tum probitas florebit & optima rerum
Pax, vario donec lumine luna niter.
8 Huic vagus Euphrates, huic serviet aequor utrumque.
Imperii tellus ultima limes erit.
9 Hunc colet Æthiopum soboles, populusque rebellis
Hoc coram nudo vertice verret humum.
10 Dona ferent Cilices & gens circumdata Ponti
Fluctibus, & sitiens Indus & ustus Arabs.
11 Procumbent tumidi submissio poplire reges,
Nullaque non illi terra tributa feret.
12 Fortibus hic armis teget & defendet egenos,
Et populum, cui spes nulla resulget opis.
13 Et parceret miseris, tenues & munit, entes
Franget & hostiles, discutietque dolos.
14 Carus erit justis sanguis; feliciter ergo
Ducet inauratos & sine nube dies.

70 P S A L M U S LXXIII.

- 15 Dona dabunt Arabes, & fausta precabitur orbis
Ultimus, & famae praeco perennis erit.
16 Montibus in summis, parca semente peracta,
Nascetur domino luxuriosa seges.
Sic Libani vestitur apex conterminus astris,
Cum levis aëreas ventilat aura cedros.
Utque viret gramen pratis in mollibus, illi
Subdita floreant oppida, foeta viris.
17 Illius in regnis fulgebit gloria, donec
Purpureo nitidum Sol vehet axe diem.
Audiet hic felix, felices reddet & urbes
Et populos, vastâ quos ditioe tenet.
18 Ergò Dei, qui mira potest & perficit unus,
Crescat in immensum non fugiturus honos.
19. 20 Qui regit Isacidas, titulis illustribus orbem
Impleat, & fama Solis utramque domum.

P S A L M U S LXXIII.

Quam bonus Israël, &c.

- Q**Uam favet Isacidis Rex qui rotat aetheris orbes?
Ille sacri quanto flagrat amore gregis!
2 Me tamen implicuit non extricabilis error,
Pesque vacillavit, mens quoque caeca fuit.
3 Indolui, spectans scelereum florere ministros,
Et dare propitiis impia vela Notis.
4 His superant vires & inexpugnabile robur,
Et manet in senibus, qui fuit ante vigor.
5 Dura premunt alios & nubila tempora, puri
His redeunt soles & sine saece dies.
6. 7 Corda tument fastu, vis armat pectora, turgent
His oculi, nec mens, quas habet, aequat opes.
8 Excutit os frenum, spirans fraudesque, necesseque,
Audet & in circo grandia verba loqui.
9 Nec scelereum modus est; acunt in sidera linguas,
Nequiter, inque homines dira venena vomunt.
10 Haec spectans huc vertit iter, sua castra relinquens,
Vir pius, irati quem rapit unda freti.

11 Ec-

- 11 Ecquis, ait, supera Deus haec despectat ab arce?
Ecquis in aethereo pectore sensus inest?
- 12 Ecce Dei gens haec cultum dum proterit omnem,
Floret, & immensas per scelus angēt opes.
- 13 Quid mea me juvit pietas? Quid pectus honestum
Profuit, aut insons & sine labe manus?
- 14 Undique me lethi sepsit gravis horror, & omnis
Lux fuit in poenas ingeniosa meas.
- 15 Haec ego si promam pater orbis & arbiter, aures
Offendet populi vox minus aequa tui.
- 16 Ah ego dum rerum causas exquiro latentes,
Deficio, & cassum lumine pectus hebet.
- 17 Tu tamen è sacris adytis, pater aetheris alti,
Me gregis istius fata futura doces.
- 18 In jura tu fontes duxisti lubrica, pronos
In caput hinc volvi praecipitesque jubes.
- 19 Quam gravis est lapsus, quam tristis & aspera clades!
Quamque repentino fulmine corda quatit!
- Sors gregis istius vanescit, imaginis instar,
Quae fugit, ignavus mox ubi somnus abit.
- 20 Tu Deus evigilans fastum calcabis, & illas,
Quas nimum jactat fastus inanis, opes.
- 21 Ante miser tacitâ torquebar mente, cucurrit
Et mihi tabificus fracta per ossa dolor.
- 22 Ast ego desipui, nec me levis error habebat:
Mentique sub insipido pectore bruta fuit.
- 23 Te tamen assidue fruor, & ne forte vacillet
Pes dubius, dextra fulcior usque tua.
- 24 Consilio tu cacca tuo vestigia flectis,
Et cinges posthac perpete fronde comam.
- 25 Quis mihi te, praeter supera succurret ab aula?
Quid quod amem, nisi te, summa vel ima dabunt?
- 26 Membra mihi quories anima fugiente fatiscunt,
Tu vigor es vitae delictumque meae.
- 27 Ibit in exitium tua quisquis signa relinquit,
Gaudet & alterius transfuga castra sequi.
- 28 Ast ego te solum sectari dulce putabo,
Et tua, sis cum spes tu mea, facta canam.

P S A L M U S LXXIV.

Ut quid Deus repulisti, &c.

- C**ur, Deus, aeternum nos deferis? Acribus iris
 Cur tibi dilectas depopularis oves?
 2 Te populi veteris, te sacri cura peculi
 Tangat, & ante oculos sit tibi sancta Sion.
 3 Ocius adproperans, sceleratas obrue gentes,
 Sacrilega violant dum tua templa manu.
 4 Pro pudor, in medio feralis buccina coetu
 Clangit, & in muris fixa tropaea vides.
 5 Claruit hic olim qui caesis undique silvis
 Intulit arboreas in tua templa trabes.
 6 Nunc operosa ruit luxata bipennibus aedes,
 Et caelarurae nobilioris opus.
 7 Ignibus injectis foedarunt atria templi,
 Quod colis, aequarunt culmina summa solo.
 8 Fana quot his restant, dicebant, perditae flammac.
 Cuncta simul iussae corripuere faces.
 9 Nulla quibus fidam superant oracula, nemo
 Cernitur hic vates, nemo futura videt.
 10 Quo, Deus, usque truces acuet gens hostica dentes?
 An tuus aeternum prostituatur honos?
 11 Cur tua se nobis subtraxit dextera? Vires
 Exere, deque sinu deside prome manum.
 12 Tu mihi rex olim, rerum & tutela mearum,
 Tu populi columen spesque salutis eras.
 13 Te dominum agnoscens tumidum se diffidit aequor,
 Obruit & Pharios unda reversa duces.
 14 Cautibus illisus periit cum milite ductor,
 Et data sunt avidis ossa voranda feris.
 15 Dura flix latices effudit, & alveus alii
 Fluminis attonitas aruit inter aquas.
 16 Tu jubar auratum solis diffundis in orbem,
 Et stabili noctem lege diemque regis:
 17 Imperioque tuo, medio stat in aere tellus
 Septa vadis, aetas ardet, & alget hiems.

- 18 Adspice sacrilegi populi convicia, laudes
Qui premit & stulto deterit ore tuas.
- 19 Turturis, ah, vitam ne milvis objice, curam
Nec gregis afflictæ delectat ulla dies.
- 20 Vive memor pacti: nequicquam quaerimus umbras.
Scilicet hostilis regnat ubique furor.
- 21 Absit ut afflictæ turpis pudor inquinet ora:
Da potius laudes ut canat ille tuas.
- 22 Evigila, causamque tuam ne deferere, probri
Vive memor, quo nos stulta caterva premit.
- 23 Hostiles expende minas; en prurit in arma,
Inque dies crescit seditiosa manus.

P S A L M U S LXXV.

Confitebimur tibi Deus, &c.

- Lingua, Deus, te nostra canet, tibi solvere grates,
Perque tuas laudes barbitos ire patat.
- Te tua præsens monstrant miracula tetris,
Et tuus hinc orbi fit manifestus amor.
- 2 Mox, ais, assumam gentem mihi foedere vinctam,
Legibus & sanctis justitiæque regam.
- 3 Cum populis luxata licet, liquefactaque tellus
Diffuat, illa mea restituetur ope.
- 4 Vana cohors, dixi, scelerum quid frena relaxas?
Stulta, quid elatis cornibus astra feris?
- 5 Desine, gens exlex, coelo, Dominoque minari,
Decline præfractæ gutture verba loqui.
- 6 Nec Notus aut Boreas dat opes, fascesque, nec Eos,
Nec plaga, sc vitreis Sol ubi mergit aquis.
- 7 Jura dat humanis Divina potentia rebus.
Hunc levat, hunc pedibus, cum lubet, illa premit.
- 8 Tu, Deus, undantem pateram fers vindice dextra,
Mixtaque purpureo sunt aconita mero.
Hos merita devota neci gens impia succos
Ebibet, & quidquid pocula faecis habent.
- 9 Te, patet Isacicum, sublimi carmine tollam,
Dum stabilis tellus, mobilis æther erit.

74 P S A L M U S LXXVI. & LXXVII.

10 Colla premam tumidis; sed cultor juris & aequi
Surgit humo, merito cinctus honore comas.

P S A L M U S LXXVI.

Notus in Judaea Deus, &c.

- S Ancta Deum Judaea colit, virtutis & ille
Isacidum populo dat documenta suae.
2 Ille sacro folio Solymam delegit amoenam,
Ille Sionaea gaudet in aede coli.
3 Hic clypeos, ensesque ducum confregit & arcus,
Et bellatrici tela vibrata manu.
4 Tu, Deus, immanes superas virtute leones,
Quos tegit in reticis silva remota jūgis.
5 Hostibus obrepfit sopor, & te vindice, dextrae
Dirigere metu, praedoque praeda fuit.
6 Vox simul intonuit coeli de vertice, currus
Impetus, & volucres vis sua liquit equos.
7 Te tremuit accenso tellus. Ultricibus iris
Quis quest & telis obvius ire tuis?
8 Cum tua de coclo populis mandata dedisti,
Conticuit sacro terra retenta metu.
9 Vidit & obstupuit, lex cum coelestis egenis
Attulit optatam, dum premerentur, opem.
10 Te canet hostili nuper quae ferbuit ira
Turba ferox: reliquis protinus ora premes.
11. 12 Concipe vota Deo, qui terret fulmine terras,
Quodque voves posito, gens pia, solve dolo.
Munera ser Domino, qui colla iumentia fastu
Proterit, & regum scepra pavore quatit.

P S A L M U S LXXVII.

Voce mea ad Dominum, &c.

- V Ota meo supplex fudi Dominoque, Dcoque.
Audiit ingenuas impiger ille preces.
2 Ager opem petii, sed nocte recrudit atrox

Vulnus, & auxilium respuit omne dolor.

- 3 Sidera suspiciens implevi questibus auras,
Et mens curarum mole sepulta fuit.
- 4 Tristibus ex oculis somnum, Deus, excutis omnem,
Et dolor infestus non semel ora premit.
- 5 Saepe quod exegi subit irreparabile tempus,
Et pede qui volucris praeteriere dies.
- 6 Plectra miser recolo, longae solamina noctis,
Et mecum vigili sic ego mente querot:
- 7 Ah Deus afflictis aeternum subtrahit ora?
An soliram posthac ferre negabit opem?
- 8 Illius an sumptis fugit clementia pennis?
An data sunt agili vota ferenda Notor?
- 9 Priscus an ex animo favor est erasus? amoris
An teneri famulis obstruit ira fores?
- 10 Haec ego: sed mentem querulo malus abstulit error:
Nunc recolam dextrae facta priora tuae.
11. 12 Haec mihi succurrent annalibus eruta priscis:
Jugiter haec reperet mens pia, lingua canet.
- 13 Sunt operum fideique tuae sacrae testes,
Nec tibi pat supeta regnat in arce Deus.
- 14 Inclita fulmineam comitant miracula dextram,
Et majestatis conscia terra tuae est.
- 15 Tu Deus Isacidis, invicto robore cinctus,
Dempsisti Pharii barbara vincla soli.
- 16 Te mare conspecto tremuit, fluctusque profundi.
Protinus & positis obstupuere minis.
- 17 Nubibus è ruptis imbres cecidere sonori,
Actaque praecipiti turbine grando ruit.
- 18 Fulmina terrebant & mixta tonitrua flammis,
Et tremuit subito concita terra meru.
- 19 Tu mare calcasti, tua sed vestigia delens
Obruit hostiles unda reducta rotas.
- 20 Auspice te sacras Moses cum fratre phalanges
Duxit, ut efrantes per juga pastor oves.

P S A L M U S LXXVIII.

Attendite populus meus, &c.

- S Acra cohors, monitis reſera coeleſtibus aures,
Et memori voces mente reconde meas.
- 2 Merſa diu tenebris populis oracula pandam,
Omnibus & priſci temporis aſta canam.
- 3 Auribus acceptas, & quas bene novimus omnes,
Reſ loquar, & ſancti quae memoraviſti avi.
- 4 Abſit ut haec ſeros celemus facta nepotes,
Miraque pollenti parta tropaea manu.
- 5 Jura ſuo populo Dominus, legesque perennes,
Paſtaque perpetuo commemoranda dedit.
- 6 Juſſit ut haec ſoboli pictas & cura parentum
Proderet, & ſeculis ſecula priora novis.
- 7 Sic Deus agnoſcit, ſic ſpem fulcire piorum,
Sic populum voluit, quo jubet, ille ſequi.
- 8 Cura fuit, legum detrectans frena rebelles
Æmula poſteritas ne ſequeretur avos.
- Mens illis diſtorta fuit, nec cura, nec ullus
Numinis in bruto pectore ſenſus erat.
- 9 Cur tribus Ephraemi, gravidis incincta pharetris,
Terga dedit, primae cum cecinere tubae?
- 10 Scilicet infandis violarat ſœdera dextris,
Spreverat & domini juſſa tremenda ſui.
- 11 Merſerat & tenebris ſuperi miracula regis,
Totque triumphatos, hoc praeunte, duces.
- 12 Quem fugiunt coram proavis, quae conditor orbis
Edidit ad portas, barbæ Nile, tuas?
- 13 Hic mare diſſecuit, cum ſulcataque murmure ſacro
Æquora ſecurum pandere juſſit iter,
- 14 Sol jubar ut pandit, rexit veſtigia nubes,
Noctis & in tenebris praeſvia flamma fuit.
15. 16 Fluxit & è ſilicibus venis arenibus humor,
Cotis & è medio flumina dulcis aquae.
- 17 Non tamen abſtinuit ſcelerum gens impia, rupes
Inter inacceſſas & loca ſanta ſitu.

- 18 *Mente nefas meditans accendit Numinis iras,
Ingluvies epulas dum petit atra novas.*
- 19 *Inque Deum linguas acuens, In finibus istis
Delicias populo quas, ait, ille dabit?*
- 20 *Elicuit faxis latices; an munera farris,
Et quas apperimus proferet inde dapes?*
- 21 *Talibus accensus rerum Deus arbiter, irac
Strinxit in Ifacidas tela timenda suae.*
- 22 *Scilicet haec superum gens est diffusa parenti
Illius & nihili perfida duxit opem.*
- 23 *Ille tamen nubes referavit & horrea coeli,
Unde pluit liquidis aemula manna favis.*
- 24 *Desuper irrorans messes suffecit Olympus.
Omnibus Angelicas praebeuit ille dapes.*
- 25 *His epulis populum Dominus cumulavit ab alto,
Quaeque ligurivit fercula quisque tulit.*
- 26 *Illius imperio volucres hinc impiger Auster
Pone ruens castris intulit, inde Notus.*
- 27 *Si numeres, non tot vallatur litus arenis,
Plura nec aestivus corpora pulvis habet.*
- 28 *Agminis aligeri circum tentoria nubes
Decidit, & parulas rexit ubique vias.*
- 29 *Talibus ingluviem gens haec devota saginac
Pavit, & optatus venit in ora cibus.*
- 30 *Crescebat scelerata fames, semesaque frustra
Faucibus haerebant, cum Deus ultor adest.*
- 31 *Ille saginatos odio stimulatus & irâ
Obruit Ifacidas, Ifacidumque duces.*
- 32 *Non tamen haec populi mutant miracula mentes;
Nempe sacris monitis derogat ille fidem.*
- 33 *Ergo Dei jussu gens haec evanuit omnis,
Inter & aerumnas concidit ante diem.*
- 34 *Tot mala perpeffus rediit, vigilique labore
Divinam populus poscere cepit opem.*
- 35 *Tum inhiit, quoties coelesti rectus alyo,
Spreverit instantem depuleritque necem.*
- 36 *Impia sed blaudae demens mendacia linguae,
Verbaque fundebat byssina texta dolo.*
- 37 *Blanditias inter medias mens nescia recti,*

78 P S A L M U S LXXVIII.

- Immemor & sancti foederis usque fuit.
 38 His tamen ignovit Deus, & quas sumpserat iras
 Exiit, ultrices abstinuitque manus.
 39 Scilicet humanae subiit fors lubrica vitae,
 Æmula quæ venti non reditura fugit.
 40 Irritata Dei quoties patientia victa est,
 Invia dum populus per loca ferret iter?
 41 Crevit & impietas, brevibus comprehendere metis
 Cum majestatem Numinis ausa fuit.
 42 Mentibus exciderant superae miracula dextrae,
 Et libertatem quæ dedit alma dies.
 43 Nec subeunt animo Phariis quæ nuper in oris
 Inque Soanæo gesta fucie solo.
 44 Hic Pelusiaco manarunt sanguine rivi,
 Nec latices usquam qui biberentur erant.
 45 Alta venenatis squallebant atria muscis:
 Scandit & auratos lurida rana toros.
 46. 47. Bruchus edax segetes, vastarant arva locustæ,
 Deciderant uvæ grandine, mora gelu.
 48 Grandine percussî validi cecidere juvenci,
 Fulmine lanigeri dispericre greges.
 49 Numinis incaluit furor, invisosque Canopi
 Tristibus est Geniis depopulatus agros.
 50 Ira ferox sibi fecit iter, discrimine nullo,
 Omnibus erosit viscera pestis atrox.
 51 Mors cita primitias sobolis, floremque juventæ
 Abstulit, & vires, maxime Nile, tuas.
 52 At Deus Ilacidæ Phariis eduxit ab oris,
 Pandit & insolitas per loca sola vias.
 53 Perdius & pernox, inter deserta ferarum,
 Sic solet imbelles ducere pastor oves.
 54 Carpsit iter tutum populus, formidine pulsa,
 Cum Pelusiacos obruit unda duces.
 55 Appulit huc tandem, sacras ubi cernimus aras,
 Et juga coelesti sub juga missa manu.
 56 Gentibus ejectis Deus illi tecta, lareſque,
 Et distincta suis finibus arva dedit.
 57 Illa tamen rursus tentavit Numinis iras,
 Fallere jurati foederis ausa fidem,

- 58 Rursus ad ingenium rediit, moresque priores,
Et perjuratis aemula vixit avis.
Cornibus adductis oculos sic decipit arcus,
Et facies subito quae fuit ante redit.
- 59 Stulta superstitio cellis in collibus aras
Atruxerat, & pictos est venerata Deos.
- 60 His Deus incensus populum sibi foedere junctum
Odit, & exsuperans nesciit ira modum.
- 61 Nec mora, Silonis fugiens sacraria, dixit,
Cara prius tellus, nunc odiosa, vale.
- 62 Numinis & testis locuples & foederis index
Praeda peregrinis arca sacrata fuit.
- 63 Dumque suam contra sobolem Deus asperat iras,
Telaque, sacrilego sanguine rinxit humum.
- 64 Ignibus extincti juvenes cecidere, puellae
Festa novis thalamis carmina nemo dedit.
- 65 Ense, sacerdotes perierunt: nulla superstes
Funera quae fieret conjugis uxor erat.
- 66 Mox Deus evigilans aestum convertit in hostes,
Sic fremit à nimio militis ira mero.
- 67 Fossaeque sunt illis inhonesto vulnere terga,
Turpis & aeternum venit in ora pudor.
- 68 Non tamen indulgit Siloni foederis arcam,
Sacra nec Ephraemo sceptrum ferenda dedit.
- 69 Praetulit his Judae sobolem, sanctaeque Sionis
Culmina, divini caprus amore loci.
- 70 Sic sibi templa Deus posuit contermina coelo,
Et duraturo tecta coeva solo.
- 71 Jessiademque legens famulum sibi, linquere caulas,
Jussit, & hirsutos lanigrosque greges.
- 72 Protinus huic sceptrum tribuit, moderator ut esset
Ductor & Abramidum qui modo pastor erat.
- 73 Praefuit hic regno, vigil & prudentia fasces,
Et solii candor, cinxit utrumque latus.

P S A L M U S LXXIX.

Dius, venerunt gentes, &c.

- Telluris coelique parens & rector, agellum.
 En tibi devotum barbarus hostis habet.
 En tua flagitiis incestat templa nefandis,
 Et ruit arx Solimes & jacet aequa solo.
- 2 Ah, gregis electi depascitur ilia vultur,
 Dantur & infestis membra voranda lupis.
- 3 Moenia caede madent, undat per compita sanguis,
 Ossa legit nemo, cespit nemo tegit.
- 4 Interea nostras ridet gens accola clades,
 Orbis & opprobrium, ludibriumque sumus.
- 5 Ecqua tuas, rerum genitor, lux finiet iras?
 Ignis an in morem perpetis usque fumes?
- 6 Numinis ignaros & te qui poscere votis
 Detrectant, irae fac documenta tuae.
- 7 Segregis in populi jugulum inanus impia ferrum
 Meruit, & est fasros depeculata lares.
- 8 Milie modis premitur; tu quae patravimus olim
 Dele animo, promptam lenis & adfer opem.
- 9 Aslere femineces, & naevos elue, laudes
 Nominis ut celebrent terra fretumque tui.
- 10 Cur mala progenies sic se um muslitat, Illud
 Quod colit Abramidum natio, Numen ubi est?
- Ultor ades, populoque tuo spectante, rebelles
 Obrue, qui nostro sanguine tela linunt.
- 11 Suscipe captivi gemitus, mortisque propinquae
 Impia pollenti vincula solve manu.
- 12 Te quibus adspersit sacrae gens accola terrae
 Probra, parens rerum, multiplicata refer.
- 13 Hoc tibi solennes reddet pro munere grates
 Grex pius, & laudes concinet usque tuas.

P S A L M U S L X X X.

Qui regis Israël, intende, &c.

- A**dfer opem Solymae pastor, cui luce coruscâ
Spiritus hinc ales cingit & inde latus.
2 Promene jubar viresque tuas, spectante Manassa,
Et patris Ephraemi Benjaminique tribu.
3 Arbiter armorum, palantes collige, vultum
Redde tuum; vitam protinus ille dabit.
4 Quo furor usque tuus, belli, pater, optime, praeses
Nostra dabit levibus vota ferenda Notis?
5 Tu lacrimis epulas, lacrimis tu mixta dedisti
Pocula, nec fuit his meta modusve malis.
6 Impia, quas patimur, risit vicinia clades,
Motaque de spoliis rixa molesta fuit.
7 Arbiter armorum, palantes collige, vultum
Redde tuum; vitam protinus ille dabit.
8 Gentibus excisis hic vinea floruit, arvis
Quam tua de Phariis transtulit ante manus.
9 Auspice te, Solymae radices fixit in oris
Altius, & multo palmite textit humum.
10 Pampinus apricis induxit collibus umbras,
Sic viret in Libani cedrus amoena jugis.
11 Hinc erat Euphratis gelidae contermina ripae,
Æquoreis illinc brachia juncxit aquis.
12 Cur, Deus, hanc septis viduas? Cur sepibus altis
Orba viatorum carpitur illa manu?
13 Saevus aper vites violavit dente novellas,
Et rabidis uvae praeda fuere feris.
14 Ergo redi, viresque tuas de sede suprema
Protege, victrici qui regis arma manu.
15 Quam tua consëvit, quam fovit dextera, curae
Sit tibi votivo vinea foeta mero.
16 Hanc populant ignisque vorax, ferrumque: furoris:
Praeda sumus miseri materiesque tui.
17 Tu tibi selectos ultrici protege dextra,
Viribus invictis quos tuus auxit amor.

82 P S A L M U S LXXXI.

- 18 Redde tuis vitam: sic quo tu jufferis omnes
Ibimus, & laudes vox canet una tuas.
19 Arbiter armorum palantes collige: vultum
Redde tuum, vitam protinus ille dabit.

P S A L M U S LXXXI.

Exultate Deo adjutori, &c.

- Q Uisquis es, auctorem vitae super aethera lactus
Effer, & Isacidum carmina pange Deo.
1 Sidera vox feriat, jungantur nabilia voci,
Et fidibus tenerae plectra canora lyrae.
2 Clange tuba: dum Luna silet contermina Soli,
Festus erat sanctis patribus ille dies.
3 Hanc tulit Isacidis legem Deus ipse Sionis,
Nec populo lux hac sanctior ulla fuit.
4 Illa dies invicta fuit, cum sancta propago
Liquisset Pharii barbara regna soli.
5 Huic ego succurri Nili, Deus inquit, ad undas,
Falce levans humeros, fistilibusque manus.
6 Obscura de nube tonans ego rebus in arctis
Respondi votis auxiliumque tuli.
Hujus at ingenium populi, moresque probavi,
Cum Meribac querulis ora rigavit aquis.
7 Quisquis es Isacidum memori mea dicta reconde
Pectore, jurato nec mihi deme fidem.
8 Si mihi das aurem, me praeter vana Deorum
Nulla tibi finges Numina, nulla coles.
9 Te Pelusiaci duxi de carceris umbra,
Compede detracto; plus pete, plura dabo.
10 Haec ego: sed pelagi soboles mea surdior undis
Aversa monitus respuit aure meos.
11 Ergo libidinibus jussi dare frena, suoque
Quemque rapi genio consilioque regi.
12 O utinam nostris auscultans vocibus Hebrai,
Me duce, posteritas instituisset iter!
13 Obvius ivissem cuneis hostilibus, ipsos
Et mea jussissem vincula ferre duces.

P S A L M U S LXXXII. & LXXXIII. 83

- 15 Hostibus illa meis omnis secura ruinae
Calcaslet domino colla superba pede.
16 Terra ferax illi menses fudisset opimas,
Dulcibus undascent aspera saxa favis.

P S A L M U S LXXXII.

Deus stetit in Synagoga, &c.

- CUM pater aethereus folio consideret alto,
Purpureos inter, sceptrigerosque choros,
2 Vestra cohors, inquit, quo leges proteret usque,
Et pendet trutina fasque nefasque pari?
3. 4 Legibus armentur tenues & patribus orbi,
Nec premat imbelles tincta cruore manus.
5 Sic ait; ast illis caeca caligine pectus
Cingitur, & lucem mens male sana fugit.
Hos ultrix scelerum luxato cardine tellus
Obruet in priscum sponte relapsa chaos.
6 Hos ego, quos sceptris decoravi, voce benigna
Saepe Deos dixi, progeniemque Dei.
7 Regia sed rastrois aequabit sceptris, tyrannis
Et vos cum reliquis mors violenta meret.
8 Tu, Deus, exsurgens telluri jura ministra.
Quos habet haec populos tu, pater alme, regis.

P S A L M U S LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi, &c.

- R EBUS in adversis vocem ne supprime, rebus
In deploratis, ne, Deus, usque file.
2 Gens inimica tibi, furiis immanibus acta,
En fremit, & cristis cominus astra ferit.
3 En coit, utque pios solâ caligine tutos
Opprimat, insidias subdola mille parat.
4 Quin, ait, eruius recutitae germina gentis,
Ne qua Jacobaeos natio jactet avos.
5 Te Dominum contra conspirant nequiter omnes,

84 P S A L M U S LXXXIV.

Et ferinnt tacito foedera saeva dolo.

- 6 Cum Nabathaeorum populis conjurat Idume,
Cumque Moabaeâ gens Agarena coit.
- 7 Gabala se Tyriis jungit, crudelis & Animon,
Cumque Palestinis fert Amalecus opem.
- 8 Advolat Assyriae populus, Lothique nepotes
Impiger auxilio consilioque juvat.
- 9 Hos, Deus, extirpa; pereant Cissontis ad undas,
Ut cecidit telis gens Madiana ruis;
Utque ruit subito transfixus Sisera ferro,
Quod tibi perniciem, saeve Jabine, tulit.
- 10 More fini campos texere cadavera, cladis
Hujus, & Endorae conscia terra fuit.
- 11 Ut Zebus, & Zebeas, & Salmana junctus Orebo,
Sic pereant, populus quos habet iste duces.
- 12 Ad sacra, dixerunt, properemus limina templi,
Limina victrici mox subigenda manu.
- 13 Hos age, rerum opifex, & versa vindice dextra,
More levis paleae, praecipitisque rotae.
- 14 Ut vaga piniferas vastant incendia silvas,
Ut furit in summis stridula flamma jugis:
- 15 Sic tu sacrilegum populum crepitante procella,
Et fera fulmineo turbine castra quate.
- 16 Inquinet ora pudor, mens dum stupefacta malorum
Mole, tuam tandem poscere discat opem.
- 17 Turpibus opprobriis & fluctibus obrue vastis,
Et pereant, merfos nec levet ulla dies.
- 18 Ultor ades, qui jura regis. sic maximus orbis
Te Dominum, solum te sciet esse Deum.

P S A L M U S LXXXIV.

Quam dilecta tabernacula, &c.

O Quibus illiciis, belli, Deus, inclite praefes,
O quibus imperiis me tua templa trahunt!

2 Cor micat, exultant fibrae, vox infremit, illis
Dum simul & sacro Numinis ore fruar.

3 Pone tuas habitat, belli, Deus, arbiter, aras

Passer

Passet, & hic cunas pascit hirundo suas.

- 4 O felix nimium tua qui colit atria! laudes
Ille tuas jugi voce sub astra feret.
- 5 Audiet & felix te quisquis fidit, & ille
Qui comes est populo, dum tua templa petit.
- 6 Qua feret hic gressum, fontes dabit arida vallis,
Inque cavas fossas depluet agmen aquae.
- 7 Instaurabit iter vires, & Numinis ora
Visurus, Solymae figet in aede pedem.
- 8 Tu qui bella regis, Solymam qui protegis armis,
Coeli opifex, famuli fac rata vota, precor.
- 9 Adspice nos placidus, clypei quos protegis umbrâ,
Et simul in Christum lumina fige tuum.
- 10 Quam domus, alma parens, tua me delectat! in illa est
Mille mihi saeculis gratior una dies.
Aurea purpurei sibi servant atria reges,
Hic potius custos liminis esse velim.
- 11 Te fas est clypeum, te fas est dicere solem;
Tu decus & vitae praemia certa dabis.
Candida cui mens est & purum crimine pectus,
Hunc honor, ingentes hunc comitantur opes.
- 12 O patet armipotens, te quisquis nititur uno,
Hic mihi felices inter habendus erit.

P S A L M U S LXXXV.

Benedixisti Domine terram, &c.

TU, Deus, Isacidum ditasti messibus arva:
Te duce, Niliaci liquimus antra soli.

- 2 Agminis electi tua quondam gratia naevos
Texit, & aequoreis crimina mersit aquis.
- 3 Quâ prius ardebas, tandem deferbuit ira,
Et minus antiquae jam feritatis habet.
- 4 Da reduces tua castra sequi, custosque fidelis,
Quod superest irae perpetere nocte preme.
- 5 Nulla¹¹ e conceptam restinguent saecula bilem?
Nu llane fulminei meta furoris erit?
- 6 Nec solitas unquam vires, vitamque reduces,

86 P S A L M U S L X X X V I.

Gestiat ut vultu mens animata tuo.

- 7 Adfer opem, patriique jubar diffunde favoris:
Pace, Deus, nivea te comitante veni.
- 8 Desuper exspecto vocem: si turpia vitant,
Mentibus illa piis nuntia pacis erit.
- 9 Vicinam promittet opem metuentibus iras
Numinis, & Solymae clara tropaea jugis.
- 10 Ibit in amplexus alacris Clementia veri,
Oscula justitiae pax quoque blanda dabit.
- 11 Altius è terris Verum caput efferet, Æquum
Exeret os coelo, despicietque solum.
- 12 Pandet & astringit rerum pater horrea coeli,
Et fata cum multo foenore reddet ager.
- 13 Praevia Coelicolum regi pax aurea pallum
Ibit, & optatas pandet ubique vias.

P S A L M U S L X X X V I.

Inclina Domine aurem, &c.

- T**Ende meis aurem, coeli rex optime, votis:
Advolvor genibus pauper inopsque tuis.
- 2 Protege nunc vitam famuli non digna serentis.
A te, quam posco, spes mihi pendet opis.
 - 3 Fer, Deus, auxilium, semperque salutifer adsis.
Te dominum supplex nocte dieque voco.
 - 4 Tu famulum recrea, dum cingunt undique Syrtes:
Spes mea te solum, quem tueatur, habet.
 - 5 Supplicis, abjecta qua mens excanduit ira,
Te miseret, bonitas & tua sine caret.
 - 6 Te precor, exaudi gemitus & vota precantis,
Ne pereat pelagi ipse mea mersa vadis.
 - 7 Cum premar adversis, te poscam supplice voto:
Aure, Deus, facili tu mea verba leges.
 - 8 Par tibi nemo Deum est; nec sunt miracula, Divi
Quae reliqui jactant, acquiparanda tuis.
 - 9 Te, Deus, auctorem rerum canet ultimus orbis,
Seque sui sternit principis ante pedes.
 - 10 Majestas immensa tibi est, miracula captum

Exsu-

Exsuperant: solus tu, Deus, astra regis.

11 Tu mihi pande viam, tu gressus dirige, firma
Pectus, ut intrepidus, te duce, recta sequar.

12 Sic ego te roto celebrabo pectore, carmen
Et mihi perpetuum tu, Deus, unus eris.

13 Fine carens bonitas tua me defendit, opaco
Mc tuus è lethi carcere traxit amor.

14 Ah, quoties in me vesano turgida fastu,
Contemptrixque tui gens violenta ruit!

15 Sed tibi, Coelicolum rector, mens segnis ad iram,
Et memor est pacti, pollicitique tenax.

16 Respice me famulum, letho, Deus, eripe vernam,
Neve ruam, vires jugiter adde novas.

17 Hostis in opprobrium, veteris da pignus amoris,
Et patrocinii lucida signa tui.

P S A L M U S LXXXVII.

Fundamenta ejus in, &c.

E Cce Sioneas insertas nubibus arces,
Et Solymae sacris moenia nixa jugis.

2 Urbibus hauc praefert quot habet stirps inclita Judae,
Hauc in deliciis conditor orbis habet.

3 Fama tuos titulos totum diffundit in orbem,
Urbs sacra, Divina quae fabricata manu es.

4 Civibus addentur Solymae Babylonis alumni,
Confluet huc populus, barbara Memphi, tuus.

Juncta Palaestinae Tyrus huc concedet, & ipsi
Æthiopes, sacri pars aliquanta gregis.

5 Nobilis hic Solymae civis dicetur, & ille:
Hanc Deus imperio muniет ipse suo.

6 Et populum quorics supera censebit ab aula,
Dicet, Hic est urbis civis & ille meac.

7 Efferet hanc linguis populus, fidibusque canoris,
Et mea victuum vox canet alta melos.

P S A L M U S LXXXVIII.

Domine Deus salutis meae, &c.

- F**ons opis & vitae, supplex tibi nuncupo vota,
 Pallida seu nox est, seu niter orta dies.
- 2 Jugibus inclina facilem clamoribus aurem,
 Nec famuli tetrica despice fronre preces.
- 3 Cladibus indignis, & fluctibus undique cingor,
 Jamque meas pulsat mors inopina fores.
- 4 Manibus adscribor gelidis, & inanibus umbris,
 Pristinus & liquit flaccida membra vigor.
- 5 Sic jacet exanguis rumuli sub fornice, cuspis.
 Quem fera legitimum messuit ante diem.
- Hunc, ubi concessit fatis, de pectore deles
 Protinus; extincti cura nec ulla subit.
- 6 Ah, miser Inferni spelunca condor inima,
 Er tenebras inter vita trahenda mihi est.
- 7 Fluctibus innumeris miserum caput obruis, irae
 Dum nimis indulges libera frena tuae.
- 8 Me fugiunt focii, me detestantur amici,
 Squallida dum duri carceris antra colo.
- 9 Tristibus ora madent lacrimis, ad sidera palmas
 Dum levo, re dominum dum sine fine voco.
- 10 Tune tuas famuli promes in funere vires?
 An post exequias te canet umbra redux?
- 11 An fidei tumulus putris, & sine nomine corpus?
 An cinis extinctus pignus amoris erit?
- 12 Justitiamne ruam celebrabunt carmine Manes,
 Fortia vel renebrae facta sub astra ferent?
- 13 Te tamen oravi supplex, semperque vocabo,
 Orta dies croceis dum fugar astra rotis.
- 14 Ah, Deus, ah animam mediis cur linqvis in undis?
 Cur tua jactatae subtrahis ora rati?
- 15 Me mala, me teneris mors circumsepsit ab annis,
 Et tua me repido perculit ira metu.
16. 17 Obrutus his perii. dejectus ab aethere nimbus
 Intempestivis sic fata mergit aquis.

18 Quos mihi junxit amor socii fugere, tribules.
Et simul in tenebris delituere mei.

P S A L M U S LXXXIX.

Misericordias Domini in, &c.

TE dominum, pater alme, canam fidumque, bonumque,

Audiet & numeros ultima terra meos.

2 Certus amor, dixi, tuus est, bonitasque perennis,
Et fidei coeli regia testis adest.

3 Cum tibi dilecto pepigisti Davide foedus,
Summaque jurati foederis ista fuit.

4 Progenies, soliumque tuum durabit, in orbe
Semita dum Lunae, dum via Solis erit.

5 Sancte parens, tua facta polus, tua foedera tellus
Efferer, & populi, quos tuus urit amor.

6 Par tibi quid Superum sublimia testā, secundum.
Quem tibi purpureo de grege terra dabit?

7 Grex sacer attonitus te spectat, & agmina coeli
Poplite curvato te venerantur herum.

8 Arbiter armorum, quis te vel viribus aequat,
Foedera vel servat candidiore fide?

9 Te penes imperium est pelagi, tua jussa capeffens
Sponte procellosi sternitur unda maris.

10 Fossa tuis cecidit pubes Mareotica telis,
Tergaque nudavit gens inimica fugae.

11 Te dominum tellus, auctorem suspicit aether,
Et quidquid tellus, quidquid & aether habet.

12 Vox tua sublimi Boream deduxit ab Arcto,
Et pluvios humili misit ab axe Notos.

Gessit ovans Hermon, te gessit principe Tabor,
Hic Zephyris, Euro proximus ille levi.

13 Est tua per cunctas diffusa potentia terras,
Cunctaque pollenti robore dextra regit.

14 Sunt comites jus fasque tui, solioque perenni,
Hinc sine labe fides adstat & inde salus.

15 O felix, tua quem delectat buccina, vultus.

90 P S A L M U S LXXXIX.

Ille tui fretus lumine carpet iter.

16 Nocte dieque tuas solenni carmine laudes
Dicet ovans, & te vindice surget humo.

17 Tu decus aeternum, tu vires sufficis unus,
Et tuus è caeno tollit in astra favor.

18 Tu pater Isacidum nos tutelaribus armis
Cingis, & invicti munia regis obis.

19 Sedibus è superis afflatus Numine vates,
Quem tibi sacraſti, talia dicta dedit.

Donavi Solymis praestanti corpore regem,
Quem meus è populo segrege legit amor.

20 Jessiadae famulo, succo cui dulcis olivae
Tempora perfudi, sceptrata ferenda dedi.

21. 22 Huic ego sufficiam vires, dextraque tuebor,
Sive parent hostes spicula, sive dolos.

23 Quae premet hunc odiis coram ruet hostica pubes,
Ultricesque mihi sentiet esse manus.

24 Huic mea sed bonitas & amor, non immemor icti
Foederis, imperii frena regenda dabit.

25 Illius Euphrates olim victricibus armis,
Totaque Sidonii serviet unda maris.

Foederis ille memor sacri patremque Deumque,
Omnis & auctorem me celebrabit opis.

27 Illum ego primitias sobolis, regemque vocabo,
Sceptrigerique ducem praesidiumque chori.

28 Quod pepigi, nullo claudetur limite foedus,
Nullaque promissi meta favoris erit.

29. Sera nec illustres extinguunt saecula nepotes,
Sceptraque durabunt, dum vehet astra polus.

30. 31 Sed si forte meas soboles detrectat habenas
Degener, & renuit foedera sancta sequi;

31 Protinus ulciscar, meritas dabit improba poenas,
Progenies plagas sentiet ista meas.

33 Hunc tamen aeternum solitâ bonitate tuebor,
Perpetis & fidei pignora certa dabo.

34 Absit ut antiqui disrumpam vincula pacti,
Et rapiant voces ventus & unda meas.

35 Ipse meum jurans numen, cum Davide fauxi
Foedera, non dubiam quae meruere fidem.

- 36 Æquævum Soli solium reget inclita proles,
Sceptra nec excutiet, quæ geret, ulla dies.
- 37 Astra poli testor, citius Sol aureus orbem
Linquer, & extincto lumine Luna ruet.
- 38 Tu tamen hunc orbis fastidis rector & horres,
Bile calens, regis nec tibi cura rui est.
- 39 Foedera tu violans sacrum diadema profanas,
Calcat & hæc tumido gens scelerata pede.
40. 41 Oppida tu muris nudas & subruis arces,
Praedaque nunc hostis, ludibriumque sui est.
- 42 Hostibus interea tu munis robore dextras,
Cordaque, lætitia luxuriante, reple.
- 43 Rex tuus, ah, trepidus totis excedere castris
Cogitur, & turpi vertere terga fugæ.
- 44 Jamque sacrae pedibus calcatur gloria frontis,
Et jacet obscaeno mersa corona luto.
- 45 Carpitur ante diem demesso flore juventa,
Turpat & angusti priucipis ora pudor.
- 46 Quo, Deus, usque tuos abscondent nubila vultus?
Perpes an accensi flamma furoris erit?
- 47 Ah subcat, quam fluxa mihi sit vita, brevisque:
Cur genus Adamidum fabrica vana sumus?
- 48 Quem non falce merit sera mors? Quis mole sepulcri
Obrutus, Inferno victor ab orbe redit?
- 49 Quo se priscus amor, quo se clementia vertit
Pristina, cumque tuo Davide pacta fides?
- 50 Adspice quæ patimur procerum ludibria passim,
Probraque quæ tacito pectore clausa fero.
- 51 Asperat in Christum stolidas gens impia linguas,
Illius & lentas exprobrat utque moras.
- 52 Ah precor, alme parens, tuus ut super ætheris axe
Emicet, & demto fine perennet honos.

P S A L M U S X C.

Domine refugium factus es, &c.

NOs, Deus, à primis tua textit dextera sacclis:
Hæc errabundis struxit ubique lares.

- 2 Tu constans, stabilisque manes, convallibus imis,
Montibus & summis, sideribusque prior.
- 3 Sed mortale genus diffingis vindice dextra,
Inque leves cineres durus abire jubes.
- 4 Sunt tibi saecula decem, ceu lux hesternæ, vel hora,
Quæ vigili, freno non remorante, fugit.
- 5.6 Instar aquæ fluimus, tacitæ sic noctis imago,
Sic flos mane virens, sole cadente petit.
- 7.8 Nos, Deus, excindis, meritas dum surgis in iras,
Nudaque sunt oculis crimina tecta tuis.
- 9 Dum tua mille modis nos vexat dextera, præpes.
Vita volat, ceu vox, quam rapit aura levis.
- 10 Qua fruimur lustris bis septem clauditur ætas:
Contingunt vegeto lustra bis octo seni.
Tristius at nihil est aut aerumnosius illis.
Ali, ferimur rapidis æmula turba Notis.
- 11 Quis, pater almæ, tuæ vires sat perspicit itæ?
Pat majestati, pro dolor, illa tuæ est
- 12 Metiri da posse dies, momentaque vitæ
Futilis; & veri pectora luce reple.
- 13 Tolle moras, facilisque veni, famulosque sagittis.
Tempore venturo figere parce tuis.
- 14 Ocyus adfer opem, mens ut, dum vescimur aura,
Gestiat aucta tuis & saturata bonis.
- 15 Tempora temporibus compensa tristitia lætis,
Noctis & abstergens nubila, redde diem.
- 16 Da famulis, sobolisque Deum te nosse potentem,
Et tuus his posthac sit manifestus amor.
- 17 Nos pater illustra radiis, quibus ipse coruscas,
Et tuus æternum facta secundet amor.

P S A L M U S XCI.

Qui habitat in adjutorio alto, &c.

- N** Uminis excelsi cui sunt sacraria sedes,
Illius hunc, hostis cum premit, umbra reget:
2. Auctor opis certe Deus est. hunc rebus in arctis
Agnoscam vitæ spem columnenque meæ,

3, Ille:

- 3 Ille dabit, tacitis ne te gens impia technis
Implicitet, aut pestis tabida falce metar.
- 4 Illius imbellem te proteget ala, fidesque
Pacta semel, clypei triplicis instar erit.
- 5.6 Te neque terre bunt tenebrae, nec tela diurna,
Nec fera quae saevit nocte dieque lues.
- 7 Mille licet dextram cingant totidemque sinistram
Funera, pernicies nulla rimenda tibi est.
- 8.9 Te coram gens prava ruet, quia suspicis illum,
Qui spes est vitae praesidiumque meae.
- 10 Sed tua te pietas tutum praestabit, ab hoste
Nec tibi vis ulla est, nec metuenda lues.
- 11 Te Deus aligeris coeli stipabit alumnis,
Hos tibi siderea mittet ab arce duces.
- 12 Te manibus per tesqua feret chorus ille, nec hirtis
Illides scopulis, hoc comitante, pedes.
- 13 Et draco calcandum tibi se praebebit & aspis,
Indomitusque leo, feminiuraque leae.
- 14 Hunc ego defendam, Deus inquit, fortibus armis,
Et quia me sequitur, sceptrum ferenda dabo.
- 15 Hic me poscit opem, fors cum premit aspera, vanas
Nec mihi quas fundit sentiet esse preces.
- Hostibus ereptus mediis tolletur in altum,
Et duraturo cinget honore comas.
- 16 Aurea felicitis producam flamina vitae,
Et famulo pandam molle salutis itera.

P S A L M U S X C I I.

Bonum est confiteri Domino, &c.

- E**st mihi iucundum tibi, rerum maxime, grates
Solvere, per laudes & juvat ire tuas.
- 2 Quam bonus & constans sis, seu Sol explicat ora,
Seu jubar abscondit, dicere dulce mihi est.
- 3 Dulce mihi est denis modulari carmina nervis,
Jungere & argutae nablia blanda lyrac.
- 4 Gaudia concepi, tua quondam facta revolvens:
Hinc quoque laetitiae surget origo meae.

- 5 O vis quanta tuae est, ô quanta potentia dextrae?
 Consilium nubes quam tenebrosa tegit!
- 6 Brutus ad haec populus caligat, mentis & exors
 Haec spectans, oculos nycticoracis habet.
- 7 Hunc modo, qui laeti vernabat graminis iustar,
 Demetet immiti mors properata manu.
- 8 Tu tamen aeternum duras, aevique fugacis
 Despicias aligeras instabilesque rotas.
- 9 Impius & quisquis tua ridet iussa peribit,
 Caedet & itatis praeda ferenda Notis.
- 10 At tua me bonitas dulci perfundet olivo,
 Vinciet & ferto multicolore comas.
- 11 His oculis cernam, quas gens luet hostica, poenas;
 Imbuet his aures nuntia fama meas.
- 12 Gens pia florebit victricibus aemula palmis,
 Utque cedrus, Libani quae juga fronde tegit.
- 13 Altius in Domini radices quisquis agello
 Fixerit, undantes tollet in astra comas.
- 14 Crescet, & effaetae ridebit damna fenestae,
 Pomaque proventu luxuriante feret.
- 15 Sic mihi dicetur juris Deus auctor & aequi,
 Et columen, vitae turris & una meae.

P S A L M U S X C I I I.

Dominus regnavit decorem indutus, &c.

- R**egnat ubique Deus, cui majestate verenda
 Frons nitet, invicto robore dextra viget.
 Illius imperio stabit secura ruinae
 Terra, vagas coelum volvet & usque faces.
- 2 Quo sedet hic, solum nescit primordia saeculi,
 Nullaque siderei regis origo fuit.
- 3 Flumina quantumvis conspirent murmure vasto,
 Et tumidum fluctus tollat in astra fretum,
- 4 Ille tamen fluviis, pelagoque potentior ipso,
 Mulcet, & indomitas Numine frenat aquas.
- 5 Illius aeternum durant oracula, sacrae
 Et Solymae pietas, hospita semper erit.

P S A L M U S X C I V.

Deus ultionum Dominus, &c.

- M** Agne parens, dextra qui vindice concutis arma,
 Deque reis poenas exigis, ultor ades.
 1 Legibus incinctum, iudex, conscende tribunal,
 Et quod promeruit turba proterva luat.
 2 Quo premet usque pios furor hosticus? Obice nullo
 More triumphantis, quo scelus usque ruet?
 3 Impius an perget dura, & metuenda minari,
 Et quod patravit, ferre sub astra nefas.
 4 Ah, tibi dilectum populum deglubit, & armis
 Opprimat haeredes gens scelerata tuos.
 5 Pro pudor, & viduae jugulantur & advena ferro,
 Per scelus, & proles orba parente cadit.
 6 Nec videt, haec, ajunt, nec curat conditor orbis,
 Quem sibi Judaeus legit apella Deum.
 7 Bruta cohors, pravique tenax & perfida tandem
 Stultitiae metam pone modumque tuae
 8 An surdum reputas, aures qui struxit? An illum
 Lumina qui finxit, cernere posse negas?
 9 Parcet an ille suis, qui gentes plectit? An omnes
 Qui docet, ipse velut tyro docendus erit?
 10 Rerum opifex renes scrutatur, & abdita mentis,
 Vanius & nihil his, futiliusque videt.
 11 O ter felicem, rerum quem corripit auctor,
 Quemque docet leges, & sua jussa sequi.
 12 Ille procul curis traducet mollia vitae
 Tempora, dum praeceps turba profana ruit.
 13 Nam Deus haeredes quos scripsit proteget alis,
 Nec sua dilecto subtrahet ora gregi.
 14 Hic aderit vindex, armatus legibus aequis,
 Et leget has vitae sancta propago duces.
 15 Quis mihi mittet opem, cum cingor & imperor armis?
 Hostibus imposito quis pede colla premet?
 16 Me nisi juvisses, rerum pater optime, pridem
 Texissent ciuere muta sepulcra meos.

- 18 Te, Deus, oravi gressu titubante vacillans:
Nec mora coelesti pes mihi sultus ope est.
- 19 Me mihi restituis, curis cum mille fatigor,
Et recreas radiis pectora moesta tuis.
- 20 Judicis an socius diceris, nequiter effrons
Qui sua nescio qua crimina lege tegit?
- 21 En coit, inque pios stringit gens impia ferrum,
Omnis & innocuo sanguine dextra rubet.
- 22 At mihi praesidium Deus est, porrusque salutis,
Quaque vehor fragilem sustinet ille ratem.
- 23 Hic scelerum vindex poscet pro crimine poenas,
Turpis & artificii fraus nocitura suo est.

P S A L M U S X C V.

Venite, exultemus Domino, &c.

- E Ia agetum, gens sancta Deum, quo nitimur omnes,
Cantet, lo geminans, & pede pulset humum.
- 2 Quas decet hoc coram grates persolvat, & orbis
Rectorem numeris tollat in astra novis.
- 3 Illius excellit majestas, viribus ille
Quotquot habent gentes vincit honore Deos.
- 4 Ille manu forti terram sufflaminat, imis
Vallibus, & summis imperat ille jugis.
- 5 Finxit & oceanum, vitreis & praesidet undis,
Et terram è mediis surgere jussit aquis.
- 6 Ergo Deum flexo veneremur poplite, & omnis
Cura sit aethereo solvere vota patri.
- 7 Ille Deus noster, nos grex sumus illius, ultro
Si modo fert animus, quae jubet ille, sequi.
- 8 Absit, ait, vobis durecant pectora callo,
Ut patribus, vetitae quos sitis ussit aquae.
- 9 Haec mihi gens Arabum bilem succendit in oris,
Tentavit vires nec semel illa meas.
- Illius hic quamvis lassatus murmure, signa
Roboris invicti non dubitata dedi.
- 10 Turba proterva meo lustris bis quatuor olim
Obstitit imperio, mille molesta modis.

Futilis est illi mens & temeraria, dixi,
 Stulta nec observat quas ego monstro vias.
 11 Ergo meum sancte juravi Numen, & ira
 Non semel accensus, talia dicta dedi:
 Gens odiosa mihi nec sacrae tecta Sionis,
 Nec cernet famulis otia pacta meis.

P S A L M U S X C V I.

Cantate Domino canticum, &c.

Dicite rectori Superum nova carmina, laudes
 Perque ter illustres ultimus orbis eat.
 2 Vindicis aetherei nomen tollatur in astra,
 Inque dies jugi carmine crescat honos.
 3 Ferte per extremas Domini miracula terras.
 Hunc unum geminus praedicet orbis apex.
 4 Illius est ingens & formidabile Numen,
 Par nihil huic tellus, par nihil aether habet.
 5 Ludicra sunt reliquae quae jactant Numina gentes,
 Finxit at hic coelum, fidereasque faces.
 6 Robur & auratis hunc cingit adorea pennis,
 Quaeque colit rosea limina luce nitent.
 7 Illius ignotae gentes agnoscite vires,
 Et quam sit reliquis altior ille Deis.
 8 Et date quos meruit titulos, manibusque supinis
 Debira sacratis figite dona tholis.
 9 Gens pia siderei veneretur limina templi,
 Omnis & hoc coram judice terra tremat.
 10 Gentibus hunc reliquis auctorem dicite coeli
 Et maris & vasti sceptrum tenere soli.
 Hunc orbem narrate manu fulcire potenti,
 Quaeque dat hic omni jura carere dolo.
 11 Gestiat exultans tellus, & lucidus aether,
 Et mare, caeruleum quidquid & aequor habet.
 12 Vernet ager Zephyris, & messibus halet odoris,
 Ridcat & teneris arbor amicta comis.
 13 Rector adest cocli, populos ut judicet, illi
 Et latus hinc Aequum stipat & inde Fides.

98. P S A L M U S XCVII. & XCVIII.

P S A L M U S XCVII.

Dominus regnavit, &c.

- S**ceptra gerit Dominus: ter Io dic ultima tellus,
Omnis & aequoreis insula sepra vadis.
2 Cingitur hic nebulis, & opaca conditur umbra,
Et comes it sceptris Fas, stabilisque Fides.
3 Ante ruunt volucres elisi nubibus ignes,
Ultricesque votant hostica castra faces.
4 Fulgura praestringunt oculos, coelumque remugit,
Et gelido tellus intremit ista metu.
5 Montibus in summis solvuntur marmora, cerae
More novae coram Numine terra fluit.
6 Justitiam superi testantur sidera regis,
Et majestatis conscia terra sacrae est.
7 Qui colit, & jactat quae finxit Numina, vultus
Huic, precor, inficiat dedecoretque pudor,
Quidquid in orbe Deum cudit malè credulus error,
Hunc colat, Isacidas cui dare tura vides.
8 Gestit alma Sion, & Judae sancta propago,
Vidit ut ultrices illius esse manus.
9 Illius imperium coeli supereminet axes,
Et reliquos inter praesidet ille Deos.
10 Ergo Dei quem tangit amor, fuge crimina: vindex
Hostibus è mediis eripit ille pios.
11 Ille suos recreat coelesti lumine, justis
Ille dat opertos, & sine nocte dies.
12 Vos quibus aequa placent, laeti persolvite grates,
Et subeat, Domino sanctius esse nihil.

P S A L M U S XCVIII.

Cantate Domino canticum, &c.

- C**Armine tolle novo Dominum, miracula pande
Parraque coelesti mille tropaea manu.
2 Hujus opem sensere pii, gens hostica poenas

Caesa

Caesa luit, iustum vidit & esse Deum.

- 3 Ille memor pacti Solymae servavit alumnos,
Testis & his locuples ultima terra fuit.
- 4 Ergo Dei laudes in coelum carmine festo
Tollat ovans gemini terra sub axe poli.
- 5.6 Vox canat, & voci sociantur pleetra canorae,
Et lituos sacrae jungit tubasque lyrae.
- 7 Æquor, & aequoreae testentur gaudia turmae,
Terraque, telluris quidquid & orbis habet.
- 8 Unda loquax feriat jucundo murmure ripas,
Dentur & è summis sibila laeta jugis.
- 9 Stat Deus ante fores, cives ut censeat orbis.
Nunc quae promeruit praemia quisque feret.

P S A L M U S X C I X.

Dominus regnavit, &c.

Regnat, & aligeros coeli Deus inter alumnos
Emicat: aethereo sub pede terra tremit.

- 2 Illius est Solymae majestas nota, potestas
Eminet, & reliquis praeripit omne decus.
- 3 Ergo Dei celebra plenum formidine Numen,
Quo majus, quo nil sanctius orbis habet.
- 4 Temperat huic vires jus & fas, legibus aequis
Hic regit Isacidas, praesidioque tegit.
- 5 Quisquis es, hunc effer, da sacris debita plantis
Oscula, sanctus hic est, & pietatis amans.
- 6 Blaesus ab hoc Moles, & Aron, & filius Hannae
Dum responsa petunt, audiit ille preces.
- 7 Nubis & è pila leges indixit, & illis
Cura fuit Domini iussa verenda sequi.
- 8 Annuit hic votis, & textit crimina: vindex
Saepe ramen scelerum Numinis ira fuit.
- 9 E sacris hunc ergo jugis ad sidera tolle.
Scilicet est sanctus qui colit illa Deus.

/ P S A L M U S C.

Jubilare Deo omnis terra, &c.

- V**oce Deum celebra solenni, quisquis Eoo,
 Quisquis & Hesperio figis in orbe larem.
 2 Illius imperium fer laetus, & impiger hymnos
 Ede novos, quoties limina sancta teris.
 3 Hunc agnosce Deum, cui debes luminis auras:
 Auctor enim nemo vel faber ipse sui est.
 Hic Deus est nobis, populus nos illius, instar
 Et gregis, aetherea quem regit ille manu.
 4 Laudibus hunc effert, meritas & concipe grates,
 Ad sacra cum templi limina vertis iter.
 5 Illius est ingens bonitas, & limitis expers,
 Sanctaque rescindet foedera nulla dies.

P S A L M U S CI.

Misericordiam & judicium, &c.

- T**E, Deus alme, canam, cujus manus altera justos
 Protegit, in fontes altera tela vibrat.
 2 Te sequar, & prudens incedam tramite recto:
 Ecqua tuo tandem lux dabit ore frui?
 Pectore sincero posthac tua jussa facessam,
 Quosque colam cernes labe vacare lares.
 3 Lumina deflectam, ne spectent turpia: nullum
 Et mihi non odio crimen, & error erit.
 4 Et scelus, & scelerum socios procul esse jubebo,
 Meque sinistrorum nulla libido trahet.
 5 Et socii ficto qui laedet crimine famam,
 Hunc dabit infami dextera nostra neci.
 Nec mihi vel socius, vel pars censebitur aulae,
 Transversum populi quem rapit aura levis.
 6 Hunc inter famulos, inter numerabo sodales,
 Cui mens est pravi nescia, pura manus.
 7 Nec mendax conviva mihi, nec verba popello,

Qui

Qui dat, & os vulgo subliniit, hospes erit.

3 Ibit in exilium, brevis est mora, talia quisquis
Suscipit, huic sacra ne sit in urbe locus.

P S A L M U S CII.

Domine exaudi orationem, &c.

Æ Theris excelsi rector, me desuper audi,
Dum gemitus, clamor dum meus astra ferit.

2 Rebus in accisis vultum ne subtrahe, prompta
Sed trahe, prostratus dum queror, aure preces.

3 Vita mihi fumo similis vanescit in auras,
Tristis & in cineres dissipat ossa dolor.

4 Debile cor languet, ceu flos succisus aratro,
Nec desiderio tangor, ut ante, dapis.

5 Dum fine fine gemo macies deformat; & extant
Ossa, per exanguem dinumeranda cutem.

6 Haud aliter moestis implet loca sola querelis
Ibis, & infausto carmine noctis avis.

7 Sic vigil, heu, dulci viduatus compare passer
Moeret, & ex alto tristia fata vocat.

8 Mille vides circum strictas in crimina linguas,
Et conjuratas in mea damna manus.

9 Fercula sunt sordes cinerum, farrisque canini
Reliquiae, lacrimis pocula mista bibo.

10 Vis irae secreta tuae me sustulit olim
Sublimem, lapsu quo graviore ruam.

11 Umbra velut fugiens, vanescit futilis aetas,
Aer & exsuccum corpus, ut aegra seges.

12 Tu pater annorum, stas nullo mobilis aevo,
Orbaque principio gloria fine caret.

13 Exsurges, Solymaeque tuae miserebere; venit
Pacta dies votis saepe petita meis.

14 Nempe ruis famulis urbs delectabilis illa est,
Et capimur saxis ruderibusque loci.

15 Sic nomen numenque tuum venerabitur orbis,
Quisquis & hic populos sub ditione tenet.

16 Structa Deo cellae cum surgent tecta Sionis,

Ille sacrum sacra fundet ab arce jubar.

17 Agminis afflicti questus pater audiet aequus,
Nec vani gemitus, spes nec inanis erit.

18 Haec duraturis sunt inscribenda tabellis,
Ut canat aetherei gens nova facta patris.

19 Scilicet astringera terras despexit ab aula
Laturus miseris conditor orbis opem.

20 Captivis siccare genas, & solvere vincla,
Instantemque necem pellere cura fuit

21, 22 Jussit ut haec Solymae celebrarent undique regna,
Dum coeunt Superum tura datura patri.

23 Illius imperio medio mihi robur in aevo
Deficit, & clausa est limite vita brevi.

24 Spe tamen erectus, Ne qui sine limite vitae es,
Ante diem, dixi, lumina conde mihi.

25 Est tellus stabilita tibi, tu surgere coeli
Moenia jussisti, sidereasque domos.

26 His modus est aevi, praescriptaque tempora vitae,
Nec vitae modus est, meta nec ulla tuae.

Lava velut teritur moles & machina mundi,
Inque dies vultus sumit, ut illa, novos.

27 Tu tibi par semper, dentes tu despicias aevi,
Annorumque leves praecipitesque rotas.

28 Haec scrvi, sobolesque tui, sobolisque nepotes
Felices tecum gaudia semper agent.

P S A L M U S CIII.

Benedic anima mea Domino, &c.

MENS cane laeta Deum, totas simul exere vires,
Nominis & sancti fer super astra jubar.

2 Redde suam meritis laudem, nec falce senectae
Hanc metat, aut tenebris obruat ulla dies.

3 Scilicet & scelerum naevos obliterat omnes,
Et medicam morbis applicat ille manum.

4 Ille tuos animat cineres, redivivaque lauru
Perpetue coelestis tempora cingit amor.

5 Deliciis os mille beat, pulsisque senectae

Exuriis, aquilae saecula more novat.

6 Ne tennes vis ulla premat, dat jura tyrannis.

His pater aethereus, fasque nefasque regit.

7 Credidit. Amramidae leges Deus arbiter aequi.

Abramidum populo facta notanda dedit.

8 Sponte Deum nostri miseret, qui segnis ad iram

Quos sibi delegit, non patienter amat.

9 Nec litem de lite ferit, flammaeque fugacis

Æmula, momento deperit ira brevi.

10 Non hic fulmineum, quoties deliquimus, ense

Accinxit, sceleris poena nec aequa fuit.

11 Est bonitas immensa, pios qua protegit, ima

Nec magis à coeli vertice distat humus.

12 Crimina depellit, quantum Sol distat ab ortu,

Caeruleo fessas cum lavat amne rotas.

13 Cultores fovet ille suos, & diligit unos,

Ut tenero prolis flagrat amore parens.

14 Scit genus Adamidum qua simus origine nati,

Et meminit fragili corpora ficta luto.

15 Graminis in morem surgens cito carpitur aetas.

Sic violae primo purpura vere fugit.

16 Vere fugit, rapiturque Notis, de stirpe recisa,

Nec manet indicium, quo fuit orta, loci.

17 Sed fovet electos superi clementia patris,

Excubiasque sacro pro grege semper agit.

Transit & ad leros bonitas Divina nepotes,

Obstrictam patribus servat & usque fidem.

18 His promissa Dei rata sunt & foedera, leges

Quos juvat aethereas, imperiumque sequi.

19 Ætheris in medio solium sibi rector olympi

Fixit, & hinc orbem solus ubique regit.

20 Turma potens, volucrisque, Dei quae jussa facessit,

Huic age coelesti pectine pange melos.

21 Qui coeli sub rege meres, exercitus omnis

Pange tui laudes, quo decet ore, ducis.

22 Divina coelata manu, tu machina mundi,

Tu mea, dum superes, mens cane laeta Deum.

P S A L M U S CIV.

Benedic anima mea Domino, &c.

- D**icere fert animus superum nova carmina regi,
 Quem sacra majestas cingit, & ambit honos.
- 2 Se radiis, ceu veste, tegit, ceu byssina vela
 Explicat astringeri moenia vasta poli.
- 3 Inter aquas domus alta trabes expandit eburnas,
 Dantque triumphales nubila summa rotas.
- Terga premens Zephyris, Eurisque jugalibus actus
 Pervolat Eoas, occiduasque plagas.
- 4 Stant circum aligeri procures, flammaeque ministrae,
 Et certant alacres, quo jubet ille, sequi:
- 5 Pondere nixa suo, medio stat in aëre tellus
 Pendula, nullius praecipitanda manu.
- 6 Illa prius pelago, ceu velo, tecta latebat,
 Altius & summis montibus aequor erat.
- 7 At simul intonuit tua vox, pater alme, marisque
 Cedere jussit aquam, jussa recessit aqua.
- 8 Surgere ceperunt montes & fidere valles,
 Collibus incinctae nubiferisque jugis.
- 9 Tu mare sepsisti claustris, ne, foedere rupto,
 Terra repentinis obrueretur aquis.
- 10 Vallibus in mediis, & rupes inter acutas,
 Flumina tu stabili currere lege jubes.
- 11 His pecudes, timidique simul saturantur onagri,
 Quaeque colunt silvas, & loca sola ferae.
- 12 Haec circum glomerantur aves, nidosque loquaces.
 Intexunt ramis, arboreisque comis.
- 13 Æthereo tu rore beas juga consista dumis,
 Totaque coelesti sub pede ridet humus.
- 14 Haec pecori gramen de vectigalibus arvis,
 Haec homini vescum sponte ministrat olus.
- 15 Farre novas vires, & vultum pingis olivo,
 Et recreas dulci tristitia corda mero.
- 16 Silvarumque potens, Libani sacra culmina cedris
 Conseris: hic volucrum pendula tecta locas.

- 17 Apta fretis abies se tollit in aethera, pullos
Pascit, & hic colubris nuntia veris avis.
18 Incolit imbellis latebrofa cuniculus antra,
Errat & in summis liirta capella jugis.
19 Tu Lunae rapidis metiris tempora bigis;
Sol jubar Hesperiiis, te duce, mergit aquis.
20 Tu tenebris condisque diem, noctemque reducis,
Noctivagaque feras, quo lubet, ire jubes.
21 Tum ruit in praedam soboles animosa leonis,
Er te mugitu supplice poscit opem.
22 Ast ubi Sol oriens vitreis caput extulit undis,
Turba ferox latebras quaerit, & antra subit.
23 Gens hominum interea stratis excita labori
Inflat, & in noctem continuatur opus.
24 O Deus, ampla tuae quam sunt miracula dextrae!
O quam solerti singula mente regis!
25 Divite tu gaza terras & messibus imples,
Nec minus est vasti fertilis unda maris.
Squamniger hanc peragrar populus, prolesque parentem
Stipar, & ingentes turba minuta duces.
26 Hic inter, circumque rates maris incola pistrinx
Ludit, & informi mole superstat aquis.
27 Quidquid humus, vel pontus alit te suspicit, uno
Te rempestivas poscit & ore dapes.
28 Cuncta legunt epulas, tu quas, pater alme ministras:
Cuncta saginantur, te referante manum.
29 Omnia turbantur, tu cum jubar oculis oris,
Et fiunt, animam te revocante, cinis.
30 Mox ubi vitales inspiras luminis auras,
Saecla renascuntur, jussaue vernat humus.
31 Aetheris ergo parens omni cantabitur aevo,
Gaudebitque operis nobilitate sui.
32 Illius adspectu reilus tremir infima, fumant
Ardua coelesti culmina tacta manu.
33 Aethere dum vesci datur, & vitalibus auris,
Hic mihi materies carminis unus erit.
34 Grata sit huic opto vox haec, sic gaudia carpam,
Dum recolam domini munera tanta mei.
35 O pereant scelusum socii de stirpe recisi!

O premat infandos foeda ruina lares!
 Interea tu laeta Dei mers concipe laudes,
 Quisquis & hunc orbem, quem regit ille, colis.

P S A L M U S CV.

Confitemini Domino, &c.

- F**undite vota Deo, meritas & solvite grates,
 Gentibus aetherei pandite facta patris.
 2 Tollite grandifono Domini miracula plectro,
 Sint argumentum carminis illa novi.
 3 Vir pius hoc unum jactet venerabile nomen,
 Gestiat & Domini quem pius urit amor.
 4 Hunc colat, hunc poscat victricis pignora dextrae,
 Optet & illius jugiter ore frui.
 5 Quae Deus exhibuit, subeant miracula mentes,
 Quaeque piis olim jura reliquit avis.
 6 Alloquor Isacidas, lectum genus, alloquor Abrae
 Progeniem: famulus Numinis ille fuit.
 7 Rerum opifex nobis Deus est; hic praesidet orbi,
 Justitiae terris & monumenta dedit.
 8 Foederis ille sui memor est, & verba, fidesque
 Pristina tot saeculis inviolata manent.
 9 Hic Abrahae, natoque pio, magnoque nepoti
 Non semel obstrinxit tempus in omne fidem.
 10 Haec eadem toti juravit federa genti
 Abramidum nullo dissoluenda die.
 11 Quos, ait, hic habitat Canaae gens impia, fines
 Adspice, divisos hos tibi forte dabo.
 12 Nec numero, memini, nec belli robore pollens,
 Hospes in hac olim gens sacra vixit humo.
 13 Nec mora, nec requies, populis, heu, praeda profanis
 Cessit, in exilium nec semel acta fuit.
 14 Vim tamen, & noxam Deus omnem depulit, ipsos
 Fulmineis reges terruit ille minis.
 15 Quem mihi sacravi populum ne tangite, dixit,
 Ne viola vates, turba profana, meos.
 16 Intulit hic olim miseris jejunia terris,

Arruit

- Aruit & laevo sidere tacta seges.
17 Tum gregis electi meminit, famulumque Iosephi,
Qui jam venierat, misit in arva Phari.
18 Ille diu latuit tenebrofi carceris antro
Clausus, & arctarunt ferrea vincla pedes.
19 Ast ubi missa polo discussit somnia, vatis
Et patuit pietas, mille probata modis,
20 Vincula rex dempsit, libertatemque priorem
Reddidit, hunc populi iussit & esse ducem.
21 Principis ornatus titulo, praefectus & aulae,
Memphi, tuas idem rexit & auxit opes.
22 Fas erat huic regni procères compescere vinclis,
Inque Senatorum iura docere choro.
23 Mox pater Isacides Phatias descendit in oras,
Inque peregrina substitit hospes humo.
24 Illius & sobolem rerum pater auxit, opeisque,
Et novus indigenis advena major erat.
25 Tum Pelusiacus mutata mente tyrannus
Æstuat, & populum tollere fraude parat.
26 Ergo Deus Moſen lecto cum fratre ministrum
Mittit in invisi barbara regna soli.
27 Numinis attonitus vidit miracula Nilus,
Sensit & ultrici spicula missa manu.
28 Illius Heroes alacres dum iussa facessunt,
Tristibus est tenebris undique septa Pharos.
29 Indigenum tepido manarunt sanguine rivi,
Squamigerosque purris sustulit unda greges.
30 Fudit humus turpes, frugum pro munere, ranas,
Et torus his regis lectus, & aula fuit.
31 Regia pestiferae fedarunt pocula muscae,
Et nusquam vacuus cimice lectus erat.
32 Ante dabat coelum pluvias, tum grandinis imber
Desuper, & crepirans fulmine flamma ruit.
33 Ficus & everſis periit cum vitibus uva,
Et nemora excussis procubere comis.
34. 35 Agmine mox denſo vastarunt arva locustae,
Bruchus & herbosos est populatus agros.
36 Nec mora, primitias sſobolis floremque juventae
Abstulit atroci mors inopina manu.

- 37 Auſta Phari ſpoliis, fines gens ſacra nefandos
Liquit, & imbelli corpore nemo fuit.
- 38 Vidit ut hanc abitum moliri terra Canopi,
Geſſit, excuſſo quo fuit iſta metu.
- 39 Nube Deus populum Solis defendit ab aeſtu,
Flammaque per tenebras praeſcia rexit iter.
- 40 Mox pater aethereus volucres in caſtra cupita
Miſit, & ignotas coeligenaſque dap̄es.
- 41 Limpida de ſilicum manarunt flumina venis,
Et dulces Arabum teſqua rigaſtis aquae.
- 42 Nempe Deus pacti meminit fideique, miniſtro
Quae data Thariadae, nec violata fuit.
- 43 Sic bonus Iſacidas coeleſti vindice laetos,
Finibus eduxit, maxime Nile, tuis.
- 44 Expulit & gentes, & quae coluere tot annis
Indigenae, populo contulit arva ſuo.
- 45 Legis in obſequium ſic flexit peſtora: laudes
Illius altiſonis feſte ſub aſtra modis.

P S A L M U S C V I.

Conſitemini Domino quoniam, &c.

- Eia agetum, laudate Deum, facilemque bonumque
Illius excluſo limite durat amor.
- 2 Faſta quis illius numero comprehendere? Laudes
Quae queat & titulos aequiparare chelys?
- 3 O felix nimium populus, cui candida mens eſt,
Labe vacans peſtus, juſtitiaeque tenax!
- 4 Reſpicc me placido, ſuperum rex inclyte, vultu,
Lenis & optatae ſterne ſalutis iter.
- 5 Da bona, ſelectae da gaudia carpere gentis,
Inter & haeredes poſſe nitere tuos.
- 6 Aemula progenies proavum deliquimus, inſons
Nec ſcelcrum mens eſt, nec ſine labe manus.
- 7 Hos latuit Phariis coeli quae reſtor in oris
Praeſlitit, & toties, hoc duce, parta ſalus.
- Nec ſemel huic patres irritavere rebelles,
Hic ubi purpurei panditur unda maris.

- 8 Sed memot hic pacti populum servavit, & orbi
Roboris immensi pignora certa dedit.
9 Æquor ut increpuit, campi maris alveus instar
Aruit, & tutum per vada fecit iter.
10 Hac ope traducens populum, vim depulit hostis,
Cui furor accendit tristis & ira jecur.
11 Gentis at invisae reflui maris unda phalanges
Obruit, & cladi nemo superstes erat.
12 Tum Domino fidens populus coelestibus hymnis
Inviæti cecinit clara tropæa ducis.
13 Mox tamen hæc partæ gens est oblita salutis,
Abnuït & Domini jussa sacrata sequi.
14 Illius arentes Arabum dum calcant arenas,
Mota libidinibus Numinis ira fuit.
15 Annuit optatis, missa dape, rector Olympi,
Sed fuit huic macies perniciofa comes.
16 Obstitit hæc Mosi, fratrique rebellibus ausis,
Sparsit & in factos impia probra duces.
17 Dathanem tum sorpsit humus reclusa: peristi
Tu quoque cum focis, dux Abirame, tuis.
18 Flamma vorax reliquos involvit, & impete vasto
Cum dominis iplos est populata lares.
19 Crevit & impietas: sculpto gens impia tauto
Supplicat, hirsutos ante voluta pedes.
20 Judice pro superum, coeli pro Numine culta est
Fronde saginati turpis imago bovis.
21. 22 Mentibus exciderat favor, & miracula tanti
Vindicis, & Phariis unda refusa vadis.
23 Ergo soli, coelique patens, extrema minatus
Corripit ultrici tela tremenda manu.
Hunc nisi flexisset fusa prece legifer Hetos,
Stravisset scelestum inors violenta duces.
24 Pergit adhuc, & ridet opes gens impia terræ,
Quam petit, & Domino derogat usque fidem.
25 Illius impetium derectans castra tumultu
Distrahit, & querula sidera voce ferit.
26 Talibus accensus, tandem se conditor orbis
Ulturum jurat perpete morte nefas.
27 Destinât exitio populum, gentesque per omnes

Spatgere cum tota posteritate parat.

28 Gens tamen haec amens Beli dare munera templis

Inferiasque nigris manibus ausa fuit.

29 Sic tursum calida rerum pater aestuat ira,

Obruit & plagis perfida castra novis.

30 Ultor adest Plineas, armatus vindice ferro.

Hac ope coelestis substitit ira patris.

31 Vindicis hunc iusti titulis insigniet orbis,

Tollet & in coelum nescia fama mori.

32 Et Meribam propter meritas Deus induit itas,

Sumptaque de populi priucipe poena fuit.

33 Turba ducem secum rapuit, dubiumque coëgit

Vana Deo coram, nec satis apta, loqui.

34 Sed neque cura fuit gentes delere nefandas,

Quas Deus è sacra pellere iussit humo.

35 His junxit gens sancta lates, populique profani

Mox didicit mores ingeniumque sequi.

36 Numine posthabito peregrinis munera Divis

Obtulit, indignis ludificata modis.

37 Nec sat id est, futiis agitur sine fine modoque,

Maestat & infernis pignora cata Deis.

38 Caede suae sobolis Cananæas imbuunt aras,

Infontrique sacram sanguine tinxit humum.

39 Sic sibi quos sculpsit, supplex dedit oscula truncis

Inventis & se polluit ipsa suis.

40 Ergo suum contra populum Deus arsit in itas,

Nec fuit Isacidis gens odiosa magis

41 Nec mora, sanguineis hunc inservite tyrannis,

Cogit, & hostili subdere colla iugo.

42 Oppressæ, fractæque malis, & cladibus haustæ,

Isacidum quot erant ingemuere tribus.

43 Sæpe Deus populum defendit, sæpe rebelles

Traxit in exitium, qui fuit auctor opis.

44 Aure tamen facili gemitus excepit amoris.

Scilicet est prisca foederis usque memor.

45. 46 Ipse suas iras, & pectora molliit hostis,

Gens sacra cum dura compede vincta foret.

47 Assere nos vindex, sparsosque recollige, rerum

Conditor, Isacidæ quo tua facta canant.

48 Sic te praesidium lecti gregis efferet orbis
Ultimus, & laudes postera saecula tuas.

P S A L M U S C V I I.

Confitemini Domino, quoniam, &c.

- R**edde Deo grates, bonitas cui passibus aquis
It comes, & nullo limite seprus amor.
- 2 Hunc canat, huic vitam se qui debere faretur,
Quisquis & hoc olim vindice sensir opem.
- 3 Hunc populi celebrent Eois quotquot ab undis,
Et quor ab Hesperiiis ille reduxit aquis:
Et quos à gelido collegit cardine mundi,
Et quos nimbiferi traxit ab axe Noti.
- 4 Errabant queruli per inhospira tesqua, nec urbes,
Nec domus his, profugi qua tegerentur, erat.
- 5 Omnibus ora fames, aegras sitis arida fauces
Clauserat, & priscus liquerat ossa vigor.
- 6 Rebus in adversis fuderunt vora Tonanti,
Nec mora, de mediis eruir ille malis.
- 7 Praevius optatas palantes duxit in urbes,
Er bonus afflictis tecta colenda dedit.
- 8 O precor, illius celebret miracula tellus,
Er largam miseris munificamque manum.
- 9 Ille suos epulis olim saturavit opimis,
Invalidis vires prae buir ille novas.
- 10 Adspice captivos lethi caligine mersos,
Cura quibus torquet pectora, vincla pedes.
- 11 Hi prius aetherei monitus risere parentis,
Jussaue supremi consiliumque ducis.
- 12 Ergo Deus fontes curis oppressit amaris,
Nec tamen auxilio qui foret, ullus erat.
- 13 Rebus in adversis fuderunt vora Tonanti,
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
- 14 Exrulit è lethi tenebris, & carceris umbra,
Duraque coelesti vincula rupir ope.
- 15 O precor illius celebret miracula tellus,

- Et largam miseris munificamque manum.
 16 Illius imperio vestes & aenea claustra,
 Et ferro rigidae diffiliere fores.
 17 Dum ruit in praeceps, & legum spernit habenas,
 Quas meruit poenas stulta caterva luit.
 18 Respuit illa dapcs, & nauseat, arida febris
 Dum coquit, & pulsat mors inopina fores.
 19 Rebus in adversis fundit pia vota Tonanti.
 Nec mora, de mediis eruit ille malis.
 20 Voce sua moestum recreat, membrisque vigorem
 Inspirat, tetricam pellit & inde luem.
 21 O precor illius celebret miracula tellus,
 Et largam miseris munificamque manum.
 22 Quas decet, huic libet curvato poplite grares,
 Et canat aetherei clara tropaea patris.
 23 Adspice velivolis populum qui puppibus aequor
 Sulcat, & ignota merce fatigat aquas.
 24 Huic Deus omnipotens mediis affulget in undis.
 Scilicet hic vires exerit ille suas.
 25. 26 Imperat ille Notis, & nunc mare tollit in altum,
 Nunc premit, huic pectus liquitur omne metu.
 27 Curritur huc illuc, & ceu male sobrius, alnum
 Qui regit, ah, titubat, spes neque restat opis.
 28 Rebus in adversis fundit pia vota Tonanti.
 Nec mora, de mediis eruit ille malis.
 29. 30 Sternit aquas, fraenatque Notos; portumque pe-
 Illius auspiciis laeta carina subit. (titum
 31 O precor illius celebret miracula tellus,
 Et largam miseris munificamque manum.
 32 Coetibus in sacris vox illum praedicet omnis,
 Numinis & referant sortia facta senes.
 33 Illius arescunt fontes & flumina nutu,
 Et loca sicca prius, luxuriantur aquis.
 34 Dumque reos plectit dominos, pro ditibus arvis.
 Exhibet hirsutis horrida tesqua rubis.
 35 Dulcibus & scatebris steriles foecundat arenas,
 Siccaque flumincos ducit in arva lacus.
 36 Hic epulas inopi, peregrinis sufficit urbes,
 Vertit & in nitidos horrida tesqua lares.

- 37 Hic laetas segetes, gravidas hic surgere vites
Imperat, & domino ferre tributa suo.
- 38 Prole beat multa populum, gregibusque petulcis,
Vixque suas numeret vespere pastor oves.
- 39 Mox carpit, tumidumque gradu deturbat ab alto,
Lancinat & vindex pectora mille modis.
- 40 Qui modo fulgebant, foedati pulvere reges
Caspere coguntur per loca senta fugam.
- 41 Sed pater omnipotens humiles attollit in altum,
Auget & affligas prole virente domos.
- 42 Haec olim spectabit ovans, qui diligit aequum,
Ora sed impietas tacta pudore premet.
- 43 Qui sapit, & memori mea condit pectore dicta,
Discet ab his, quanto flagret amore Deus.

P S A L M U S C V I I I .

Paratum cor meum Deus, &c.

- Prompta mihi mens est, & te Deus adspicit unum,
Te mea vox dominum, te celebrabit ebur.
- 2 Excute segnitiam, numeris cane lingua decoris.
Psallite vocali nablia juncta lyrae.
- 3 Mane novo super astra, Deus, te carmine tollam,
Et tua per populos fortia facta feram.
- 4 Magne parens, aequat tua te clementia coelo,
Transvolat & nubes intemerata fides.
- 5 Qua Deus effulges effert super aethera lucem,
Terraque sit radiis tota corusca tuis.
- 6 Tu tibi dilectum superis de sedibus audi,
Dumque vibrant hostes spicula, tende manum.
- 7 Vox hilarat me sacra Dei, quo vate Susothi.
Meriar, & Sichemae partiar urbis agros.
- 8 Cum Giliadacis subdam mihi rura Manassae,
Juda dabit leges, gens Ephraïma viros.
- 9 Juncta Moabaeis populis juga dives Idume
Induet, imperiis obsequiosa meis.
- Quaeque Palaestinae pingues gens incolit oras,
Vista gravi bello nostra tropaea canct.

- 10 Quo duce munitae succedam moenibus urbis?
Gentis Idumaeae quo duce regnaperam?
- 11 Qui prius exofas acies educere bello
Jure recusasti, tu Deus arma reges.
- 12 Fer bonus auxilium, nos dum ferus obsidet hostis.
Te Deus excluso nemo ministret opem.
- 13 Numinis auspiciis pugnabitur, hostica pubes
Concider, & pedibus colla premenda dabit.

P S A L M U S C I X.

Deus laudem meam ne tacueris, &c.

- Q**ui mihi regali cingis diademate frontem,
Dum premor adversis ne, pater alme, file.
- 2 Hostis atrox famam mihi rodit dente maligno,
Armat & occultis ora nefanda dolis.
- 3 Fraenaque dans odiis insultat, & impete facto,
In caput infontis spicula mille vibrat.
- 4 Pensat amicitiam plusquam capitalibus iris,
Ast ego te supplex, dum premor, usque voco.
- 5 Utilis obsequii gravis est injuria merces,
Tristis & est odii causa fidelis amor.
- 6 Hanc, precor, auctori scelcrum, pater, objice praedam,
Cingatur Geniis impia dextra feris.
- 7 Judicis ante pedes huic calculus exeat ater,
Dumque rogat veniam se probeat ipse reum.
- 8 Occidat aute diem fato praereptus, & alter
Occupet illustrem quem tenet ille locum.
9. 10 Exulet orba viro conjux, sobolesque parente,
Et quætant inopes per loca senta dapem.
- 11 Institor usuris loculos emungat, & hostis
Bellipotens reliquas depopuletur opes.
12. 13 Nemo patrem miserans, vel prolem subleuet orbam,
Sed cadat haec nullo commemoranda die.
- 14 Tu delicta patrum, Deus, alta mente reconde,
Impia nec matris crimina merge freto.
- 15 Jugiter haec specta, scelerataque nomina dele:
Nemo parens illi, nemo vocetur avus.

- 6 Scilicet hic inopum miseteri nescius, olim
Gestiit innocua tingere caedè manus.
Ille pios olim leto devovit, & umbris;
Sit potior voti pats precor ipse sui.
- 7 Attulit hic hominum nulli, dixitve salutem,
Huic quoque nec dicat, nec ferat ullus Ave.
- 8 Hunc tegat opprobrium ceu vestis, & instat olivi.
Ossa, jecur penetret fluxilis Instar aquae.
- 9 Hoc humeros velet, toti spectabilis orbi,
Suppleat hoc zonae tempus in omne vicem.
- 10 Sic Deus effrenis penset convicia linguae.
Hostibus, ô utinam, poena sit ista meis!
- 11 Assere me vindex, sic te canet ultimus orbis,
Tu pater es vitae, solus & auctor opis.
- 12 Me mala pauperies & fors nimis aspera vexat.
Cernis & actumnis pectora mille premi.
- 13 Sol ubi declinat, nemorum sic deficit umbra,
Sic fugit iratis acta locusta Notis.
- 14 Longa fames genuum juncturas luxat & artus,
Et tenuem macies asperat atra cutem.
- 15 Fabula sic fio, caput & plebs impia quassans,
Me quoties spectat, dente minante petit.
- 16 Tu fer opem misero, Deus, & de sede suprema,
Signa patrocinii da manifesta tui.
- 17 Impius hinc discat quam sit tibi dextera fortis,
Omnis & auctorem te fateatur opis.
- 18 Me petat ille probris, sed tu bonus adspice, me:
que
Dum recreas, illi tinge pudore genas.
- 29 Hunc pudor involvat, ceu lana bis ebria cocco,
Et quae Sidonio murice palla tubet.
- 30 Tunc ego te Dominum sublimi carmine tollam,
Audiet & nuncros laeta corona meos.
- 31 Nempe tuis tu dexter ades, tenuelque tueris,
Hostilis strieto dum furor ense petit.

P S A L M U S CX.

Dixit Dominus Domino meo, &c.

- I**lle opifex rerum, dominusque decemplicis aulae
 Sic Domino supera dixit in arce meo:
 A dextris tu, Nate, mihi confide coruscus,
 Dum subdam pedibus colla inimica tuis.
 2 Sceptra Sionaea mitter de rupe, rebelles.
 His olim domitos sub tua jura trahes.
 3 Sponte triumphantem populus, dominumque sequetur
 Gens sacra, quae nivea sindone tota nitet.
 Roscida quot gemmas in pratis parturit Eos,
 Tot lecti juvenes ad tua signa ruent.
 4 Nempe Deus, cui certa manet sententia mentis,
 Juravit solvens talibus ora modis:
 Regia dum stabit superum, tu, Nate, sacerdos
 Regis ad exemplum Melchisedecis eris.
 5 Ille tibi dextrum stipans latus, induet iras,
 Et regum subito transiget ense jecur.
 6 Strage virum campos cumulabit vindicæ ferro,
 Illius & populi proteret ira duces.
 7 Hauriet in terris acidi nigra pocula fellis,
 His quoque libatis carpet in astra viam.

P S A L M U S CXI.

Confitebor tibi Domine, &c.

- J**udicis aetherei laudes attollite: tota
 Coetibus in sacris hunc ego mente canam.
 2 Armatur valido coelestis robore dextra:
 Nec latet hoc Domini quos pius urit amor.
 3 Hanc honor, auratis hanc stipat adorca pennis,
 Omnibus & faeculis inviolata fides.
 4 Tradidit haec seris memoranda nepotibus olim
 Ille sequestrati spesque salusque chori.
 5 Ille prosepulis recreat coelestibus, isti

Foederis aeternum pollicitique memor.
 Ille suas populo vires patefecit ab alto,
 Gentis & exosae praedia sorte dedit.
 Estque pium dextra quidquid molitur & aequum,
 Et stabili terras lege polumque regit.
 Iussa dedit, quae nulla potest delere vetustas,
 Hac ope se justum veridicumque probat.
 Ille suum asseruit populum, foedusque perenne
 Sanxit, & aeternum comparat inde decus.
 O Hunc pura si mente colis, prudentia summa est,
 Et sapias, hunc quisquis supplice mente times.
 Illius clogium durabit, sidera coelum
 Dum vehet, & Solis lucidus axis erit.

P S A L M U S CXII.

Beatus vir qui timet Dominum, &c.

P Ange Dei laudes. O terque quaterque beatum
 Qui timet hunc, & quod lex iubet, instat iter!
 2 Sceptra geret soboles Solis contermina metis,
 Pandet & in placido candida vela salo.
 3 Quae colet Eois splendebunt atria gemmis,
 Justitiam pariter postera saecula canent.
 4 E tenebris lux orta pios regit; arbiter orbis
 Scilicet electi flagrat amore gregis.
 5 Vir pius afflictum miserans ope sublevar ultro,
 Dumque juvat, servant mensque manusque modum.
 6 Non illum vis ulla loco, vel te hna movebit
 Hostica, nec famam deteret ulla dies.
 7 Nec vulgi rumore vago terribitur, unam
 Sed Domini supplex poscit & ambit opem.
 8 Spem fovet afflictus, riderque pericula, certus
 Vindicis ultrices non procul esse manus.
 9 Quas habet incertas nimium, semperque fugaces
 Erogat in tenues officiosus opes.
 Illius hinc pietas omni cantabitur aevo,
 Claraque victurus tempora cinget honos.

118 P S A L M U S CXIII. & CXIV.

10 Impius haec spectans fremet, & tabescet, & Euri
Sentiet iraris vota nefanda rapi.

P S A L M U S CXIII.

Laudate pueri Dominum, &c.

Eia age, sacra cohors, Domini quae iussa facessis,
Hunc celebra toto pectore, voce lyra.

2. 3 Illius elogium venurum transfer in aevum;
Audiat & ritulos orbis utrumque latus.

4 Quo sedet hic solium terras supereminet; astra
Gloria transcendit, coelicumque domos.

5 Isacidum domino, superos qui temperat axes,
Par nihil, immensus, qua paret, orbis habet.

6 Despiciat hic coeli, coelo sublimior, arces,
Regnaque caeruleis quot mare cingit aquis.

7 Hujus & imperio vili de pulvere pauper
Surgit, & è medio turba misella luto.

8 Dat Deus his ipsos inter confidere reges,
Inter & Abramidum sceptrum tenere duces.

9 Stirpe beat steriles & laeta prole penates;
Illius, ergo pii dicere, vivat honos.

P S A L M U S CXIV.

In exitu Israël ex Aegypto, &c.

Cum domus Isacidum Nili septemplicis undas
Linqueret, & turres, barbara Memphi, tuas.

2 Rerum opifex sacro sibi junxit foedere Juda,
Ille comes, dubiae dux erat ille viae.

3 Vidit, & obstupuit mare, diffugientibus undis,
Ex sacra Jordanis versa cucurrit aqua.

4 Subsiliere simul montes cum collibus imis,
Non fecus ac nivei dux sobolesque gregis.

5 Cur mare fugisti? Quis te, sacra fluminis unda,
In caput anriquum verrere jussit iter?

6 Cur montes, collesque simul salistis, ut hirti

- Dux gregis, hirsutae matris & agna comes?
 7 Scilicet Isacidum conspecto Numine tellus
 Intremuit, sacro fugit & unda metu.
 8 Cautibus è siccis latices fluxere salubres,
 Largaque devolvit flumina fissa filex.

P S A L M U S CXV.

Non nobis Domine, non nobis, &c.

- A Lme parens, ne nos titulis illustribus orna,
 Debira sunt armis nostra tropaea tuis.
 Vindicias, vitamque tuo debemus amori,
 Et fidei, quam lux solvere nulla potest.
 2 Cur roget infano turgens gens impia fastu,
 Nunc Deus, Isacidae quem venerantur, ubi est?
 3 Noster in astrifera solum Deus obtinet aula,
 Er populos nuru flectit ubique suo.
 4 Caetera turba Deum nil est nisi fusilis auri
 Massa, vel argenti pondus, & artis opus.
 5. 6 Ora quidem, sed muta gerit, sunt lumina caeca,
 Nare nec olfactat, nec trahit aure sonos.
 7 Nec palpare manu datur, aur incedere plantis,
 Murua nec ficto gurgure verba loqui.
 8 Ipse suo par est operi, qui Numina caelo
 Fingit, & argenrum sculprile poscit opem.
 9 Ar vos Isacidae rectori fidite rerum.
 Hic clypeus vitam qui rueatur erit.
 10 Seque Deo credat, patrem qui jactat Aronem,
 Hic clypeus vitam qui tueatur erit.
 11 Tu fac idem coeli quisquis venerare parentem.
 Hic clypeus viram qui tueatur erit.
 12 Ille memor nostri, patrio nos fovit amore,
 Mox dabit & vita prosperiore frui.
 13 Hoc duce. progenies florebit laeta Jacobi,
 Quisquis & à sancto ducit Arone genus.
 14 Eriget ille sui cultores Numinis, aetas
 Seu virer his, cana seu nive tecta coma est.
 15 Ille simul patres, & qui nascentur ab illis,

Dotibus augebit, deliciisque suis.

16 Vota secundabit Dominus, palatia coeli

Qui sibi, mortali pro grege finxit humum.

17 Illius obscuri nequeunt praeconia manes

Pandere, perpetuo inors quibus ora premit.

18 At nobis coeli liquida dum vescimur aura,

Ille, polus dum fert sidera, carmen erit.

P S A L M U S CXVI.

Dilexi quoniam exaudiet, &c.

U Ror amore Dei, me qui prospexit ab alto,
Et facili gemitus non semel aure bibit.

2 Aure bibit facili gemitus; huic ergo supinas,
Dum fruar aetherea luce, levabo manus.

3 Me dolor obsedit lethi, mihi terror abyssi
Ante oculos, moeror pectoris hospes erat.

4. 5 Sidera tum spectans, Fer opem, pater optime, dixi,
Cui latus hinc bonitas claudit & inde fides.

6 Sublevat ille humiles, & me prope fluctibus haustum
Sustulit, innumeris eripuitque malis.

7 Eja age pone metum mens jam tranquilla: quod optas,
Quodque juvat, larga sufficit ille manu.

8 Eripit exitio vitam, lacrimantia siccant
Lumina, lapsantes firmat & ille pedes.

9 Illius auspiciis incedam tramite recto,
Hic ubi selecto cum grege luce fruar.

10 Vindice sum nixus Domino, qui rebus in arctis
Me recreans, docuit libera verba loqui.

11 Vim fugiens dixi, video jam vota virorum
Pondere destitui, verba carere fide.

12 His ego pro donis, regi, qui praesidet orbi,
Dicere quas grates, quasve referre parem?

13 Huic dape festiva laetus libabo, ineroque,
Et pia pro parta vota salute feram.

14. 15 Vota palam Domino persolvam, sanguine gentis
Qui sibi dilectae tingere tela vetat.

16 Verna, Deus, famulaeque tuae sum sanguine cretus.

Vindice

P S A L M U S CXVII. & CXVIII. 121

Vindice solvisti tu mihi vincla manu.

- 17 Mille tibi referam tanto pro munere grates,
Teque patrem jugi sollicitabo prece.
18. 19 Vota redux solvam, populi spectante corona,
Testis & his rupes sacra Sionis erit.

P S A L M U S CXVII.

Laudate Dominum omnes, &c.

- P Andite facta Dei populi, domus utraque Solis
Quos videt, & geminus despicit orbis apex.
2 Qua sovet ille pios, brevibus clementia metis,
Temporis & claudi limite nescit amor.
Ergo Dei laudes coeli tollantur in arces,
Æternumque volet fama per ora virum.

P S A L M U S CXVIII.

Confitemini Domino, &c.

- Q Uas decet auctori rerum depromite grates.
Illius est nullo limite clausus amor.
2 Jam domus Ifacidum dicat simul ore rotundo,
Illius est nullo limite clausus amor.
3 Dicat Aron vates, & sacri sanguinis auctor,
Illius est nullo limite clausus amor.
4 Dic dominum quicumque colis coelique solique,
Illius est nullo limite clausus amor.
5 Hunc ego, cum premerer, flexi prece: vincula sol-
Ille dedit coelo liberiore frui. vens,
6 Rerum opifex mihi dexter adest: jam nulla pericla,
Nullius incutient tela vel ira metum.
7 Ille meas partes juvat auxiliaribus armis,
Victaque me coram gens inimica ruet.
8. 9 Tutius est Domino, populi quam fidere dextris,
Poscere vel regum, cum premit hostis, opem.
10 Me simul hostiles circum fremuere phalanges,
Has mea, sed Domino vindice, dextra metet.

122 P S A L M U S CXVIII.

- 11 Me petiere simul nimium crudelibus armis,
Has mea, sed Domino vindice, dextra metet.
- 12 Me numerosa cohors circumdedit, atria circum
Cerea mellificae sic glomerantur apes.
- Ignis ut arentes. populat violentia sepēs,
Hanc mea, sic Domino vindice, dextra metet.
- 13 Me dare praecipitem gens invidiosa parabas,
Sed tamen illius sustinuerē manus.
- 14 Ille mihi rupes simul est portusque salutis,
Unica materies carminis ille mei est.
- 15 Numinis elogiis resonant pia testā, potentem
Illius & celebrant belligerāque manum.
- 16 Laudibus attollunt dextram, quae robore pollens,
Hostica se cogit subdere colla iugo.
- 17 Mortis ego retricae contemnens spicula, vivam
Sospes, & invicti Numinis acta canam.
- 18 Me Deus afflixit, fateor, nec simplice damno,
Sed jugulo gladios depulit ille meo.
- 19 Jam mihi, jam mystae, sacratas pandite valvas,
Huc ego vora Deo, nec sine tūre, feram.
- 20 Sacra cohors templi reſera pia limina, justos
Hic decet auratis figere dona tholis.
- 21 Te, pater alme, canam: facilem tu quæstibus aurem
Indulgens, vitae, qua fruor, auctor ades.
- 22 Hic lapis, artificum stolidus quem spreverat error,
Marmora combinans nobile fulcit opus.
- 23 Hoc Deus arcanum terris patefecit, & omnes
His, & quod stapeant, & venetentur habent.
- 24 Lux fuit haec felix Divini conscia patris,
Omnibus & secum gaudia mille ruit.
- 25 Nunc, Deus, adfer opem coeli de culmine, nostri
Nunc, precor, o coeptis, consiliisque fave.
- 26 O ter felicem, qui missus ab aethere summo,
Fert secum domini iussa sacrata sui.
- Nos, quibus incumbit dilecti cura peculi,
Huic simul optamus tempora laeta choro.
- 27 Desuper affulsit lux aurea. victus ad aras
Srer caper, & nido de grege lecta bidens.
- 28 Tu Deus es, mea te vox laudibus evehet unum,

Tu Dominus, festa te celebrabo lyra.

29 Quas decet, auctori rerum depromite grates.
Illius est nullo limite clausus amor.

PSALMUS CXIX.

Beati immaculati in via, &c.

I. A L E P H. N.

- O Te beatum, purus & integer,
Legum sacrarum qui teris orbitam;
Qui mente tota sempiterni
Jussa sequi satagis parentis.
- 3.4 Qui liber omni flagirio, viam
Institis illam, quam pede fervido
Calcare jussit, qui supremo
Imperio moderatur orbem.
- 5.6 Præcepta legis fac, Deus, impleam;
Vitæ benignus dirige semitam,
Non erubescam, te secutus,
Æthereae dominator aulae.
- 7.8 His eruditus, pectore candido
Te praedicabo, legibus obsequens.
Ne te sequentem derelinque,
Rerum opifex, ope destitutum.

2. B E T H. 2.

- 9.10 Qua regant mores juvenes, habenam
Lex dabit. Te rex Superum, rogavi
Mente sincera; mihi, ne vacillem,
Dirige gressus.
- 11.12 Pectus offensam metuens recondit
Quae jubes, omni memorande saeclo.
Tu fac incedam, modererque passus
Tramite recto.
- 13.14 Voce sublimi populos per omnes
Jura, ceu praeco, tua publicavi.

124 . P S A L M U S . CXIX.

Has ego fulvis Ophyrae caminis
Praefero gazas.

15. 16 Quam doces legem meditabor: una
Haec meam fulcir Cynosura puppem,
Haec mihi pectus recreat, nec ullo
Excidet aevo.

3. G I M E L. 3.

17. 18 Ut vivam, monitis promptus & obsequar;
Sis ô, sis famulo propitius tuo,
Pardens lumina, legis
Fac oracula conspicer.

19. 20 Hunc inter populum sum novus incola:
Legis sidereum ne jubar occule.
Hanc dum deperit unam,
Sensim mens mihi liquitur.

21. 22 Tu plectis tumidos vindice dextrera,
Sacris dum monitis nequiter obstrepunt,
Me, qui iussa capesso,
Probris ocius eripe.

23. 24 Ah me de folio, dum tibi parco,
Allatrant procures: ast ego gestio
Sectari tua iussa,
Vitae perpetuus duces.

4. D A L E T H. 7.

25 Curarum nebulis mens jacet obruta,
Promisso residem lumine recrea.

26 Te coram explicui pectoris abdita,
Tu me respiciens desuper erudi.

27 Tu me quae fugiam, quae sequar, edoce,
Ut miracula tui roboris eloquar.

28 Mens languet tetricis cincta molestiis.
Tu fer lenis opem, polliciti memor.

29 Fac ut, mente procul sit dolus impius,
Lex vitae, precor ô, sit mihi regula.

30 Hanc legi dubiis in tenebris ducem,

Per fluctus Helicen haec sequar unicam.

31 Haesi, nil dubitans, illius orbitae.

Tu fac ora mihi ne pudor inquinet.

32 Hanc unam intrepide pes teret impiger:

Tu deterge modo nubila pectoris.

S. H. E. n.

33 Jussa me doce sacra.

Haec, luce coeli dum fruar, faceffam.

34 Pectus erudi, tua

Ut pro virili sefter instituta.

35 Quae jubes fac exsequar.

Hoc optat, hoc & mens anhelat unum.

36 Fac amem quod imperas,

Nec caeca mentem fascinet libido.

37 Vana fac abominer,

Et recreentur spiritus remissi.

38 Pacta sint precor rata,

Favorque fido debitus ministro.

39 Probra pelle plurimum

Timenda, judex & parens benigne.

40 Jussa mens sitit tua:

Largire vires auctor aequitatis.

6. V. A. U. n.

41 Foederis & favoris,

Tu memor serva famulum praesidio paterno.

42 Nitore ego, regorque

Legis aeternae placitis: his reprimam obloquentes.

43 Haec quia pectus aegrum

Fulciunt, rerum genitor, ne mihi durus aufer.

44 Sic tua jussa promptus

Exsequar, Solem celeres dum rapiunt quadrigae.

45 Haec quia mente tota

Semper amplector, gladios despiciam minaces,

46 Nec pudor ora pinget,

Cum tuas leges proceres purpureos docebo.

L 3.

47 Has

47 Has ego dum revolvo,

Gaudium pectus subit, imas penetrans medullas.

48 Numinis imperata;

Sensibus condens penitis, intrepidus faceffam.

7. Z A I N. γ.

49 Sis pacti veteris memor,

Pacti, quod famuli spem renovat tui.

50 Hoc me, cum premo, erigit

Et mentem recreat rebus in asperis.

51 Non me legis ab orbita

Divertit petulans lingua potentium.

52 Hanc olim meditans puer,

Concepi racito gaudia pectore.

53 Me totum stupor occupat,

Hanc fastus quoties proterit insolens.

54 Hanc unani super omnia,

Dum vixi, meritis laudibus extuli.

55 Te, Sol cum jubar occulit,

Adspecto in tenebris, & tibi pareo.

56 Quam, rerum genitor, mei

Mercès ampla fuit, fructus & obsequi!

8. H E T H. n.

57 Tu pater omnipotens fors es mea. Legis aeviternae

Parebo, dixi, semper institutis.

58 Te, Deus, oravi prece supplice, lenis ut faveres.

Promissa servans subleva precantem.

59 Mente cata rexi vestigia; legis & pependi

Bilance justa cogitationes.

60 Me tenuit mora nulla, sed impiger imperata feci,

Quae, rector orbis, fulminans dedisti.

61 Compede me vinxit gens impia, sedulo sed inter

Tormenta mens est obsecuta legi.

62 Concubia te nocte canam, memor aequitatis, unu

Qua tu refulges & benignitatis.

63 Si quis in hoc populo est te qui colit, inter hunc sodales

Inter

Inter reponam candidos amicos.

64 Irradiat terras bonitas tua, tu resolve luce
Legum tuarum pectoris tenebras.

9. T E T H. 8.

65 Tu rerum genitor, polliciti perpetuo memor,
Juvisti famulum propitio subsidio tuum.

66 Tu mentis tenebras luce tua discute, nam tuis
Constanter placitis & monitis credo fidelibus.

67 Erravi prius, & vita fuit septa molestiis.

At nunc aethereis, nil dubitans, vocibus obsequor.

68 Te nil est melius, te famulis nemo benignior,

Leges ergo ruas, & monitus, me bonus edoce.

69 Me quamvis laceret dente truci gens nimis arrogans,

Te quocunque jubes pone sequar, legibus audiens.

70 Est illi populo mens hebes abdomine pinguior,

Sed lex mille mihi deliciis pectus inebriat.

71 Me pungi stimulis desuper ô quam fuit utile!

Hinc patris didici coelicolum jussa facessere.

72 Argentum sitiat vulgus iners, & miseras opes,

Legis luce tuae sidera plus ego recreor.

10. J O D. 9.

73 Dexterâ me finxit tua. leges, nube remota,
Da mihi nosse tuas.

74 Cum cernet gens sancta tuis me fidere jussis,
Ingeminabit iô.

75 Ah miser agnosco, quibus hinc, quibus inde laceffor
Me mala jure pati.

76 Me tua soletur bonitas & foedera, nullo
Dissoluenda die.

77 Me tua restituat vitæ clementia, namque
Lex tua grata mihi est.

78 Qui premit infontem fastu sit dedecus orbis,
Nam tua jussa sequor.

79 Quisquis & observans legem tibi supplicat, opto
Flagret amore mei.

80 Cor tibi morigerum tu dona, ne mihi turpis
Inquinet ora pudor.

11. C A P H. 3.

81 Mens spe salutis languet, & vires labant,
Dum legis inſto ſemitæ.

82 Viſus hebeſcunt, dum queror pactam tuis
Abefſe promiſſis fidem.

83 Arefco curis, uter ut fumo ſolet,
Sed voce delector tua,

84 Lux æqua tantis afferet finem malis.
Poenaſque dignas hoſtibus?

85 Gens plena faſtu fodit inſonti ſcrobem,
Dum fraena legum reſpuit.

86 Lex æqua certe eſt, innocens quamvis premor;
Tu me potenter libera.

87 Me cum ſuperbus mille plagis obruit,
Legum ſtatutis parui.

88 Tu redde vitam, ſpiritus & priſtinos,
Et quæ jubes mox exſequar.

12. L A M E D. 5.

89.90 Coeli fiderei vox tua vinculis,
Suspendit fabricam pluſquam adamantinis.
Idem perpetuo ſtare loco jubes
Terram fallere neſcius.

91.92 Juffis & placitis obſequium tuis
Præbent, & ſtabilis machina permanet.
Buſto jam tegerer, me niſi languidum
Fulciſſent tua foedera.

93.94 Leges uſque memor mens recolet, quibus
Et vivo & valeo viribus integer.
Illarum cupide dum tero ſemitam,
Caſsum viribus aſſere.

95.96 Eheu, mille dolis opprimor undique,
Leges continue dum veneror tuas;
Pennâ dum celeri caetera tranſvolant,
Hæc ſemper ſtabiles manent.

13. M E M. D.

- 97 Quam legum studio levor sacrarum;
Quas noctes meditor vigil diesque!
- 98 Has dum ruminor, eruditionis
Palmam praeripio hostibus malignis;
- 99 Inter & caput effero magistros,
Has dum cogito pertinax sequorque.
- 100 Dum legum placitis regor tuarum,
Ipso exsupero senes peritos.
- 101 Ut te pone sequar ducem viarum,
Pes declinat iter tenebrionum.
- 102 Tu praecepta mihi parens dedisti.
His passus moderor, procul ruinâ!
- 103 O quam sermo tibi fuit venustus!
Quam mellis superat meri liquorem.
- 104 Hic mentem tenebris levas, viasque
Hoc fretus fugio catus sinistras.

14. N U. N. 2.

- 105 Instar lucernae legis aureum jubar
Me regit, & tenebras potenter omnes dissipat.
- 106 Sancte spondi, nutibus pater tuis
Me fore morigerum, datamque praestabo fidem.
- 107 Quot cingor, eheu, quot premor molestiis?
Me mihi redde, rui favoris & pacti memor.
- 108 Quas ore libo, spirituque victimas
Accipe, sed facilis, doceque rectam semitam.
- 109 Me mille quamvis obruant pericula,
Te ramen usque sequor, tuo dicatus Numini.
- 110 Dum me dolosis implicare cassibus
Gens scelerata parat, tuis statutis haereo.
- 111 Nunc sunt, & olim mentis haec erant meae,
Gaudia deliciae, lucerna, spes haereditas.
- 112 Praecepta legis mente candida sequar,
Dum mihi mens superest, & ossa velantur cute.

15. S A M E C H. 3.

- 113 Odi ego quæ pectus sibi fingit futile, legis
 Nempe tuæ dulcedine captus.
 114 Tu rupes, clypeusque mihi es, cinctusque pericli
 Fido tuis, pater optime, dictis.
 115 Sit procul impietas omnis, scelerumque ministra
 Semper ego tua iussa capeßam.
 116 Me, pater, ut vivam, verbi firmamine fulci,
 Nec spes sit comitata pudore.
 117 Da vitam viresque mihi: sic passibus æquis
 Te sequar, & quo jusseris ibo.
 118 Hos pede calcasti, quos devius abripit error,
 Hos sua fraus dimittit inanes.
 119 Pulveris in morem sceleratos spargis in auras,
 Ergo sequi tua diligo iussa.
 120 Tela tuæ quories & fulmina conspicio iræ,
 Stat coma, cor stupet, horreo totus.

16. A I N. 7.

- 121 Me juit æquum semper & bonum sequi.
 De me fac, oro, ne triumphet impius,
 122 Tu sed benignus me tuere servulum.
 Fac arrogantum ne molester spiculis.
 123 Ah, dum salutem prestolor diu nimis,
 Fidemque pactam, victa torpent lumina.
 124 Favoris alâ me paterni protege,
 Et pande vitæ purioris semitam.
 125 Devotus uni Numini cum serviam,
 Pulsis tenebris, scire da quod imperas.
 126 Nunc ultioni tempus instat debitum,
 Hos perde sacris qui statutis obstrepunt.
 127 Legum tuarum suavitatem præferam
 Auro, quod ignis jam probavit septimus.
 128 Amissis hæc sunt æquitatis aurea;
 Has sector, & tortas abominor vias.

17. P E. D.

- 29 Quam tua mortalem superant otacula captum!
Haec eruditus perpetue prosequar obsequio.
- 30 Prima tuae legis pellunt elementa renebras,
Et caecitatem pectoris, insinuuntque rudes.
- 31 Attraxi tua verba, velut cum gutture toto
Invitat auras aetheris aeger agens animam.
- 32 Quâ tibi dilectos nimium dignatis amicos,
Rerum creator maxime, da mihi luce frui.
- 33 Legis ad arbitrium titubantem dirige gressum,
Nec pectus in praedam sine cedere flagitiis.
- 34 Eripe me furiis hostilibus, eripe telis.
Da, rector orbis maxime, te duce recta sequi.
- 35 Me radiis perfunde tuis, pectusque serena,
Et da facessam, tu mihi quod pater impetitas.
- 36 Dum reliqui tua iussa sequi monitusque recusant,
Ah lacrimarum protinus obruor oceano.

18. T S A D D I. D.

- 137 Res hominum, rector superum, tu legibus aequis
Et lance dispensas pari.
- 138 Est rectum quodcunque jubes: nil sanctius illo
Tuo vel aequius foro.
- 139 Tabesco, dum jura ferus tua proterit hostis,
Et pectus omne liquitur.
- 140 Candidus est sermo tuus, hunc exosculor unum;
Et corde toto diligo.
- 141 Est mihi fors tentis, gens & me sibilat exlex,
Verbis sed obsequor tuis.
- 142 Aeternum durant tu quae praescribis, & una
Sunt veritatis regula.
- 143 His ego delector, me quamvis mille malorum
Molesta cingant agmina.
- 144 Nulla dies illis metam praefigit. ut ergo
Vivam, doce quod imperas.

19. K O P H. D.

- 145 Te, Deus, oravi supplex, da questibus aurem,
Ut imperata promptus exsequar tua.
146 Æthera lassavi gemitu, succurre precanti,
Tibique, rector orbis, obsequar lubens.
147 Dum gemo, dum clamo, quos Eos explicat igne
Querela tristis antevertit aureos.
148 Anticipo vigiles ipsos, tua nocte dieque
Statuta mente dum revolve sedula.
149 Me bonus exaudi, vires & redde, favoris
Et aequitatis usque pristinae memor.
150 Me premit à tergo scelerum qui laxat habenas,
Fugitque legis, despicitque semitam.
151 Tu iam es praesto, leges discrimine nullo
Tuas coronat aeviterna veritas.
152 Includi brevibus renuunt tua foedera metis,
Vicesque temporum subire lex nequit.

20. R E S C H. 7.

- 153 Sis memor servi pereuntis, alta
Qui mente legem condidi.
154 Me, tenax pacti, famulum tuere,
Et luce pectus iecrea.
155 Nulla spes illi superest salutis,
Qui fraena legum respuit.
156 Tu mihi vires repara, paterno
Amore qui me protegis.
157 Me licet cingant tumidae procellae,
Tuis statutis dirigor.
158 Hostium spectans animos rebelles,
Mocione percellor gravi.
159 Me refocilla iadio favoris,
Testis perennis obsequi.
160 Terminos nescit tua lex prioris,
Sed nec futuri temporis.

21. PSALMUS CXIX.

- 61 Insons. potentum spiculis
Legisque custos obruor.
62 Ut praeda dives militem,
Sic una lex me recreat.
63 Hanc mente tota diligo,
Sed fraudis odi retia.
64 Hanc me canentem sedulo
Lux una cernet septies.
65 Hanc quisquis unam deperit,
Quiete gaudet perpete.
66 Me spes salutis erigit,
Dum iussa sector Numinis.
67 Dum legibus vaco sacris,
Delector his & recreor.
68 His obsequium me vides,
Notasque vitae semitas.

22. T A U.

- 69 Exaudi gemitus, tuis
Et me legibus instrue.
70 Auscultans famulum, Deus,
Serva polliciti memot.
71 Leges me bonus edoce,
Laudes & referam tuas.
72 Te vox tollet ad aethera,
Leges qui stabilis pias.
73 Illas cum sequar, aslere
Servum vindice dextera.
74 His lactor, fer opem, diu
Quaesitam prece supplice.
75 Ut te laudibus eveham,
Vitam vox tua sospitet.
76 Me quaere ut pecudem vagam,
Leges & recolam tuas.

P S A L M U S CXX.

Ad Dominum cum tribularer, &c.

- T**E, Deus, oravi mediis in fluctibus; aures
Et sensi faciles in mea vota tuas.
- 2 Me, quibus infestor, fallacibus eripe linguis,
Fraudis & artifices me procul esse iube.
- 3 Quam dolus armat atrox, nimis & penetrabile virus
Quid tibi non optem, perfida lingua; mali?
- 4 Ignea juniperi minus urit pruna, nec ensis,
Par huic, aut jaculi cuspis acumen habet.
- 5.6 Cur, Nomadas inter, deserta mapalia sector?
Inter inhumanos cur ego vivo Geras?
- 7 Me juvat alma quies; gens haec fera bella minatur
Et, quoties pacem poscimus, arma crepat.

P S A L M U S CXXI.

Levavi oculos meos in montes, &c.

- A**D facta devotos attollam culmina vultus;
In quibus antiquae spes mihi restat opis.
- 2 Me juvat hic, coeli volucres qui texuit orbes,
Et terram vitreis undique cinxit aquis.
- 3 Sic ego me solor; Gressus moderabitur ille,
Ne tibi pes usquam cespitet, ille dabit.
- 4 Usque vigil, seu Sol rutilat, seu conditur undis;
Ille tuas custos excubat ante fores.
- Adde fidem dictis, Solymam qui servat, aperta,
Dum stertunt alii, lumina semper habet.
- 5 Te regit & praesto est, & laeta nubilat umbra,
Invia si quando per loca carpis iter.
- 6 Solis, ubi lux est, radios arcebit & aestum,
Nocturnum peller, rorscinda Luna, gelum.
- 7.8 Te Deus aeternum coelesti proteget ala,
Sive domi malis vivere, sive foris.

PSALMUS CXXII.

Lactatus sum in his quae dicta, &c.

- G** Audia tum cepi, vox cum mihi perculit aures,
Ad pia quae iussit limina ferre gradum.
2 Ibimus in sacri reduces penetralia templi,
Nobilis urbs hilari nunc adeunda pede est.
3 Urbibus hanc confer reliquis, concinnius illa,
Nil & splendidius maximus orbis habet.
4 Huc domus Isaacum properat, statuta tempora servans,
Et supplex Domini sternitur ante pedes.
5 Davidis hic solium spectas, quod praesidet orbi,
Legibus & sanctis fasque nefasque regit.
6 Numinis auspiciis urbs haec ut floreat, opta;
Qui faver huic, illi prospera vita fluat.
7 Urbs sacra, fidereis te pax circumvolet alis,
Quasque tenes atces incolat alma quies.
8 Civibus opto meis, catifque tribulibus alta
Otia, perpetuis concomitata bonis.
9 Cum tua praetulerit reliquis moderator Olympi
Atria, prae reliquis haec tibi fausta precor.

PSALMUS CXXIII.

Ad te levavi oculos, &c.

- A** Lme patens, in te defigo lumina, coeli
Qui procul à nobis dissita tecta colis.
2 Sedulus ut famulus gestus observat heriles,
Et nutus dominae fida ministra snae:
Sic, Deus, intentis oculis te spectro, salutem
Dum populo coeli lenis ab arce feras
3 Adfer opem miseris, tot qui fastidia passi
Fabula jam vulgi ludibriumque sumus.
4 Otia dum ducit, sannis nos excipit hostis,
Calcat & audaci turba proterva pede.

P S A L M U S CXXIV.

Nisi quia Dominus, &c.

Gens sacra jam dicat, Nobis nisi Numinis olim
Auxiliatricem dextra tulisset opem,

2.3 Hosticus insurgens furor implacabilis, arces
Hauisset Solymas, Isacidumque domos.

4.5 Unda vorax refluxo sorsisset gurgite vivos,
Et sacra gens tumidis tota perisset aquis.

6 Ergo Deum celebra, corvos qui ludit hiantes,
Et Solymas praedam non finit esse lupis.

7 Fugimus insidias, volucres sic, compede rupta,
Aucupis evadunt; quas metuere, manus.

8 Nitimur Isacidae Domino, sublimis Olympi
Qui simul & terrae, quam premis, auctor erat.

P S A L M U S CXXV.

Qui confidunt Domino, &c.

Gens pia subsistet, rupes velut alta Sionis,
Quae ridet rapidi flabra proterva Noti.

2 Ut Solymam montes, sacrum sic undique coetum
Æternum Domini munit & ambit amor.

3 Ne pius exemplo peccet, sine fine modoque,
Non sinet hunc coeli rector ab hoste premi.

4 Alme parens, lenem cultor te sentiat aequi,
Et quisquis vacuum crimine pectus habet.

5 Si quis at a recto deflectit tramite, poenas
Fac luat has, scelerum quas meruere duces.

Pax tamen huc niveis labatur ab aethere pennis,
Et Solymae sancta figat in urbe larem.

PSALMUS CXXVI. & CXXVII. 137

PSALMUS CXXVI.

In convertendo Dominus captivitatem, &c.

1 Isacidum captiva cohors, Babilone relicta,
Cum peteret patrii dulcia testa soli,
Mens stetit in dubio, veluti qui mane revolvit
Somnia, quae certam non meruere fidem.
2 Libera mox hilates in risum solvimus ora,
Sustulit & cantus lingua soluta novos.
Tristibus haec spectans oculis gens accola, Quanto
Isacidum vindex robore pollet, ait?
3 Viribus invictis nos juvit, & obruit hostes,
Quaque gradum tulimus, nil nisi plausus erat.
4 Collige reliquias lectae, pater optime, gentis,
Flaminis ut cumular nubilus auster aquas.
5 Qui gemit illacrimans dum mandat semina fulcis,
Ridebit quories est ressecanda seges.
6 Horrea dum cernit vacuari ditia lugens
Exit, ovans idem, cum merit arva, redit.

PSALMUS CXXVII.

Nisi Dominus aedificaverit domum, &c.

NI Deus adspirer, nequicquam substruis aedes,
Nequicquam partes excubitoris agis.
1 Incassum monitrix operum te suscitatur Eos,
Incassum sera nocte cubile premis.
Nec dape te satiat labor aerumnosus, at ista
Satque superque piis sufficit ipsa quies.
2 Nascitur his soboles Domino quae scribitur haeres,
Hanc ea mercedem gens pietatis habet.
3 Pignora quae gignunt primaevo in flore juventae,
Sunt veluti forti spicula missa manu.
O felix pharetram jaculis qui talibus implet!
Scilicet his nullus polluet ora pudor.

138P S A L M U S CXXVIII. & CXXIX.

Et tibi si coram contingant iudice lites,
Laetus ab his cernes hostibus ora premi.

P S A L M U S CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Dominum, &c.

- O** Te felicem, Dominum quicumque vereris,
Et satagis leges, quas dedit ille, sequi.
2 Quem colis opratas epulas tibi fundet agellus,
Lenibus & Zephyris vela secunda dabis.
3 Instar erit vitis conjux foecunda tenellae,
Quae domini cingit fronde virente larem.
Laeta coronabunt genialem pignora mensam,
Ut truncum nitidis vestit oliva comis.
4 Sic tibi laeta fluent & candida tempora vitae,
Mente Deum quisquis non dubitante times.
5 Has tibi delicias Dominus de rupe Sionis
Mittet, & è cornu divite fundet opes.
Dumque trahes luces, Solymam florescere, cives
Omnibus & cernes luxuriare bonis.
6 Austibus immodicis spectabis surgere prolem,
Et genus Isacidum perpetue pace frui.

P S A L M U S CXXIX.

Saepe expugnaverunt, &c.

- G**ens fera mille malis, primis me pressit ab annis,
Jam Solymae populus dicere jure potest.
2 Gens fera mille malis primis me pressit ab annis:
Non tamen hostiles praevaluere manus.
3 Terga mihi fodit non uno vulnere: duro
Rusticus haud aliter vomere sulcat humum.
4 At pater omnipotens, qui servantissimus aequi est,
Hostica dirupit vincula, largus opis.
5 Sacra Sion, odiis te qui premit impius hostis,
Terga det infami sanguinolenta fugae.
6 Sit velut herba recens, quae recti in culmine summi
Sponte

PSALMUS CXXX. & CXXXI. 139

Sponte sua surgens vix bene nata perit.
Falce metit nemo, maturis implet aristis
Nemo manum, nulli degravat illa sinum.
Nemo viatorum, felici fidere messis
Uber, ait, dextro Numine cresce seges.

PSALMUS CXXX.

De profundis clamavi, &c.

[Ngemui, vocemque trahens de pectoris imo,
Te, Deus, oravit mens stupefacta malis.
Supplicis exaudi gemitus, auremque querelis
Inclinans, famuli fac rata vota tui.
Si quoties peccant mortales, mente recondas,
Pars quota quae mittes fulmina ferre queat?
Sed iua te niveis cingit clementia penius,
Ut pius hinc subeat pectora sancta timor.
Fluctibus in mediis Dominum spes omnis in unum
Incubuit, pactis certa subesse fidem.
Hoc spectat mens laeta jubar: nocturnus Eoâ
Parcius excubitor luce resectus ovat.
7 Erigat Abramidas Domino spes nixa fideli,
Cui comes est bonitas & cunulata salus.
8 Hic gregis electi vitali flumine noxas
Abluet, & quidquid pectora faecis habent.

PSALMUS CXXXI.

Domine non est exaltatio, &c.

Non ego, magne parens, cristas attollo comantes;
Nec tumet inflatum pectus amore sui.
Fronte nec elata spectro sublimia, caprum
Quidquid & exsuperat mens procul esse iubet.
2 Rebus in adversis, infantis, lacte recenter
Provida quem mater depulit, instar eram.
3 Sic ego conticui: sic discat semper Abrami
Posteritas uni credere vota Deo.

P S A L M U S CXXXII.

Memento, Domine, David, &c.

- R**espice Jessiaden, pater & regnator Olympi,
 Qualque tulit memori mente revolve cruces.
- 2 Ille Dcum jurans, Solymam qui protegit, ora
 Solvit, & haec voti summa caputque fuit:
- 3 Non mihi regali prius aut succedere testo
 Fas erit, aut molli credere membra toro.
- 4.5 Nec prius obrepet somnus, quam limina signem
 Quae colar Isacidum tempus in omne Deus.
- 6 Rumor erat Bethlae deberi Numinis aedem,
 Debita sed Solymae laus fuit illa jugis.
- 7 Huc carpamus iter, patris hic sternamur ad aras,
 Scamnaque, sidereo quae premit ille pede.
- 8 Surge, parens rerum, stabiles hinc fige penates,
 Sitque tibi constans foederis arca comes.
- 9 Huc properent pura velati sindone mystae,
 Plenaque laetitiae gens sacra cantet Io.
- 10 Quod tibi sacraasti, tu Jessae respice germen,
 Nec tetricus CHRISTI respice vota tui.
- 11 Jessiadae, memini, juraisti, vertere mentem.
 Nescius, obstrictam vel temerare fidem.
- Davide prognatus, dixisti, sceptrum tenebit,
 Conscender solium mox patris ille sui.
- 12 Et mea si feri servarint iussa nepotes,
 Haec illis pariter sceptrum regenda dabo.
- 13 Ipse mihi sanctae delegi testa Sionis,
 Illa placent, stabiles hic ego figo lares.
- 14 Haec domus est, & certa quies, aedesque perenni
 Deliciumque animae dimidiumque meae.
- 15 Hic bona de pleno fundetur copia cornu,
 Nec dceat renui messis opima gregi.
- 16 Casta sacerdotes pieras decorabit, & hymnis
 Aethera mulcebit sancta caterva novis.
- 17 Davidis exerceat soboles, & robore pollens
 Hic nitidum roseo fundet ab ore jubar.

PSAL. CXXXIII. CXXXIV. & CXXXV. 141

Illius æternum florebut scepra, notabit
Sed pudor hostiles inficietque genas.

PSALMUS CXXXIII.

Ecce quam bonum, & quam jucundum, &c.

O quibus illecebris pax & concordia fratrum
Me trahit, & pia qui pectora jungit amor!
Qui caput & barbam, limbum qui vestis Aroni
Perluit, haud alio fragrat odore liquor.
Sic gestit, plauditque Sion & nubifer Hermon,
Floreæ coelesti cum juga rore tepent.
His quibus arridet pax aurea, conditor orbis
Prospicit, & vita dat sine fine frui.

PSALMUS CXXXIV.

Ecce nunc benedicite, &c.

Eja agedum, templi custos nocturne, minister
Quisquis & es, superum fer super astra patrem.
Tolle supinatas supplex ad sidera palmas,
Cantibus & templum personet omne sacris.
Hic tibi succurret celsa de rupe Sionis,
Qui domina terras finxit & astra manu.

PSALMUS CXXXV.

Laudate nomen Domini, &c.

Eja agedum, sacri Dominum laudate ministri,
Dicite coelesti carmina laeta patri.
Vos templi vigiles, laudes celebrate Tonantis,
Quo melius, quo nil pulcrius orbis habet.
Aurea solennì retoncent sacraria cantu:
Elogiis Domini convenit ille locus.
Legit hic Isacidas multis de millibus unos.
Gens ea thesauri divitis instar erat.

142 P S A L M U S CXXXVI.

- 5 Non ignota loquor: praestanti robore dextrae
Eminet & reliquis imperat ille Deis.
- 6 Illius ad nutum tellus versatur & aether,
Et mare, sub pedibus quidquid & abdit humum.
- 7 Sedibus ex imis tolluntur in ardua nubes,
Imbribus & subitis praevia flamma ruit.
- Ille, suos referans thesauros, evocat auras,
Et quatit hibernis culmina summa notis.
- 8 Illius est dextra tellus orbata Canopi
Flore juventutis, primitiisque gregis.
- 9 Numinis attonitus sensit miracula Nilus,
Haustus & irato dux populusque freto.
- 10 Mille simul ferro domiti periere tyranni,
Duraque pro sceptris vincla tulere duces.
- 11 Gentis Amorrhæae princeps, dominusque Bazani
Concidit, & procures, gens Cananaea, tui.
- 12 Regibus extinctis felicia praedia rerum
Conditor Isacidis, imperiumque dedit.
- 13 Ergo, Deus, sacri spes & tutela peculi,
Nulla tuas laudes est tacitura dies.
- 14 Est populi tibi cura tui, tibi flexilis ira est,
Et tua tela tuus saepe retundit amor.
- 15 Impius argentum pro Dīs veneratur & aurum,
Et colit artificis Numina ficta manu.
16. 17 Luce carent oculi, nec verba, nec halitus oris
Suppetit, est pelagi surdior auris aqua.
- 18 Talia qui cudit vel adorat Numina demens,
Numinibus par est sculptilibusque suis.
19. 20 Isacidæ Dominum celebrant, & quisquis Aron
Et Levi quisquis praedicat inter avos.
- 21 Hunc canat & Solyme regem quicunque veretur
Grandibus hunc titulis ornet & alma Sion.

P S A L M U S CXXXVI.

Confitemini Domino, &c.

Quas decet auctori rerum depromite grates;
Illius est nullo limite clausus amor.

- Solvite jam grates Regi dominoque Deorum;
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Ferte Deo grates, cui paret purpura regum,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Dextera cui fortis, cui sunt miracula soli,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Ardua qui solers suspendit moenia mundi,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Fluctibus è mediis qui jussit surgere terras,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Aurea qui rutilis accendit sidera flammis;
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Tempora qui lucis moderatur tramite Solis,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Astrorum Lunaque rotis qui temperat umbras,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Robora qui Phariae stravit floremque juventae,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Qui bonus Ifacidas Nili revocavit ab undis,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Qui sibi devotos defendit vindice dextra,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Qui mare dissecuit medium, spectante Canopo,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Quo duce sacra cohors evasit sospes ab undis,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Gurgite qui Pharium merfit cum milite regem,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- Pervia qui populo fecit prius invia tesqua,
 Illius est nullo limite clausus amor.
7. 18 Cujus & illustres obtrivit dextera reges,
 Illius est nullo limite clausus amor.
9. 20 Gentis Amorraeae dominum qui stravit & Ogum,
 Illius est nullo limite clausus amor.
1. 22 Qui populo dedit arva suo, quibus exiit hostes,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- 3 Vindice qui ferro rebus nos juvit in arctis,
 Illius est nullo limite clausus amor.
- 4 Qui jugulo toties hostiles depulit enses,

144 P S A L M U S CXXXVII.

Illius est nullo limite clausus amor.

25 Qui dape mortales saturat de sedibus altis,
Illius est nullo limite clausus amor.

26 Solvite Coelicolum regi pia pectora grates:
Illius est nullo limite clausus amor.

P S A L M U S CXXXVII.

Super flumina Babilonis, &c.

URbe procul Solymae, fusi Babilonis ad undas
Flevimus, & lacrimae fluminis instar erant.

Sacra Sion toties animo totiesque recursans,
Materiem lacrimis praebeuit usque novis.

2 Desuetas saliceta lyras & muta ferebant
Nablia, servili non temeranda manu.

3 Qui patria exegit, patriam qui subruit hostis
Pendula captivos sumere plestra jubet.

Imperat & laetos mediis in fletibus hymnos,
Quosque Sion cecinit, nunc taciturna, modos.

4 Ergone pacta Deo peregrinae barbita genti
Fas erit & sacras protituisse lyras?

5 Ante meo Solymae quam tu de pectore cedas,
Nesciat Hebraeam tangere dextra chelyn.

6 Te nisi tollat ovans unam super omnia, lingua
Faucibus haerescat sidere tacta meis.

7 Ne tibi noxa recens, scelerum Deus ultor, Idum
Excidat, & Solymis pernicioſa dies.

Vertite clamabant, fundo jam vertite templum,
Tectaſque montanis mox habitanda ſeris.

8 Te quoque poena manet Babilon: quibus astra
cessis

Culmina, mox fient, quod premis, aequa solo.
Felicem, qui clade pari data damna rependet,
Et feret ultrices in tua tecta faces.

9 Felicem quisquis scopulis illidet acutis
Dulcia materno pignora rapta sinu.

PSALMUS CXXXVIII. & CXXXIX. 145

PSALMUS CXXXVIII.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, &c.

- P**ectore te toto celebrabo, maxime rerum,
Aligeros inrer sceptrigerosque choros.
2 Ad sacra fiderei prosternar limina rempli,
Devotus Solymis & dabo tura focis.
Hic nomen numenque tuum super aethera tollam,
Nec favor est prisceus, nec reticenda fides.
3 Tu tua qui sancte servasti foedera, metis
Orbis in extremi nobile nomen habes.
4 Supplicis audisti gemitus in vota vocatus,
Et memini vires te reparasse meas.
5 Ore tuo moniri reges, procuresque frequentes
Undique concurrent, & tua facta canent.
6 Facta canent regis, qui maiestate corusca
Exsuperat rerum machina quidquid habet.
7 Tu licet emineas, humiles tamen ore benigno
Respicis, claros & procul esse jubes.
8 Me licet infestent fluctus & lerna malorum,
Vita salusque tua restituentur ope.
Tu, Deus, invictis prosternes viribus hostes,
Dextera sed incolumem me tua rollet humo.
9 Perge, precor, nec te pigear tua facta tueri,
Nanique tuus dempro fine perennat amor.

PSALMUS CXXXIX.

Domine probasti me, &c.

- T**U, Deus, exacta lustras indagine mores,
Tu rigidus vitæ censor es ipse meae.
2 Sen sedeo seu surgo, mihi tu semper adhaeres,
Et pectus nil re quod laret intus habet.
3 Tu, quacunque feror, sequeris vestigia, praesto
Tu, Deus, es, quoties membra quiete levo.
4 Auribus arrectis tu quae loquor, arbiter orbis,
N

Acci-

- Accipis, & praesens singula verba notas.
 5 Undique dum cingis, fibras dum pectoris omnes
 Excutis, obsidio me nimis arcta premit.
 6 Dum reputo, quam sint tibi lyncea lumina, mirot
 Omnis & ingenii vis & acumen hebet.
 7 Quo fugiens oculos fallam, quibus omnia cernis,
 Quae latebrae, profugi quae caput antra tegent?
 8 Si miser astra petam, solium tibi cingitur illis,
 Tartara si subeam, tu, Deus, illa tenes.
 9 Me licet exoriens aurora volucris alis
 Vectet ad Hesperii littora nigra freti,
 10 Te tamen Hesperis cernam novus hospes in oris,
 Et metuum dextrae fulmina certa tuae.
 11 Me licet involvam tenebris & noctis amictu,
 Non tamen, heu, tenebris, non ego nocte regar
 12 Te praesente nigrae vanescunt nubila noctis,
 Et sunt te coram lux tenebraeque pares.
 13 Quod cute texisti tenui, genetricis in alvo,
 Nil tua quod fugiat lumina pectus habet.
 14 Te, pater alme, canam mirandae conscius artis,
 Quam tua me struxit composuitque manus.
 15 Ossa mihi solers finxisti clausa latebris,
 Nec pars ulla mei tum tibi testa fuit.
 16 Molle rudimentum vidisti & stamina prima
 Corporis, & miris ossa ligata modis.
 Membraque victuris tibi sunt inscripta tabellis,
 Ante mihi facies quam foret ulla viri.
 17 Quam tibi mens solers! Tua quis secreta bilance
 Pendere vel numero claudere facta queat?
 18 Haec ego si metis complecti coner, arenas
 Promptius expediam quot lavet unda maris.
 Haec experrectus mecum dum mane revolve,
 Mens stupet, & nimium cura laboris habet.
 19 Tu, Deus, extingues sceleratos fulmine dextrae;
 Sit procul à nobis tincta cruore manus.
 20 Hostis atrox in te genuinum stringit, & iras
 Nil profecturo provocat ore tuas.
 21 Hunc ego non odi, te qui, Pater, odit? & illum
 Non ego detestor, qui tibi bella parat?

- 2 Hunc ego, ne dubites, odi cane pejus & angue,
Et mihi te quisquis non amat hostis erit.
- 3 Tu qui cuncta vides, famuli, Deus, excute pectus,
Si quid & in tacito fortè recludo sinu.
- 4 Si scelus hic latitat, noxam si machinor ullam,
Me quoque sacrilego cum grege dede neci.

P S A L M U S CXL.

Eripe me, Domine, ab homine malo, &c.

- A Sfere me, rerum genitor, violenta retunde
Tela, quibus, nullo vim prohibente, petor.
- 2 Impia progenies in me ruit agmine denso,
Audet & indignum volvere mente nefas.
- 3 Omnibus armatur lethali lingua veneno,
Quale gerit Libycis vipera recta rubis.
- 4 Hostis ab infensi tamulum me protege dextra,
Illius & clypeo spicula pelle tuo.
- 5 Ille tumens fastu gressus mihi fraude paratis
Retibus implicuit, dispositisque plagis.
- 6 Tunc ego, Tu Deuses mihi, rerum maxime, dixi,
Tu dominus, votis annue, quaeso, meis.
- 7 Tu Deus es dominusque mihi, columenque salutis,
Tu clypeus, quoties ingruit hostis, eras.
- 8 Absit ut huic faveas, aut impia vota secundes.
Materiem fastus hac ope tolle novi.
- 9 Factio dira suo pereat cum principe, virus
Et precor infestum, quod vomit, ipsa bibat.
- 10 Hauriat hanc supera dejectum fulmen ab aula,
Quidquid & indomiti Tartarus ignis habet.
- 11 Exulet his terris, cui sunt lita labra veneno,
Et cui caede madet sanguinolenta manus.
- 12 Credo equidem, nec vana fides, pater orbis egenos
Proteget, & si quos fors minus aequa premit.
- 13 Mens pia mille tibi solvet, Pater optime, grates,
Gaudebitque tuo cominus ore frui.

P S A L M U S CXLI.

Domine, clamavi ad te, &c.

TE, Deus, imploro, fer opem festinus, & autem
Tende mihi, dum te supplice voco rogo.

2 Sint pro ture preces, sublatae ad sidera palmae
Sint tibi, ceu primo vespere caesa bidens.

3 Os mihi ne peccem seruet custodia, linguae,
Ne violem leges, injice fraena meae.

4 Da ne prava mihi vitient consortia pectus,
Da gregis impuri posse cavere dapes.

5 Mille modis potius me cadat & increpet aequi
Culror, & hic cui mens candida labe vacat.

Hoc mihi dulce putem, ceu sint lita tempora nardo,
Tristia quod medica vulnera sanat ope.

Non tamen his ienuam, quos odi, fausta precari,
Cumque luent poenas tangar amore pio.

6 Cum iuet in praeceps iudex & censor iniquus,
Verba mihi discent plena fuisse favis.

7 Per scelus hi nobis sparserunt ossa per agros,
Et tumuli juxta celspes inanis erat.

Sic cadit aeratis percussa bipennibus ornus,
Et circum late fragmina fissa jacent.

8 Te tamen adspecto, te nitor, maxime rerum.
Ne, precor, ah timidae desere vela ratis.

9 Erue me laqueis, quibus implicor, eripe nodis,
Et quibus haerescit pes mihi, solve plagas.

10 Sospite me, testis sa cassibus induat hostis,
Et pereat technis, ô precor, ipse suis.

P S A L M U S CXLII.

Voce meâ ad Dominum clamavi, &c.

VOta Deo, superum suspectans atria, fudi,
Et petii simplex omnipotentis opem.

1 Tristibus, hoc coram, lacrimis & mille querelis

Sum

- Sum mala testatus quae fero, quaeque tuli:
 3 Cum gemerem nimio curarum pondere pressus,
 Alme parens, testis tu pietatis eras.
 Impius interea me cassibus induit hostis,
 Et pedicæ dubios implicuere pedes.
 4 Dum miser huc illuc oculos circumfero, nemo
 Auxilium misero qui mihi ferret erat.
 5 In Dominum tandem coniecto lumine, dixi,
 Tu mihi, dum vivo, spes es & auctor opis.
 6 Me bonus exaudi, pedibus dum calcor, & hostis
 Robore dum superor, tu mihi tende manum.
 7 Eripe captivum caeci de carceris antro,
 Sic ego te liber, quo decet, ore canam.
 Hac ope procedam, sancta comitante caterva,
 Divitiisque tuis lauritiisque fruar.

PSALMUS CXLIII.

Domine exaudi orationem meam, &c.

- AUribus arrestis famuli Deus accipe questus,
 Foederis, & fidei, justitiaeque memor.
 2 Ne trutina me pende tua, ne durus amissi.
 Quasitor vitae subjice facta meae.
 Adspice mortali prognatos semine: toto
 De grege te coram crimine nemo vacat.
 3 Me stravit pressitque ferox, me carcere misit
 Hostis, & in tenebris vita trahenda fuit.
 Delitui, ceu luce carens & voce silentium
 Turba solet, quam nox semper opaca tegit.
 4 Obstupuit mens fracta malis, ceu sidere laevo
 Tacta, nec in toto pectore pectus erat.
 5 Sed memor, annales recolens, tua facta revolve,
 Haec referunt animo noxque diesque meo.
 6 Cum premor adversis, supplex tibi brachia tendo,
 Er desiderio maceror usque tui.
 Sic ager apricus nimio languescit ab aestu,
 Sic pluviâ succo deficiente sitit.
 7 Ocius exaudi, dum pondere victa fatiscit

350 P S A L M U S CXLIV.

- Mens mihi, ne dextram te retrahente ruam.
 Ne vultus jubat abde tui, quo cuncta serenas,
 Quo sine me lethi squallor & horror habet.
- 8 Lumine me placido pater adspice; Phosphorus umbras
 Cum fugat, auxilio spes mea nixa tuo est.
 Luce praei, signaque viam; Te suspicit unum
 Aequoris undosi mens propè mersa vadis.
- 9 Eripe me vindex furiis hostilibus; umbo
 Tu mihi, tu vitae portus & aura meae es.
- 10 Da famulo tua jussa sequi Dominusque, Deusque,
 In tua, rerum opifex, atria pande viam
- 11 Justitiae laudisque tuae memor, eripe servum
 Fluctibus, & vires, ne premar, adde novas.
- 12 Utque tuus clarescat honos, disperde catervam,
 Qua premor, & famuli jura tuere tui.

P S A L M U S CXLIV.

Benedictus Dominus Deus meus, &c.

- Gloria sit coeli Domino; mea temperat arma,
 Et bellatrices erudit ille manus.
- 2 Firma mihi rupes & murus aheneus ille est,
 Et clypeus vitae praesidiumque meae.
- Hic vitam, sceptrumque dedit; spes omnis in illo
 Est mihi, qui populos sub mea jura trahit.
- 3 Magne parens, quantillus homo est, quem respicis?
 Adae
 Pignora quid te quo demereantur habent?
- 4 Vanus his nihil est; his aetas futilis umbrae
 More vagae levibus transvolat acta rotis.
- 5 Aetheris inclinans axes, jam labere coelo,
 Tange manu montes, & juga nube tege.
- 6 Funde meos coeli flammis ultricibus hostes,
 Obrue missilibus castra profana tuis.
- 7 Desuper exerta dextram, fluctusque coerce,
 Quos ciet, ah, studiis gens inimica piis.
- 8 Eripe me linguis mendacibus, eripe dextris,
 Fallere non veritis quam pepigere fidem.

9 Tum,

9. Tum, pater alme, novo te tollam carmine, denique
Te referam nervis, altisonaque lyra.
10 Jure patrocinii tu regum sceptrum tueris,
Jesiaden clypei tu tegis aere tui.
11 Eripe me linguis mendacibus, eripe dextris,
Fallere non veris, quam pepigere, fidem.
12 Verner & assurgat soboles precor, aemula cedro,
Quae viret in Libani luxuriosa jugis.
Qualis & in laevi spectatur marmore, talis
Pectora virginibus pingat & ora nitor.
13. 14 Ampla penus, foetura gregis numerosa, segesque
Fertilis & fortes sint ad aratra boves.
Sint procul hostiles acies & bella, nec unquam
Funestis resonent compita moesta tubis.
15 O ter felicem, cui sic traducitur aetas,
Cui Deus est, hominum Coelicolumque parens!

P S A L M U S C X L V.

Exaltabo te Deus meus, &c.

- T**E regem, pater alme, canam, tua facta per orbem
Diffundam plectro non metiente mori.
2 Nulla dies non te recolet, rex indylyte, metis
Includent rirulos saecula nulla tuos.
3 Est immensa tibi, nec sat laudata potestas,
Et tua sat nescit gloria menre capi.
4 Instruet aetatem priscis annalibus aetas,
Mille tua memorans parta tropaea manu.
5 Indyta coelestis referam miracula dextrae,
Et majestatis praeco perennis ero.
6 Robur ego, dicent alii monumenta furoris,
Er recolent irae fulmina saeva ruae.
7 Omnibus & populis narrabunt voce canora,
Quanta, parens, bonitas sis tua, quanta fides.
8 O tibi quam comis mens est & segnis ad iras,
Rebus in afflictis quam tibi prompta manus!
9 Omnibus illustrem tua se clementia terris
Monstrat, & in toto, quem regis, orbe niter.

152 P S A L M U S CXLVI.

- 10 Te, Deus, artificem canit ingens machina mundi,
Et populus tibi qui, cum prece, tura litat.
- 11 Imperii sceptrique decus vox efferet omnis,
Laudibus & vires tollet in astra tuas.
- 12 Sic regni sacra fama tui, sic gloria dextrae
Crescet, & implebit Solis utramque domum.
- 13 Quos geis aeterni sunt & sine limite fasces
Imperii: nil hic tempora juris habent.
- 14 Sustinet infirmos coelestis dextera, terras
Haec eadem afflitos dextera tollit humo.
- 15 Te mare, te tellus, totus te suspicit orbis,
Pabula tu praebes tempore cuique suo.
- 16 Expandis tu sponte manum, quae sustinet omnes:
Omniibus optatas porrigit illa dapes.
- 17 Arbiter aethereus recti sectator & aequi est,
Et supera quidquid prodit ab arce pium.
- 18 Hunc animo si promptus adis, nec fallere tentas,
Ibit in amplexus protinus ille tuos.
- 19 Audiet & questus facilis, votisque suorum
Annuet, & vitae praeinia certa dabit.
- 20 Gens pia perstabit coelesti Numine tuta,
Impia coelesti corruet ista manu.
- 21 Voce Deum referam, cujus nomenque, decusque
Natio nulla finet, saecula nec ulla, mori.

P S A L M U S CXLVI.

Lauda anima mea Dominum, &c.

- 1 **T**U Patris aetherei laudes mens concipe; vitâ
2 Dum fruar, haec studii summa futura mei est.
- 3 Quisquis es, ah, regum sceptris ne crede salutem,
Aut homini: nil rex, nil homo praestet opis.
- 4 His, ubi corpus humum repetit, mens avolat, omnes
Excutit & curas, nec memor inde tui est.
- 5 O felix nimium, Domino qui fidit amico,
Quisquis & Isacidum, pro duce, Numen habet!
- 6 Astra, fretum, terras & quidquid cernitur usquam,
Hic

PSALMUS CXLVII. 153

Hic dedit, & stabilem servat ubique fidem.

- 7 Protegit afflictos, inopes dape sublevat, arcta
Compede constrictos liberat ille pedes.
8 Lumina dat caecis, humiles attollit in altum,
Diligit & populum, quem juvat aequa sequi.
9 Cum viduis illi puer orbus & advena curae est,
Sed scelerum socios foeda ruina manet.
10 Sceptra geret Solymae Dominus, dum lucidus
altra,
Sol reget: Ergo Deo laus sit & omnis honos.

PSALMUS CXLVII.

Laudate Dominum quoniam bonus est, &c.

- L** Audibus in coelum coelestem tollite regem.
Hoc juvat, haec nimium cura decoris habet.
2 Ille suae Solymae reparavit moenia, vindex
Exulibus patrios reddidit ille lares:
3 Luce sua moestae depellit nubila mentis,
Et fera coelesti vulnera lenit ope.
4 Supputat astrorum numerum, currusque volucres,
Nomenclaturis & vocat illa suis.
5 Illius omnipotens vis est & dextera solers,
Non haec comprehendi mente nec illa potest.
6.7 Erigit ille humiles, rumidos deturbar ab alto,
Hunc canat argutae vox tua juncta lyrae.
8.9 Hunc cane, qui coelum nebulis involvit opacis,
Siccaeque foecundis imtribus arva rigat.
Gramine qui montes operit, pecorique ministrat
Pabula, quaesitas & tibi, corve, dapes.
10.11 Nec capit hunc bellator equus, nec militis ensis,
Candida sed pieras & sine labe fides.
12 Illius urbs Solymae celebra praeconia, laudes.
Illius in coelum tolle Sionis apex.
13 Ille tibi valido munivit robore portas,
Civibus ille tuis favit, & auxit opes.
14 Illius auspiciis pax incolit aurea terras,

Messi-

154 P S A L M U S CXLVIII.

- Messibus & lactis luxuriantur agri.
 15 Ille jubet. jussis tellus obtemperat ultro,
 Principis imperiis obsequiosa sui.
 16 Nunc nive velantur, ceu molli vellere, colles,
 Pascua nunc cinerum more pruina tegit.
 17 Densantur liquidæ crustis glacialibus undæ,
 Præque gelu nimio vix toleratur hiems.
 18 Mox ubi rerum opifex aspirat lenibus auris,
 Bruma fugit, glacies liquitur, unda fluit.
 19 Dat Deus læcidis leges & jura, Sionis
 Et populum phœcis erudit ille suis.
 20 Non ita propitium reliquis se præbuit oris,
 Sole quibus fas est, sideribusque frui.
 His nec jura dedit, nec sacri foederis arrham,
 Obtulit: Ergo Deo laus sit & omnis honor.

P S A L M U S CXLVIII.

Laudate Dominum de coelis, &c.

- Eja Deum celebra, Domini de sede superna
 Facta refer, coeli qui juga summa tenes.
 2 Eja Deum celebra rutilans sine corpore coetus,
 :iderei propius qui patris ora vides.
 Eja Deum celebra rapidis exercitus alis
 Concite, dum superi jussa facessis heri.
 3 Eja Deum celebra Sol, Solis & æmula Luna,
 Et coeli levibus sidera vecta rotis.
 4 Hunc pariter celebret supremi machina coeli,
 Quotquot & ex alto præcipitantur aquae.
 5.6 Hunc celebrate simul; verbo vos ille potenti
 Condidit, & stabili nunc quoque lege regit.
 7 Ætheris & dominum laudet tellure sub ima
 Trux draco, vasta maris quidquid & unda tegit.
 8 Et cava quæ coeli subtexunt moenia flammæ,
 Et quæ frugiferos grando flagellat agros.
 Et nix cum nebulis, & tempestate sonora
 Illius ad nutum qui quatit, Eure, rates.

- 9 Et tetricae rupes, & ovantes palmite colles,
Et cedrus, & pomis arbor onusta novis.
- 10 Cumque feris pecudes, & quae secat aethera pen-
nis
Natio, vel pronò pectore verrit humum.
- 11 Gemmiferoque comam cincti diademate reges,
Vosque quibus fas est dicere jura Patres.
- 12 Fervidus & juvenum chorus, innuptaeque puellae,
Et puer imbellis, decrepitusque senex.
- 13 Cuncta Deum celebrent, qui praestans omnibus
unus,
Altior est terris, fidereisque rotis.
- 14 Hic sibi devotum populum, gentemque Sionis
Evellit: Ergo Deo laus sit & omnis honos.

P S A L M U S CXLIX.

Cantate Domino canticum novum, &c.

- Dicite rectori Superum nova carmina, sacros
Audiat & populi tota corona modos.
2. 3 Rex suus oblectet Solymam, suus auctor Abrami
Progeniem: citharis gens sacra junge choros.
- 4 Ille suo populo favet, oblectatur & illo,
Mitibus & vindex cinget honore comas.
5. 6 Gens pia solenni testetur gaudia pompa,
Gestiat & quoties nocte cubile premit.
- Ore sui laudes celebret dominique Deique,
Sed simul ancipiti fulminet ense manus.
- 3 Demetet hoc scelerum socios, gentesque rebelles,
Et quos impuros, quos sciet esse reos.
- 8 Pone trahat reges, manibus post terga revinctis,
Servili procerum stringat & aere pedes.
- 9 Laus gregis est sacri praescriptas poscere poenas.
Hoc decet: Ergo Deo laus sit & omnis honos.

P S A L M U S C L.

Laudate Dominum in sanctis ejus, &c.

Fer super astra Deum, Solymae qui protegit aras,
Aurea pollenti qui regit astra manu.

2 Fer super astra Deum, qui pollet robore dextrae,
Et majestatis pandit ubique jubar.

3 Fer super astra Deum lituis, buxoque sonoro,
Et socia blandae nablia festa lyrae.

4 Fer super astra Deum, pulsa cava tympana palmis,
Sit cirharæ & fidibus tibia blanda comes.

5 Fer super astra Deum, jungantur cymbala plectris,
Dulcibus & resonent terra polusque medis.

6 Fer super astra Deum, quisquis vitalibus auris
Vesceris. Ergo Deo laus sit & omnis honos.

F I N I S P S A L M O R U M.

CANTIC

CANTICA EVANGELICA.

Salutatio Angelica.

A V E M A R I A.

S Alve, Coelicolum Virgo carissima regi,
 Et coeli cumulata bonis, Tu Numine plena
 Jam frueris praesente Deo. Tanto hospite felix,
 Virginibus reliquis & matre beator omni es,
 Ne trepida placido te vidit lumine rerum
 Conditor. Ecce tuo conceptam semine prolem
 Virgo feres utero, Natumque puerpera faustis
 Nixibus in dias emittes luminis oras.
 Qui tibi, nec vano titulo, dicetur I E S U S.
 Viribus immensis & maiestate corusca
 Instruet hunc mundi genitor, prolemque supremi
 Numinis agnoscent superum domus, aequora, tellus.
 Davidis huic solium patris, & regalia Judae
 Sceptra dabit Dominus, quae nec dolus auferet ullus,
 Nec furor hostilis, nec quod terit omnia tempus.
 Virginis in gremium labetur ab aethere summo
 Spiritus, & sacra dum lambet viscera flamma,
 Te patris umbrabit virtus, cui subjacet aether,
 Et duratura faciet de virgine matrem.
 Ergo tuo sacrum surgens de semine germen
 Audiet aetherei proles germana parentis.

O

Ecce

158 CANTICUM ELISABETHÆ.

Ecce tui confors generis nunc obsita canis,
 Nec foecunda prius, praegnans sibi sentit Eliza
 Intumuisse sinus. Ex illo plena nitoris
 Bis ter Luna fuit, bis ter jubar abstulit orbi.
 Scilicet auctori rerum suprema potestas,
 Et manus omnipotens est, & sine limite vires.

CANTICUM ELISABETHÆ.

Benedicta tu.

Virginei regina chori, collata puellis
 Quae reliquis, quas Sol oriens, quas adspicit, undas
 Cum subit Hesperias, felicior omnibus una es.
 Scilicet hic, utero quem fers, quoscunque beatos
 Vel coelum vel terra vocat, supereminet omnes.
 Unde mihi tam rarus honos? Me visere mater
 Cur Domini, totus mecum cui supplicat orbis,
 Sustinet, exiguos non dedignata penates?
 Ecce salurantis simul ac mihi perculit aures
 Enthea vox, nondum conspecto lumine, foetus,
 Quo mihi nunc uterus rurget, mirabile dictu,
 Subiit, tacito testatus gaudia plausu.
 O felix nimium sacris quae vocibus ultro
 Credidit! Eventus Domini promissa sequetur.

CANTICUM B. MARIAE SEM- PER VIRGINIS.

Magnificat.

Hunc ego, cui domino parer domus ardua coeli,
 Et coelo quodcunque subest, de pectoris imo

Gran-

randibus attollo titulis, & spiritus intus
 exultat nascente Deo, quo pender ab uno
 nostra salus, humilem placido qui lumine servam
 stillibus è multis superâ despexit ab aula.
 In me cuncta dehinc felicem terque quaterque
 caecla canent. siquidem cui pollens robore dextra est,
 et sacra majestas, genitor me desuper umbrans,
 perfecit, quae terra simul miratur & aether.
 Hunc amor, auatis perpes clementia pennis
 Hunc sequitur, gremioque fovei pietatis alumnos.
 Enclyta fulmineae nemo miracula dextrae
 Non stupet. Elato spirantes grandia fastu
 Ille manu forti latè dispersit, & auris
 Vota rapi jussit, volucris ludibria coelo.
 Ille paludatos & ovantes murice reges
 Viribus invictis folio detrusit avito,
 Ascibus exutos. humiles è pulvere vili
 Sustulit, & solidis velavit tempora gemmis.
 Ille bonis saturans inopis jejunia plebis
 Divitis elusit spes, & dimisit inanes
 Hos quibus Eois undabant atria gazis.
 Ille cadent famulum praestanti robore dextrae
 Extulit, & fulcit, pacti testatus amoris
 Ille memorem, liquido dum cingitur aethere tellus.
 Haec proavis, Abrahaeque patri, sobolique, supremo
 Qui regit Imperio terras promissa reliquit.

CANTICUM ZACHARIÆ.

Benedictus.

[Audibus Isacidum celebra dominumque Deumque.
 Ille suum populum, delapsus ab aetheris aula,
 Visit, & infesti medio de gurgite lethi
 Traxit òvans, pretio pro libertate soluto.

160 CANTICUM SIMEONIS.

Davidis ille domum nati miseratus in altum
 Extulit, & populis hinc jussit surgere vitae
 Perpetis auctorem, validae qui robore dextrae
 Erigit afflictos, tumidos & dejicit hostes.
 Haec vatum numerosa cohors, praesaga futuri
 Scilicet, à prima praedixit origine mundi.
 Affore tempus ait, quo nos hostilibus armis
 Eriperet qui cuncta potest, quo patribus arham
 Traderet, & patrii monumentum insigne favoris.
 Quodque palam faceret memorem se vivere sancti
 Foederis & fidei jurato Numine, patri
 Quam dedit Abramo. Venturi praescius aevi
 Se pater aethereus facturum dixit, ut olim,
 Hostibus edomitis, cultor pietatis & aequi
 Quisque foret, superumque patri, dominoque litaret
 Intrepidus, liquida lucis dum vescitur aura.
 Tu quoque, parve puer, Vates dicere supremi
 Numinis; auctori vitae tu praevius ibis,
 Et sternes quod carper iter, populumque docebis,
 Desuper afflatus, nullam sperare salutem,
 Crimina ni tollat superi clementia regis.
 Illa salutarum demitteret ab aethere sidus,
 Unde diem, lucemque trahet quicumque tenebris
 Mergitur, & vitam lethi traducit in umbrâ.
 Hoc jubar erranti gressus reget, otia terris
 Ut ferat; hoc niveis sequitur pax aurea pennis.

CANTICUM SIMEONIS.

Nunc dimittis.

Nunc famulum, Patet almae, tuum dimittis, & altâ
 Pace beas capulo vicinum, foederis icti
 Pollicitique memor. Jam cernunt lumina vitae
 Praesidium columenque meae, fontemque salutis,
 Quem

Quem mecum populis spectandum mille dedisti.
 Visa mihi lux est, roseo quae solis ab ortu,
 Solis ad occasum rutilat. caligine pulsa
 His oculis conspecta mihi est nova gloria lectae
 Gentis, & immotae decus immortale Sionis.

Hymnus S. S. Ambrosii & Augustini.

720 T E D E U M.

TE super astra Deum vehimus, dominumque fa-
 temur.
 Te solis quaecunque jubar sub fornice coeli
 Adspicit, aeternum veneratur terra parentem.
 Grex sacer, auratis qui pervolat aethera pennis,
 Imperio nutuque tuo, supremaque mundi
 Tempia tux caelata manu, coelique potestas
 Omnis, & igne micans acies, & lucidus ordo,
 Agminis aligeri princeps tibi, maxime rerum,
 Iugiter acclamant. Ter sanctum voce canora
 Ingeminant, unumque Deum, Dominumque salutant,
 Qui regis imperio terras, belloque triumphas.
 Se tua majestas latè diffundit, & orbem
 Occupat immensum, radiisque micantibus implet.
 Te chorus illustris procerum, quos omnibus oris,
 Omnibus & populis bifidis nova foedera linguis
 Pandere jussisti: Divinis inclyta vatum
 Agmina te celebrant titulis; exercitus ingens
 Te canit Heroum, pro te qui sanguine fuso
 Clara triumphal's meruerunt praemia palmae.
 Sancta cohors totum latè diffusa per orbem
 Te patrem agnoscit, majestatemque supremam,
 Tempore quae nullo, nullisque coercita metis
 Telluris coelique plagas supereminet omnes.
 Illa simul Christum te natum patre fatetur,

Qui soboles cum vera Dei sit & unica proles,
 Nec genitore minor, toti venerabilis orbi est.
 Hunc quoque quem pariret spirant Natufque, Paterque,
 Esse Deum credit, sacris praecordia flammis
 Qui ciet, & dubiis affert solatia rebus.

Christe manu qui sceptrum tenes & luce corusca
 Cingeris, aeterno proles aequaeva parenti,
 Tu Deus ora viri pro libertate tuorum
 Sumpturus, famulae subiisti viscera matris,
 Non dedignatus lutea te claudere cista.
 Lurida tu lethi fregisti spicula, coeli
 Tu quoque fecisti patulas credentibus arces:
 Tu patris ad dextram, magni genitoris amictus
 Luce, sedes; iudex hinc & venturus in orbem
 Crederis, aligeris coeli stipatus alumnis.
 Ergo tuis fer opem famulis, è carcere sanguis
 Quos tuus exemit, puro pretiosior auro.
 Aeterna da luce frui, coelique beatis
 Civibus adscribi, vitae qui puriter actae
 Praemia ceperunt: populum tibi foedere junctum
 Affere, Coelicolum rex, & felicibus auribus
 Floreat aeternum gens quae tibi dicitur haeres.
 Hanc tua securam duc per vestigia, dumque
 Testa manent superum, titulis & honoribus auge.
 Nostra cohors jugi te rollit carmine, sacris
 Nec numerum numeris, nec tempora ponimus hymnis.
 Dexter ades, custosque gregis: da ducere laetis
 Quam fruimur, sine labe diem; miserere tuorum.
 Spem gregis electi bonitas tua passibus aequis
 Stipet; humum. Inquens, spes te mea respicit unum.
 Dum rota Solis erit, dum Luna perambulat orbem,
 Non ego te Domino, non te confundar amico.

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

Fido Deo Patri, rerum cui summa potestas,
 Qui terram è nihilo finxit & astra poli.

Fido

Fido Dei Nato, populum qui servat, olivae
 Tempora cui facio rote, peruncta nitent;
 Unica qui patris est proles; quem poplite flexo,
 Pectore devoto quem veneramur herum;
 Quem gravis arcana Divini Flaminis aura
 Enixa est socii nescia virgo tori;
 Judice sub Latio qui passus in arbore vitam
 Exiit, & tractus de cruce merfus humo est,
 Tartara mox subiit; lux tertia reddidit orbi;
 Morte triumphata carpsit in astra viam.
 Assidet hic dextrae magni patris; inde redibit,
 Judicet ut vivos, quoique recondit humus.
 Fido Deo, cum prole pater quem spirat; Ubique
 Esse pios credo, quos regit una fides.
 Et fore delictis veniam, redivivaque credo
 Corpora perpetuis perfruitura bonis.

ORATIO DOMINICA.

Magne Pater, coeli qui cingis & incolis arcès,
 Te sanctum geminus praedicet orbis apex.
 Sceptra manu gestans, solium conscende, tuisque
 Pareat impèriis aemula terra poli.
 Da bona, que recreent hodie, dextraque benigna
 Alme parens, omni suffice luce dapes.
 Da veniam nobis, aliis quos parcere cernis,
 Nec tenta nimium, sed mala pelle bonus.
 Te penes impèrium est, nullisque potentia metis,
 Temporis & nullo limite clausus honos.

DECALOGUS.

ME solum venetare Deum, nec sculpe quod oras;
 Impia nec vox sit: luce quiesce sacra:
 Majores reverenter habe, nec sanguine dextram
 Infice, nec sancti pollue jura tori.
 Pura manus furti; sit falsi nescia lingua:
 Nullius optetur verna, marita, pecus.

CANTICUM SALOMONIS

CAP. I.

Sponsa.

F Et mihi suaviolum roseis, dilecte, labellis.
 Dulcior ô dolci tu mea vita mero es.
 Os olet ambrosiam, spirant tua basia myrrham,
 Halat & ex ipso nomine turis odor.
 Sic tu virginei tibi vincis pectora coetus.
 Me quoque cum reliquis sub tua jura trahes.
 Ponè ruam pernix, regis subitura cubile,
 Inque tuo carpsam gaudia blanda sinu.
 Non ita delectat sitientem vitrens humor,
 Meque piosque tui dulcis ut urit amor.
 Fusca ego sum fateor: facie tamen esse venusta
 Non renuent, Solyme quas habet alma, nurus.
 Est mihi qui deceat Cedarum tentoria cultus,
 Est nitor, aulacis qui Salomonis inest.
 Ne me quod nigra sum, nigro quod sole perusta,
 Spernite, vel fratrum quod gravis ira premat,
 Quodque aliena mihi male sit vindemia quondam
 Credita, vel quod sim passa perire meam.
 Dic quibus in terris, qua pastas rupe capellas,
 Dic quæ te medio protegat umbra die.
 Cur ego te linquam mea lux, mea sola voluptas,
 Cur sequar alterius, te superante, greges?

Sponsus.

Si latet hoc, reliquis palmam qua præripis omnem;
 Hanc tibi quam monstro, virgo, capesse viam.
 Junge greges, gregis & nivei te junge magistris,
 Carpat ut hic felix pabula laeta pecus.
 Se tua fidereis dum cingit gloria pennis,
 Quid tibi par vastus, qua patet, orbis habet?
 Sic sonipes rutilat Pharaonius, undique gazis
 Tectus Etrythraei; Sidoniique maris.
 Æquoris Eoi respondent tempora gemmis,
 Candida chrysolithi lumine colla nitent.
 Aurea fingemus tibi, virgo, monilia, puri
 Argenti niveis vermiculata notis.

Sponsa.

Mensa tuos quoties spirat regalis odores;
 Coelestès redolent balsama nostra dapes.
 Myrreus es totus: circumdans brachia collo,
 Te stringam gremio nocte dieque meo.
 Sic Engeddini fragrant opobalsama ruris,
 Inque racemiferis lacrima lecta jugis.

Sponsus.

Quam mihi tu pulcra es castas imitata columbas!
 Dulcia caerulea lumina luce nitent.

Sponsa.

Quam mihi tu pulcher, rerum dulcissime! nobis
 Inspersum vario flore cubile viret.
 Celsaque victuris radiant palatia cedris,
 Pandit & abiegnas porticus ampla trabes.

C A P. I I.

Sponsa.

Sum rosa suave rubens, qualem Saronis in hortis
 Candida lacteolo pollice virgo metit.
 Quaeque creant Zephyri molles in vallibus aerae,
 Flos ego sum vestri, lilia, cana gregis.

Sponsus.

Et mea virgineas ducens dilecta choreas
 Lucet, ut in duris lilia nata rubis.

Sponsa.

Malus ut arboribus, sic & meus ignis ephebis;
 Terra quot ulla tulit, praeripit omne decus.
 Illius optarem dulci recubare sub umbra.
 Hic lego mellifluis aemula poma favis.
 Hoc duce deveni spirantem nectare cellam.
 Signifer accensa luce praeibat amor.
 Prome puer cyathos, fragrantia suffice porra:
 Jam mihi non noto liquitur igne jecur.
 Me fover amplexu dilecti dextera molli,
 Laeva mihi fulcit languida colla manus.

Sponsus.

Turba puellaris, Solymae florentis alumnae,
 Quasque Palaestinae protulit ora nurus,
 Parcite felices strepitu depellere somnos.
 Fas requie, nobis; fas sit amore frui.
 Hoc ego per cervos, quot alunt juga celsa Sionis,
 Perque leves capreas, gaudia vestra, rogo.

Sponsa:

Vox sponsi dilecta mei mihi verberat aures.
 En nunc insultat collibus ille sacris.

Emulus hinnuleo, capreaque citatior omni,
 Pronus in amplexus en ruit ille meos.
 Et mihi se sistens, cancellis, undique seprus,
 Prospicit, & tenui luce subinde micat,
 Me meus est ignis vultu solatus amico,
 Mulsit & alloquio sustinuitque suo.
 Surge, ait, his oculis multo mihi carior, omni
 Marmore candidior, dulcis amica, veni.
 Decessere nives tempestatesque sonoraе,
 Cumque suis nimbis turbida fugit hiems.
 Floret humus, resonat volucrium concentibus aer,
 Fundit & hic querulos turtur ubique modos.
 Induiturque novis jam ficus caerulea bacis,
 Et fragrans tenero vinea flore virget.
 Surge animae pars magna meae, pulcerrima rerum,
 Huc ades: immensas cur trahis usque moras?
 Quae fuga? quas latebras sectaris more columbae?
 Da precor ore tuo, da mihi voce frui.
 Dulcius hac nihil est, nihil est formosius illo,
 Sed neque par quidquam maximus orbis habet.
 Vitibus invisas cum focu interfice vulpes,
 Dum tener est nobis palmes, & uva recens.
 Me meus ignis habet, jus & mihi cessit in illum;
 Ille suas inter lilia pascit oves.
 Donec nocturnas aurora resolverit umbras,
 Reddidcritque diem, tu mea vita redi.
 Accelera capreis, cervisque citatior illis,
 Per iuga quos ferri Betheriana vides.

C A P. III.

Sponsa.

Decubui, & tacita quaesivi noctis in umbra
 Confortem thalami praesidiumque mei.
 Quaesivi, & votis iterumque iterumque vocavi,
 Irrita sed rapidi vota rulare noti.
 Tunc ego, quin, inquam, surgis? quin excutis urbis
 Com-

Compita, vestigans itrequieta virum?
 Exsurgo, multaque vias indagine lustrō;
 Heu, mea sed nusquam vita reperta mihi est.
 Obvia me vigilum cinxit custodia: quaero
 An mea sint isti gaudia visa choro.
 Nec procul hinc, quaesita diti, mihi vita reperta est
 Dimidiumque animae deficiūque meae.
 Protinus amplexans dilecto brachia collo
 Implicui, nullo dissoluenda die.
 Inque meae duxi thalamos & testa parentis,
 Lux ubi prima mihi caelitus hausta fuit.
 Vos ego per capreas cervosque, Sionides, oro,
 Ne itrepitu thalami sollicitare fores.

Sponsus.

Quae fuit haec olim, loca per deserta columna
 Ignea cui noctu praeuia rexit iter?
 Hanc circum nebulam spirabant undique myrrham,
 Missaque Panchaeis tura Sabaea jugis.
 Adspice nupta torum, recubat quo Davide natus,
 Qui decies senis cingitur usque viris.
 Hos legit Solyme, duris exercita bellis
 Pectora, fulmineo cinxit & ense latus.
 Principis his thalamos studium est virtute tueri,
 Primaque nocturnos pellere cura metus.
 Adspice odoratis firmata palatia cedris,
 Quas Davidiadae misit amica Tyrus.
 Hic pura radiant argenti luce columnae
 Sublimes, auro sub pede fulget humus.
 Murice vela rubent, niveis habitata puellis
 Tota tui Solymae fragrat amore domus.
 Adspice pacifico rurilent ut tempora regi.
 Conspicuum gemmis ut diadema nitet!
 Gaudia sancta agitans & conjugialia festa,
 Hoc illi genetrix cinxit honore comas.

C A P. I V.

Sponsus.

Quam mea lux reliquas vincit candore puellas!
 Aureolo quantum spirat ab ore decus!
 Lumina coelesti pinguntur luce, columbis
 Æmula, quae collo versicolore nitent.
 Vellera caesaries aequat, quae lucida gestat
 In Gileadaeis pasta capella jugis.
 Sunt positi dentes, liquidi ceu fontis ab undis,
 Cum tonfi redeunt in nova prata greges.
 Candor inest niveus: partu foecunda gemello
 Haud aliter loto vellete lucet ovis.
 Dulcia Sidonio saturantur murice labra,
 Blandaue nativo nectare lingua fluit.
 Tempora puniceis rurilant circumflua cirris,
 Poma velut granis nobilitata rubris.
 Ardua Davidicae sunt colla simillima turti,
 Hic ubi mille ducum scuta superba micant.
 Hinnuleos mammae referunt utrinque gemellos,
 Lilia quos inter florida pascit humus.
 In juga ture pio, myrrhaque fluentia pingui,
 Diffugiam, tenebras dum fugat orra dies.
 Lux mea, formosis formosior omnibus una es,
 Nullus & in roro corpore naevus inest.
 Te mihi da comitem, Libani de vertice mecum,
 Sponsa, veni, dulcem ponè secuta virum.
 De Seniraeo, de culmine montis amoeni,
 Hermonisque cavis despice nupta jugis.
 Despice de lustris, catulos ubi pardalis arrox,
 Trux ubi seminium saeva leaena regit.
 Tu mihi mellito fixisti lumine pectus,
 Torquibus ussisti nupta sororque tuis.
 Nupta, sororque, tuus multo mihi dulcior omni
 Est amor, ambrosius balsama vincit odor.
 Stillant labra favos, lac sudat mellea lingua,

170 CANTICUM SALOMONIS.

Purpureus Libani spirat amictus opes.
 Hortus es obseptus dumis, fons nobilis undae
 Signatus, domino suppositusque suo.
 Nardus olens, calamusque tuo nascuntur in horto,
 Cumque crocis aloë, punica mala, cyprus.
 Nec myrrhae lacrimae, nec tus, nec cinnama defunt,
 Missaque de sacris balsama rara jugis.
 Fons sacer hortorum, vitae tu lympa perennis,
 Tu Libani dulces, sponsa, recludis aquas.

Sponsa.

Aura faye, gemino mundi de vertice flabris
 Lenibus adspirans, in mea septa veni.
 Elice jucundos horti felicitis odores,
 Vir meus ambrosiae carpat ut inde dapes.

C A P. V.

Sponsus.

Nupta, sororque, meum deveni laetus in hortum,
 Myrrhae cum nardo lacrima lecta mihi est:
 Mella, favi que epulas, sufficit pocula nobis
 Lac nive candidius, vitigenusque latex.
 Gens dilecta mihi, mecum jam lecta liquores
 Accipe nectareos, ambrosiasque dapes.

Sponsa.

Nox oculis somnusque natant pulsantis amici.
 Verba tamen patula mens vigil aure bibit.
 O multum dilecta soror, sine labe columba,
 Pande tuas, inquit, dulcis amica fotes.
 Ecce caput coeli perfusum rore videbis,
 Nocturnoque graves imbre madere comas.
 Tunc ego qui, dixi, tursus velamina sumam

Quae posui? lotos quî maculabo pedes?

Dumque serae impatiens dextram meus interit ignis,

Quam mihi cor salit! quam micuere sinus!

Protinus excutior stratis, ut claustra recludam,

Myrrhaque de manibus stillat odora meis.

Myrrheus è digitis in postes depluit imber,

Totaque coelesti janua rore madet.

Haec ubi jam patuit, meus, heu, decesserat ignis,

Heu, mihi letâlis vox abeuntis erat.

Hunc ego quaesivi nequidquam, saepe vocatus

Est mihi, responsi nil tamen inde tuli.

Me vigilum truculenta cohors deprendit, & cheu,

Sauciat indignis barbara turba modis.

Urbis ab excubiis, dum passim compita lustro,

Develata mihi turpiter ora queror.

Vos ego, quas Solyme jactat speciosa, puellae.

Cernere si nostri fors datur ora viri,

Vos precor adjurans, dilecto dicite, lento

Languidulum nobis igne perire jecur.

Virgines.

Pulcrior ô sociis, dic, dum nos talibus urges;

Quo tuus hic reliquos nomine vincat amor?

Sponsa.

Hic nive candidior, Tyrio rubicundior ostro,

Dignus & est decies mille praeire procis.

Par capur est auro, crispantur tempora, corvi

Oscinis haud alio pluma colore nitet.

Lumina caeruleas aequant sine labe columbas,

Quae prope flumineas lacte lavantur aquas.

Floridulisque genis fragrans expirat amomum,

Lilia mellitis myrrhaque pura labris.

Chrysolythis auroque nitet manus utraque, ventrem

Saphiri rutilans lumine velat ebur:

Candida marmoreas imitantur crura columnas,

Quas auro fultas nobiliore vides.
 Illius aspectus croceos dum fundit odores,
 Æmulus est Libano, cedriferaeque jugis,
 Stillat ab ore favos, dulces è corpore toto
 Blanditias ispirat, deliciasque meras.
 Nobilis ô Solymae proles generosa puellae,
 Hic tacita torret pectora nostra face.

C A P. V I.

Virgines.

Inter formosas ô formosissima, monstra
 Quo tuus hic a te fugerit alter amor.
 Utque tuum tecum jam vestigemus amantem,
 Dic age quam fugiens carpserit ille viam.

Sponsa.

Venit in areolas horti meus ignis odoras,
 Inter ut has pascens lilia verna legat.
 Hic mihi se vovit, conjux ego debeor illi,
 Lilia cui surgunt inter amoena dapes.

Sponsus.

Tu Tirzae, Solymes tu formae dotibus aequas
 Testa, nec est acies structa timenda magis.
 Lumina flecte retro, mea lux, ego vincor ab illis,
 Vincor, & obituro maceror usque tuo.
 Vellera caesaries superat, quae lucida gestat
 In Gileadaeis pasta capella jugis.
 Sunt positi dentes, liquidi seu fontis ab undis
 Cum tonfi redeunt in nova prata greges.
 Candor inest nivens, partu foecunda gemello
 Haud aliter toto vellere lucet ovis.
 Tempora puniceis rutilant circumflua cirris,

CANTICUM SALOMONIS. 173

Poma velut granis nobilitata rubris.
Huic ter viginti reginas, regis amicas
Huic decies octo nobilis aula fovet.
Turba puellaris numero non clauditur, una
Sed mea, si confers, labe columba vacat.
Sola nitet multis è millibus, unica proles,
Spesque genetricis delictumque suae.
Hanc ubi viderunt, nimium dixere beatam
Virgineusque chorus, lacteolaeque nurus.
Laudavere tori sociae regalis amicae,
Et quotquot regi conseruere latus.
Quae tibi censenda est, radios quam cernis Eoos,
Et Lunae & Solis dulce referre jubar?
Cui datur hostiles acies terrere, virorum
Ut cum sub signis stat clypeata seges.

Sponsa.

Qui mihi florebat pomis felicibus hortum
Invisi & vallis fertilitate pares.
Anxia disquiro num forsan vinea gemmis,
Num vireat malus punica flore novo.
Huc ego rapta fui sine sensu, passibus aequans
Nobilium rapidas, alipedesque rotas.

Hierosolymitana.

Sacra redi, Solymea redi, vestigia virgo
Flecte retro, reducis da celer ore frui.

Sponsa.

Dic quid in hac spectes? in te Solymea cohortes
Et numerum geminae vimque phalangis habet.

CAP. VII.

Hierosolymitana.

Quam tibi formosae sunt, proles regia, plantae,
 Quam mollis niveos velat aluta pedes!
 Daedala compages femorum, flexuraque crurum,
 Artificis simulat nobilioris opus.
 Ventris apex medius ciatho par nectare pleno est,
 Quem torno polijt dextra perita levi,
 Ipse refert venter tritici florentis acervum,
 Candida quem circum lilia fundit humus.
 Hinnuleos mammae geminos imitantur, eburnae
 Turris & in morem lactea colla nitent.
 Sic oculi radiant, populosae proxima portae
 Ut solet Hesibonae piscibus unda frequens.
 Nasus odoriferae Libani par obtrigit arcu,
 Alta Damascenam quae prope cernit humum,
 Vertice fers coccum, fulgent tibi murice vittae,
 Rexque tuo semper figitur ipse lari.
 Quam formosa mihi, quam tu mellina videris!
 Deliciis animum quam tuus implet amor!
 Corporis electae tibi forma simillima palmae est,
 Multaque candidos purpurat uva sinus.
 Cara mihi, dixi, scandetur palma latentis,
 Illius amplectar brachia panda meis.
 Pectora purpurei pingent dilecta racemi,
 Spirabunt nares roscida mala tuae.
 Nectare lingua madet, cor hoc perfundit amantis,
 Dat liquor hic voces fundere more senis.

Sponsa.

Me meus ignis habet, mens se mea mancipat illi,
 Illius & nostri pectus amote calet.
 Nunc ades, ô dilecte mihi, jam rura petamus,
 In villis mecum, lux mea, fige larem.

Surge

Surge sub auroram; num tradat germina vitis,
 Punica vel malus, me comitante, vide.
 Hic ego lassâ tuo substernam brachia collo,
 Inter & amplexus oscula pacta dabo.
 En tibi mandragoris thalami sparguntur odoris,
 Et cingunt nitidas florea ferta fores.
 Sunt antiqua mihi, nova sunt bellaria, dulces
 Quas tibi seposui sunt mihi mille dapes.

C. A. P. VIII.

Sponsa.

O utinam fratrem favor indulfisset olympi
 Te mihi, lactasset mater & una duos!
 Tum foris invento tibi, quae decet oscula ferrem
 Blanda, nec opprobrium gentis, ut ante, forem.
 Me duce, testa meae subiens genetricis, odoros
 Intrabis thalamos & documenta dabis.
 Hic tibi vitigenus conditus odoribus humor,
 Malaque quem fundunt punica, potus erit.
 Me meus accipier gremio vir, colla sinistra.
 Fulciet, amplexus dextera mille dabit.
 Vos ego dilectae Solymes adjuro puellae,
 Ne qua tori socium suscitet ante diem.
 Quae rogo, qualis erat, quae per deserta locorum
 Nixa tuis humeris est tibi facta comes?
 Pinus erat memini, sub qua tu tactus amore es,
 Sub qua te gravis est pondere facta parens.
 Infer me dextrae, quam diligis imprimere cordi,
 Foederis hoc nostri gesser & illa notas.
 Omnia vincit amor, letoque simillimus ipse est,
 Nec tumultus dirae plus feritatis habet.
 Illius undantes aequant incendia flammâs,
 Ipsaque coelesti fulmina torta manu:
 Ignibus his lymphae frustra quaerentur; amoris,
 Crede mihi, nullis flamma domarur aquis.
 Ridet amor gazas, ipsum quoque despicit aurum,

Et quascunque manus parca coegit opes.
 Parva soror nobis nondum matura marito est,
 Et nondum teretes inrumuere sinus.
 Si quis erit juvenum, qui poscat jungere taedas,
 Dic quibus hunc studiis, quave juvemus ope?

Sponsus.

Si mihi firma manet muri soror instar aheni,
 Estque velut toto janua poste patens,
 Urbs manibus fabricata meis argentea surget,
 Surget odorato janua firma cedro.

Soror Sponsae.

Par ego sum muro, geminae sunt aemula turri
 Ubera, quae, memini, perplacuisse tibi.

Sponsus.

Ruris in aprici Salomonis vinea campo
 Florer, & innumero palmitum vestit humum.
 Illius est famulis custodia credita, nummos
 Mille solet domino pendere quisque suo:
 Me mea custodem nata est, mihi servit & uni.
 Vineae, meque sua fertilitate beat.
 Mille tibi Salomon tua solvit vinea, nummos
 Bis centum famuli sed ramentum inde metunt.
 Hortorum quae septa colis, tua verba sodales
 Auscultant, aures tu quoque tunde meas.

Sponsa.

Par capreis, cervisque fugam, dilecte, capeffe,
 Montis odoriferi culmina summa pete.

ARTURI JONSTONI

ELEGIA

A D

DAVIDEM WEDDERBURNUM

Amicum veterem.

CErnis ut obrepens mihi, Wedderburne, senecta
 Sparserit indignas per caput omne nives.
 Debile fit corpus, pulsus melioribus annis,
 Nec vigor ingenii, qui fuit ante, mihi est.
 Tempore mutato, mores mutantur & ipsi,
 Nec capior studiis, quae placuere prius.
 Ante leves risus, & erant jocularia cordi,
 Nunc me morosum difficilemque vides.
 Prona fit in rixas mens, & proclivis in iras,
 Et senio pejor cura senilis edit.
 His ego, quae possum, quaero medicamina morbis;
 Et mala, qua fas est, pellere nitor ope.
 Saepe quod exegi pridem, juvenile revolve
 Tempus, & in mentem tu mihi saepe redis.
 Par, memini, cum noster amor se prodidit, aetas,
 Par genius nobis, ingeniumque fuit.
 Unus & ardor erat, Phoebi conscendere collem,
 Inque jugo summo sistere posse pedem.
 Te prior, infirmis ego nixus in ardua pennis,
 Monstrabam, memini, qua sequerere, viam.
 Nunc comes urgebam, blandis horratibus instans,
 Et festinanti non leve calcar eram.
 Nunc animos rigidi sumebam more magistri,
 Et castigabam voce subinde moras.
 Haud aliter nati, generoso Dadalus ausu,
 Astra per, & caeli nubila, texit iter,

Sed

Sed mea Daedaleo peior fors improba fato,
Icaria potior fors tua sorte fuit.

In sibi quaesitas penetravit Daedalus oras,
Me juga, quae petii, Phoebus adire vetat.

Icarus haustus aqua est; tu, quae me pone petebas,
Montis Apollinei culmina summa tenes.

Nobilis ingenii raptus felicibus alis
Liquisti veterem post tua terga ducem.

Sic Maro, sic Flaccus, sic vicit Naso magistrum,
Quique canit Grajo Pergama capta dolo.

Hic quoque qui magno dextram formavit Apelli,
Victus Apellea creditur ipse manu.

Clarus erat, quisquis docuit mare findere Tylium,
Et versare leves Automedonta rotas.

Debita sed postquam venit tyronibus aetas,
Discipulo minor est factus uterque suo.

Non tamen impatiens indulsi tristibus iris,
Nec mihi te dolui praeripuisse decus.

Ab sit, ut inuideat juvenis Phocaeus Orestis,
Pirithoum, Theseu, vel tuus urat honos.

Ab sit, ut Euriali rebus macrescat opimis
Nisus, & offendant Castora fratris opes.

Livor iners animis non est caelestibus aptus,
Nec fuit hac noster labe notatus amor.

Hunc, procul Idalio, teneris in mentibus ipse
Accendit radiis Phoebus Apollo suis.

Non procul hinc mons est, sessos quem pone jugales
Solvit in Hesperia Phoebus anhelus aqua.

Tectus erat quondam silvis, nunc praeter ericae
Gramina, nil scopulos inter & antra vides.

Hujus in aërio laetantes vertice, Phoebos
Saepe litabamus, Pierioque gregi.

Hunc ego Parnasum, juga tu Pimplaea vocabas,
Delphica nunc rupes, nunc Heliconis erat.

Saepe petebamus vicinos collibus amnes,
Qui tibi natali non procul urbe fluunt.

Hic Aganippaeam, dabat hic Permessidos undam,
Et quae unque sonans flumina Phocis habet.

Phoebus ubique fuit, specus omnis Apollinis antrum,
Quae-

Quaelibet Ascræum præbuit umbra nemus.
Lux ubi vel Phoebi micuit, vel sidera coeli,
Sidera cum Phoëbo dicere lusus erat.
Vere novo quoties pratorum mille colores,
Ut potuit, numeris pinxit uterque suis?
Exciti quoties volucrum modulamine plectra
Sumpsimus, alternos reddidimusque sonos?
Omnia subdebant stimulos juvenilibus ausis,
Quidlibet ausuris omnia calcar erant.
His ego deliciis tecum, sine faece, fruebat,
Unaque præbebat gaudia mille dies.
Sed brevis, ah, nimium fuit, & fugitiva voluptas.
Sic rosa vanescit, sic abit umbra levis.
Hæc sacra dum patriis tecum colo laetus in oris,
Te simul, & patriam relinquere cogor humum.
Quas ego non terras, quæ non vagus æquora pressi?
Hæc licet ingenio sint minus apta meo.
Bis mihi trajectæ vicinæ nubibus Alpes,
Tybris, & Eridani pota bis unda mihi est.
Præbuit hospitium bis binis Gallia lustris:
Conjugis hæc titulum terra patrisque dedit.
Me Geta, me Batavus, me vidit Cimber, & Anglus,
Et quæ Teutonico terra sub axe riget.
Non tot Dulichius pater est erroribus actus,
Dum pceret patrios per vada sæva lares.
Quinta Caledoniae me rursus olympias orae
Reddidit effoetum, dissimilemque mei.
Numina jam decies & ter fecere parentem,
Pignora sex superant, cætera turba fuit.
Bis mihi quaesivi, nec ab una gente, maritam,
Bis conjux, bis jam me reor esse senem.
Te quoque, qui patriæ vovisti rempora vitæ,
In patriæ video consenuisse sinu.
Scilicet hæc homines sors urget, ut omnibus æque
Obrepat tacito curva senectæ pede.
Differri mors ipsa potest, & tetrica sæpe
Sustinet armaram Parca coacta manum.
Hei mihi, tempus edax nullo medicamine, nulla
Arte retardari dura senectæ potest.

180 ARTURI JONSTONI ELEGIA.

Nec tamen aetati defunt solatia serae,
 Quaeque senes patimur, sunt mala juncta bonis.
 Quam queror, aetatem confet juvenilibus annis,
 Nil juvenis, quo se prae sene jactet, habet.
 Non legitur sanctus juvenum de flore Senatus;
 Turba Senatorum nil nisi turba senum est.
 Mos & etat, capiti juvenes assurgere cano,
 Illius & leges imperiumque pati.
 Ut tuba concinuit, juvenes coguntur in hostem
 Ducere: fas senibus delituisse domi.
 Bella gerunt juvenes, & gaudent hoste perempto:
 Bella senes memorant, & memorate juvat.
 Si qua puella petit, juveni quod turpe negate est,
 Hos excusabunt tempora tecta nive.
 Vina nocent juveni: mores imitata Catonis
 Se reficit sumpto sicca senecta mero.
 Si vel parca manus, juveni vel teretica frons est,
 Lingua vel effraenis, nemo decere putat.
 Turpe seni non est lucrum captare, nec uti
 Moribus austeris, vel sine fine loqui.
 Si quid in his culpa est, crimen transfertur in annos
 Et, sene laudato, sola senecta rea est.
 His ego me solot capulo vicinus, ut arte
 Sit, levius, quod fors ferre coëgit, onus.
 Aptius at nostrae tu, Wedderburne, senectae
 Consulis, & quae fert dura senecta, malis.
 Dum mihi te sisto, dum, quos simul egimus annos,
 Mente puto, mutor, nec mihi sum, quod eram
 Aesona carminibus mutavit Colchis & herbis;
 Hac juvenem tremulo de sene fecit ope.
 Colchidis in morem, veteri tu reddis amico,
 Qui pede veloci praeteriere, dies.
 Tempota dum recolo tecum simul acta juventae,
 Me mihi restituens, ipsa juvena reedit.
 Colchida tu vincis: longo molimine Colchis
 Quod semel ausa fuit, tu mihi saepe facis.

F I N I S.

